

آثَارِ فَلَاحِ عَلِيٍّ

(۵)

مؤسسه علمی مطبوعات امری

سال ۱۳۱۱ ب.ع

تذکره ناشر

یکی از وظائف مهمه ای که از طرف محفل مقدّس روحانی علی بهائیان ایران

بخجه فی نشر آثار سابق و بجهت اشارات مطالعات فعلی قرار گرفت تهیه و

انتشار مجموعه ای از الواح مبارکه بود که تا کنون طبع و نشر نیافته است و مقرر شد

که مجموعه ای از الواح مبارکه حضرت بهاء الله جل ذکروه الاعلی که من بعد بواسطه

بخجه تنظیم و تدوین میشود بنام «آثار علم علی» تسمیه گردد.

علیهذا آنچه از مجموعه ای الواح مانند «مجموعه الواح مبارکه حضرت بهاء الله

چاپ مصر و «اقتدارات» و «اشراقات» و «کتاب ایقان» و «کتاب

بدیع» و «الوحد خطاب شیخ نجفی که از قبل منتشر و مطبوع بود تحت همان عنوان

قبل و چاپ قطع اصلی در صورت لزوم مجدداً منتشر گردید ولی در مواردی که

مجموعه‌ای منتشر شده قبلی اسم و عنوان مخصوص نداشته و یا علت جهت خاصی
در سیمیه آنها بکار رفته بود و همچنین مجموعه‌هایی که جدیداً منتشر شده یا خواهد شد
تحت عنوان کلی «آثار علم اعلیٰ»، خواهد بود که برای مزید استحضار دوستان دیناً
به مجلدات منتشره اشاره می‌کنیم:

۱- آثار علم اعلیٰ جلد ۱ که قبلاً بنام کتاب مسین اشتهار داشت و اخیراً از
روی نسخه خط «زین المعتبرین» تجدیداً انتشار یافت.

۲- آثار علم اعلیٰ جلد ۲ شامل تعدادی از الواح عربی که سابقاً به انضمام کتاب
مستطاب اقدس در هندوستان چاپ سربی شده بود و اخیراً بطور مستقل و
مجزا از کتاب اقدس منتشر گردید.

۳- آثار علم اعلیٰ جلد ۳ شامل جواهر الاسرار، مهفت و ادی، چهارده

مثنوی مبارک و قصیدہ غزور قانیہ .

۴- آثار قلم اعلیٰ جلد ۴ شامل تعدادی از الواح و سوزنار که از قلم جمال قدم

جل اسمہ الاعظم کہ قبلاً تدوین شدہ بود و مجدداً از روی نسخ مورد اعتماد و اصلہ از

ارض اقدس خطاطی میشود با اطمینان از معاخذہ دقیق، انتشار میابد .

۵- آثار قلم اعلیٰ جلد ۵ شامل تعدادی از الواح فارسی و عربی کہ اینک

با فہرستہای متعددی کہ برای آن تہیہ شدہ بصورت کتاب حاضر در اختیار

یاران الہی قرار گرفتہ است .

۶- آثار قلم اعلیٰ جلد ۶ نیز شامل تعدادی از الواح شمسیہ بیانات متعالیہ

کہ نگارش و خط نویسی آنها از روی سواد کسی نسخ اصلی الواح شروع شدہ پس از

مقابلہ و تہیہ فہرست تجلید و منتشر خواهد شد .

بدین ترتیب تئیه مجلدات بعدی از الواح مبارکه متعالیه با تائید و توفیق
سرل آیات مستمراً ادامه خواهد یافت و خوشبختانه با تقویتی های زیادی که از اصل
الواح مبارکه تئیه شده برنامه بجهت این است که در آینده منحصراً از همین فولتی های
استفاده کند و مجموعه های انقضی از آثار مبارکه را در اختیار یاران الهی قرار دهد.

اما الواح مندرج در کتاب حاضر یعنی جلد پنجم آثار علم اصلی «بدو از یکی از

مجموعه های خطی مورد اعتماد متعلق کتابخانه امری قزوین که بخط ابادی امرایه جناب

آقا میرزا طراز است سندری علیه رضوان الله استنسخ شده است و نویسی

شده و دقیقاً مقابله گردیده و در جریان مقابله اصل بسیاری از آنها از طریق نسخه محفوظه

امرئیت است آمد که با آنها تطبیق گردیده و الواح این مجموعه با اعتماد بدقت و صحت آنها

شهر اسلام سال ۱۳۱۱ هجری

بجمله فی انتشارات و مطالعات

انتشار یافت.

اسامی اشخاصی که مخاطب الواح مبارک بوده اند و از اصل الواح بعین الفاظ اخذ

شده و در این فهرست درج گردیده است

۱

ام محمدی

۲

خجسته سندر

۳

محمود

۴

سیمان

۵

کربلانی حسین

۶

حاجی رضا

۷

ق حجاب صدرا

۱۳۱۳

حجاب عبدالغنی علیه بهار الله

- ۱۴ جناب گلعلی علیہ بہار اللہ الابی
- ۱۶ کلمہ قدہ احبار اللہ
- ۱۸ ق محمد تقی الہدی ناز باللقاء
- ۱۹ مشہدی محمد باقر
- ۲۰ جناب محمد قبل حیم
- ۲۱ جناب ملا عبد الحسین
- ۲۲ میرزا جانی
- ۲۳ ق ہاشم خا
- ۲۵ آقا سید یوسف
- ۲۵ آقا سید محمود

- ۲۶ عم جناب کاظم جناب محمد رحیم فی القاف
- ۲۷ ائمہ اللہ گل بہار
- ۲۸ آقا سید مختار
- ۲۹ امّ القیام القیامتی زارت ربہا
- ۳۰ جناب عبد الغنی ارو
- ۳۱ جناب ملا شفیع در قریہ سوس
- ۳۲ ائمہ اللہ سکیسنہ
- ۳۳ جناب امام علیہ بہار اللہ
- ۳۴ ائمہ اللہ گل بہار
- ۳۵ ائمہ اللہ حرم نبیل

- ۳۷ جناب شفیع ارو
- ۳۹ جناب میل قبل علی
- ۴۲ جناب نصرانہ بک
- ۴۴ جناب محمد رحیم عمک
- ۴۵ جناب عبدالغنی
- ۵۱ نعمۃ اللہ علیہ بہار اللہ
- ۵۲ ق جناب میرزا محمد
- ۵۴ آقا ابوتراب
- ۵۴ سید آقا کوچک
- ۵۵ جناب آقا محمد تقی

- ۵۷ ق جناب عبدالقادر حسین
- ۵۸ سلطان آقاسید احمد
- ۶۰ ق امه الله کو ہر سنت الہی ہجرت مع اللہ
- ۶۰ امه الله نازنین علیہا بہا اللہ
- ۶۷ میرزا رحیم
- ۶۳ جناب میرزا محمد
- ۶۵ جناب نور اللہ خان علیہ بہا اللہ
- ۶۵ عبدالحمین
- ۶۶ عبدالرزاق
- ۶۶ عبدالباقی

- ۶۶ محمد باقر
- ۶۷ جناب حاجی آقا بابا الٰہی ہاجر الی اللہ
- ۶۹ محمد صالح
- ۷۰ کلہ درہ محمد اسماعیل
- ۷۱ ق جناب عبدالرزاق الٰہی حضر کتابہ لدی العرش
- ۷۲ ام عبداللہ الٰہی ہاجر
- ۷۳ ق ضلع محمد باقر
- ۷۳ ق امہ اللہ ام محمد تقی
- ۷۴ ق جناب محمد رحیم علیہ بہار اللہ
- ۷۵ جناب میرزا ابزا سیم علیہ بہار اللہ

- ۲۶ جناب عبدالعلی علیه بهار الله
- ۲۹ ق فرج الله ابن محمد باقر
- ۸۰ جناب محمد علی علیه بهار الله
- ۸۱ ق جناب عزیز خا اعلیه بهار الله
- ۸۲ ق جناب محمد باقر
- ۸۳ ق جناب میرزا یحیی الذی حضور دواز
- ۸۶ عبد علی ابن من سافرو دواز
- ۸۷ ضلع خا اشهر بانو علیها بهار الله
- ۸۸ کلمه دره محمد ابن اسم
- ۸۹ ق جناب عزیز خا اعلیه بهار الله

- ۹۱ کلمه دره حسین
- ۹۲ استاد آقا جان
- ۹۳ قیامت الله صلح جناب غیل قبل با علیه بهار الله
- ۹۳ کلمه دره حاجی بابا الذی فاز باللغار
- ۹۴ قیامت جناب حسینی خان
- ۹۵ جبار
- ۹۶ جناب میرزا عبد الله علیه بهار الله
- ۹۷ کلمه دره حاجی بابا
- ۹۸ جناب عبد الله مهاجر
- ۹۹ مشهدی عربعلی

- ۱۰۰ کلمه دره رضا
- ۱۰۱ ق اسم الله تازمین
- ۱۰۲ اسم الله سکنه ضلع نبیل
- ۱۰۴ ق جناب عبدالرزاق
- ۱۰۵ و ۱۰۶ کلمه دره حاجی علی
- ۱۰۶ آقا سید برات
- ۱۰۷ اسم الله فرخ ضلع جناب میرزا محمد
- ۱۰۸ لایحجان جناب محمد حیم
- ۱۱۰ گوهر نبت حاجی مهاجر
- ۱۱۱ کلمه دره محمد باقر

- ۱۱۲ ق علی قیل اکبر
- ۱۱۲ ق درود نازنین خانم علیها سلامتہ
- ۱۱۴ عبدالباقی
- ۱۱۵ امۃ اللہ بنت من سافروکار
- ۱۱۶ ق عزیزخا
- ۱۱۲ ق امۃ اللہ خیرالنسا
- ۱۱۲ ق امۃ اللہ اخت جناب محمد انذی ناز
- ۱۱۸ لایحجان جناب محمد رحیم اخ ابیل انذی صدالی اللہ
- ۱۱۹ ق جناب علی اکبر زرگر
- ۱۲۰ جناب عبدالغنی علیہ بہار اللہ

- ۱۳۲ جناب محمد قبل نقی علیہ بہار اللہ
- ۱۳۹ ق اسمہ اللہ خاصہ
- ۱۳۰ کلہ درہ محمد دوم مکرم جناب حاجی آقا بابا ملاحظہ فرمائید
- ۱۳۵ ق ک جناب سید یوسف علیہ بہار اللہ
- ۱۳۶ جناب عبد الباقی الذی ہاجر وفار
- ۱۳۸ جناب میرزا نصر اللہ علیہ بہار اللہ
- ۱۳۸ جناب عبد الباقی علیہ بہار اللہ
- ۱۳۹ ق جناب محمد تقی علیہ بہار اللہ
- ۱۴۱ جناب حمید قلیخان
- ۱۴۲ ق بنت من سعدالی اللہ علیہما بہار اللہ

- ۱۴۵ جناب میرزا احمد درباغی علیہ بہار اللہ
- ۱۵۰ جناب شہد می علی اکبر علیہ بہار اللہ
- ۱۵۱ ق جناب آقا سید موسیٰ علیہ بہار اللہ
- ۱۵۳ ق جناب ابراہیم علیہ بہار اللہ
- ۱۵۵ اولیاء اللہ فی الایمان
- ۱۵۹ ضلع خا بدعیہ علیہا بہار اللہ
- ۱۶۰ جناب عبدالعلی علیہ بہار اللہ
- ۱۶۱ جناب حاجی بابا علیہ بہار اللہ
- ۱۶۲ جناب ملا عبدالحسین علیہ بہار اللہ
- ۱۶۴ جناب استاد علی علیہ بہار اللہ

- ۱۶۵   امّہ اسکینہ
- ۱۶۵   جناب امان امّہ علیہ بہار امّہ
- ۱۶۶   ق جناب اسد ابن رزاق علیہا بہار امّہ
- ۱۶۲   اسمیل علیہ بہار امّہ
- ۱۶۸   کلمہ درہ جناب حاجی آقا بابا علیہ بہار امّہ
- ۱۷۰   درہ خورشید علیہا بہار امّہ
- ۱۷۵   امّہ اسکینہ حرم نبیل
- ۱۸۶   اخت الکاظم
- ۱۸۲   درہ ضلع من سعد الی امّہ علیہا بہار امّہ
- ۱۸۲   ضلع جناب حاجی بابا علیہا بہار امّہ

- ۱۸۹ ق ک جناب سید محمود علیہ بہار اللہ
- لذی سمی بعد بحسین فی العاف و فی اسم الذی سمی بہ لایات للعارفين
- ۱۹۳ جناب حاجی علی
- ۱۹۵ ق جناب لہاسب خ علیہ بہار اللہ
- ۱۹۶ جناب آقا علی زرگر
- ۲۰۰ کد درہ جناب حاجی علی
- ۲۰۱ جناب حاجی محمد علی علیہ بہار اللہ برادر مرحوم آقا مرتضیٰ علی
- ۲۰۶ جناب آقا عبد اعلیٰ علیہ بہار اللہ
- ۲۰۷ ق جناب عبد الباقی علیہ بہار اللہ
- ۲۰۸ ق افسانہ

- ۲۰۹ جناب یونس خ اعلیہ بہار اللہ
- ۲۱۰ کہ جناب آقاسیہ محمود
- ۲۱۱ جناب سید رضا علیہ بہار اللہ
- ۲۱۱ ضلع جناب محمد درباغی علیہما بہار اللہ
- ۲۱۲ ق ابن من سعد جناب نور اللہ خ اعلیہ بہار اللہ
- ۲۱۴ جناب میرزا عبداللہ علیہ بہار اللہ
- ۲۱۷ جناب عبدالباقی علیہ بہار اللہ
- ۲۱۸ جناب ابوطالب علیہ بہار اللہ
- ۲۱۸ ق جناب محمد حسین علیہ بہار اللہ
- ۲۱۹ عبدالباقی

- ۲۲۲ جناب کربلائی محمد تقی علیه بهار الله
- ۲۲۳ جناب میرزا علی علیه بهار الله
- ۲۲۴ ق جناب اشم خان
- ۲۲۵ ق اخ جناب کریم اللهی حضور دواز
- ۲۲۲ ق جناب آقا محمد رحیم علیه بهار الله
- ۲۲۸ ق جناب ملا عبد الحسین علیه بهار الله
- ۲۳۰ ق جناب ملا عبد العظیم ابن من سعد الی الله
- ۲۳۱ ق جناب عبد الباقر علیه بهار الله
- ۲۳۲ ق الله نفع جناب میرزا محمد درباغی علیهما بهار الله
- ۲۳۳ ق جناب میرزا اسح

آثَارِ الْمَلَأِ عَلَى

(٥)

الابهي

انه لا اله الا هو المهيمن المقتديوم

هو الاعطف

بسم الله لا اله الا هو

شهد الله انه لا اله الا هو يحيي ويميت ثم يميت ويحيي انه لهو الناطق في المنظر الا

والناطق من لسان الابهي بافي انا العبود في الاحسنه والاولى ما منه التنا

حما ابره من لدى الله خالق الاسمار وفاطر الارض والسمار.

الاعظم الابهی

ای امة الله الیوم یومیت که اگر از نفس امری فوت شود بقیه نهایی لا
 یمحی
 مدارک آن ممکن نه انشاء الله باید یقین کامل تجی متمسک باشی و از روش
 منقطع قسم باقیاب اقی سخن که اگر ناس فی اجمله در آنچه در این ظهور احد
 امع ظاهر شده نظر نیاند از عالم و عالمیان بگذرند و بدل و جان بشر حمن
 توجه نیاند لکن بصبر حجاب اکبر که هواهای بشریه است از نظر منظر اکبر محروم
 منده و قلب از طلب ممنوع گشته در جمیع احوال بشر غنی متعال ناظر باش
 و صریق علم اعلی را که مابین ارض و سما مرتفع است بسمع جان اصفا نمانا حلاوت
 آنرا یابی و بگذرد دست از عالم و آنچه در دست غنی و آزاد شوی انشاء الله
 لا زال در ظل سدره ربانیه ساکن باشی و اگر کور فضلش مرزوق آن البهاه ^{علک}

من لدنا وعلى آلاء الله الموفيات

الاعظم الاعظم

ان يا محمود اسمع نداء ربك من هذا المقام المحمود وطوبى لمن سمع النداء
 من شطر الابهى واجاب ربه الهمس القويم ان الذين كفروا اولئك ليس
 لهم اليوم من ذكر شهده انهم عتوت منهم من قال ان الآيات معجزات قل تبا
 لك يا ايها المشرك افروود و هذه كلمة تكلم به ابوك من قبل اذ جاء محمد رسول الله
 بايات الله العزيز المحبوب منهم من قال انه امر الغيب قل تبا لك يا
 ايها النمرود انه انفق نفسه وروحه وما عنده ليشبث حكم الغيب و انتم تكفرونه
 في بيوتكم ولا تشعرون انه في سبيل الغيب قد سكن في اخر البلاء و انتم
 في العصور ولا تعرفون منكم من قال انه افترى على الله بعد الذي كل الذرات

تنادى قداقى القيوم سلطان مشهود وجمهم واذا كرهتم واسما نتم وتمسك
 بهذا اجل الممدود وقل لك اسعد يا الهى بما فرستنى من امرك ومطلع آياتك
 ومشرق الهامك اسلك بان تجعلنى ثابتاً على ما انا فيه من حبك ^{جعلنى} ثم اجعلنى
 منقطعاً عما سواك انك انت المقدر على ما تشار لاله الا انت العزيز الكريم

الاعظم الاعدس الابهى

هذا الكتاب من لدى الله الى الذى آمن بالله فى يوم المآب ان يسلما
 ان وجدت رايته الرحمن من شطراته باضع البلقيس وسيرها عن نك
 ثم اقبل قلبك الى قلبه الافاق طوبى لمن شرب حتى البيان من اصباح
 رحمة ربه الرحمن فى هذا اليوم الذى فيه تحلى السجان على من فى الاكوان
 اياك ان يسلك شئ من الله فالق الاصباح ان الذين نبذوا الالوهام

عن دراهم واخذوا ما امروا به من لدى الله مالكا لانام يصلين عليهم
 علاء الاعلى في العشي والاشراق اياك ان تحزنك الدنيا وما يحدث فيها لعمري
 اننا ستغنى وتبقى العزة والاقدر لربك ملك الاسماء والصفات ان
 رضوانك ذكرى وجنائك حجب وسراجك اسمى واقبالك الى مطلع الانوار
 كذلك يعطك قلم الامر من لدن ربك العزيز العلام اذا فزت بهذا اللوح
 على عينيك قل لك احمد يا من نزلت لي ما تقر به الابصار

الاعتراف الابهى

ان استمع النداه من برية الهدى من شاطئ الوادى الايمن على البقعة
 من سدره الابهى آه لاله الآه هو العزيز المستعان في قبضة ملكوت كل شئ
 وفي يمينه زمام الكائنات بل يقدر احد ان يعترض عليه لا ونفسه العزيز الوهاب

ان الذين اعرضوا اولئك ليس لهم ذكر عند الله الا انتم من الاموات سوف
 تأخذهم العذاب من كل الجهات ان ربك لشديد العقاب ان يا حسن
 اسمع نداء هذا المظلوم الذي صبر في احراب الديار ببادها الناس الى الله مستغرا^{يا}
 ومن افق السمن ينادى من على الارض والسماء يقول قد اتى الموعد بسلا^ن
 العظمة والاحلال ان اقبلوا اليه يا قوم اياكم ان تتبعوا كل مشرك مراتب ان الله
 اتبعوا الشيطان ليس لهم اليوم من نصيب الا انتم من اصحاب النيران
 يمشون في وادي النار ولا يشعرون ويخرج من افواههم لهب النار ولا يعرفون
 فسوف ياخذهم الله بسطان من عنده انه لهو المقدر على ما يشاء انه لهو^{المسمن}
 القيوم انك لا تحزن من شئ توكل على الله في امرك قل اى رب تقيت
 اليك بوجهي ورفقت اليك يد رجائي اسلك باسمك الذي به سمرت^{الساد}

ومن في البلاد بان تنزل على اسنانك ما تفرح به قلوبهم وتطمئن به نفوسهم
 انت المقدر على ما تشاء وانك انت العزيز المحبوب ان ارحم يا الهى عبدا
 ثم عرفهم مطلع امرك وشرق آياتك ليتوجهوا اليك بقلوبهم انك انت اذى
 سبقت حجب الكائنات واحاط فضلك النيب والشهود.

الاقدم الاعظم

ان يا هيكل انك بنيت بامر ربك ولكن الناس لا ينظرون ومنهم من ينظر
 ان ينظر كطلب الهواه الا انه من العافلين قل انى خلقت بارادة ربى وبنيت
 بطراز الاسما فى يوم الذى فيه طرزان الله الملكوت باسمه الابسى من اسطر بعد
 انه من الهائمين قل للهوى ارتفع ذكر الله وبه خلقت هياكل لا يعلم حدتها
 الا الله العزيز العليم ما لا الروح ان قبلوا بالروح والريحان الى هيكل الرحمن بنا

فينبغي لكم ان اتم من العارفين اياكم ان يمنحكم عباده الذين يعبدون الاله
 ولا يكونون من الشاعرين قل ضعو الالهة قد اتى العلام على لطل النعام والموحدون
 يظفرون يقولون تبارك القيوم الذي اتى سلطان بسين قل لا تلتفتوا الى الدنيا
 وما فيها ضعوها عن ذراكم مقبلاً الى موليكم القديم قل دعوا الكناس قد ظهرت كنيسة
 على شكل الانسان ان اقبوا اليه ثم اذكروه بهذا الذكر الحكيم فيه ارفع هذا التوسل
 باسمه القدوس اتم في حبات انفسكم لمن استقين قوما من مرقد الهوى مقبلاً
 الى الله مالك الاسما هذا ما وعدتم به في الالواح لو اتم من الشاظرين احسبوا دعاه
 بيلكم اخرجوا من البيوت مقبلاً الى الملكوت كذلك ننصحكم بيلكم الصادق
 ان الذين اختلفوا في الكناس بل خلقناهم للاكل والعود ولا نفس العزير الورد
 بل لهذا اليوم الذي فيه ظهر الملكوت باسمه الهيمن على العالمين قل ان احضروا

بين يدي الرب ولا تمنعوا انفسكم عما خلقتم له هذا من فضلي عليكم ان اسم من التفسير

الافس الاعظم

شهد الله انه لا اله الا هو الذي توجه الى الافق الاصل في هذا اليوم ينبغي ان
يرتفع به اعلام الاخلاق في الافاق ليظهر بها ما اراد الله المقدر العليم الحكيم طوبى
لمن ظهر منه ما تطمئن به العلوب واتبع امر موليه في ظهوره الاقدس الاعظم المقدر
العزيز قد قدر النصر في الذكر والسببان هذا ما امر به كل نفس من لدى الرحمن
يشهد بذلك كل موطن البصير

الافس الاعظم الابهي

ان الكتاب المكتوب في هذا السجل المشهود ينطق انه لا اله الا هو المهيمن القويم
انه الكتاب رقم فيه من تسليم لا يوصف بما في الانشاء ولا يذكر بالاصل طوبى

لنفس وجدت عرف الله في يوم فيه اشرفت شمس الجبال من اوق الله الغزاة الحكيم
وفيه سطر بالاحرف احد من الامكان ولا تعرف نفس الا من ادناه باحق كذلك
زينا اللوح بطراز البسيان اذا استقر الرحمن على مقر يطوف حوله اهل ملاه الا على
ثم اهل مدائن الاسما ثم الذين ما توجهت وجههم الا الى جباله المشرق المنير طوبى
لك يا صديرا بما تصدرت في الامكان اذ توجهت الى الله المقصد العلي اعظم
ان هذا العريفة عبادة كرمون ان اثبت في امر الله وجهه ثم نشر العباد بالحكمة
والبسيان الى هذا الكور الذي فاحت نغماته بين العالمين اياك ان تحجب
شؤونات الخلق عما امرت به من لدى اتحي توكل عليه في كل الاحوال انه مع
عباده الذاكرين نوصيك بالحكمة في كل الامر هذا ما قضى الله في الالواح انه
لهوا كما لم العليم ان يصدرا قد سمنا ذاك من قبل ومن كتاب من عبادة

اذ خسر لدی العرش انما كنا عالمين واجبتناك باحق واستجبنا لك ما اردت
 من الله ربك ورب العالمين انه يؤيد من يشاء سلطان من جنده ^{سابق} و
 من اراد بذكره بحيل قلت ان اشرح لي صدرى الى اخر آياتنا ما اردت قبل
 طلبك لولاه كيف اقبلت الى وجهه عرض غنه اكثر العباد وتكبره كمن من الذكيرة
 انما شرحنا صدرك وايدناك على التقرب الى هذا البحر العظيم ونؤيدك باحق وتقع
 لسائب بذكر تجذب به القلوب وتطير به افئدة المعصمين نوصيك بالاستقامة
 الكبرى على شأن تضرب بها افئدة الذين اتخذوا العمل زبانا لنفسهم من دون الله
 هذا ما يامرک تعلم الاعلى في هذا اليوم البديع ونزلنا لاجلك ما فاحت به نعمات
 عياتى ونوحات الطائى شهيد بذلك من يتكلم فيما نزل باحق ان ربك له الوصا ^ق
 الامين قل ما قوم اتقوا الله ولا تظنوا بما تكذب به صانى كاس العرفان فى ايام الرحمن

دعوا ما عندكم متقبلين الى الله العزيز الحميد كذلك زين انك باطليل الذر
 وارسلنا اليك هذا اللوح الذي من افقه اشرفت شمس ذكر ربك العلي العظيم

القدس الاعظم الابهي

تعالى الذي اظهر جماله المكنون بانوار احاطت السموات والارضين وانطق
 كل شئ بنا مطع امره اذ اتى من سماء اجلال بسطان بين يدي الارض قد ظهر
 ما كان مستورا في ازل الازال واستضاء من انواره العنق والجمال واتم
 من الغافلين توجهوا بوجوه نور الالاق الابهي لتروا شمس حال بكم الاصل مشرقة
 من منظر الله المعدس العزيز الحكيم الى متى تتبعون اهل الكفر دعوا الطنون اذ ظهر
 مطع العلوم بامر نصت عن من في السموات والارض الا من شاء الله المتق
 العلم الحكيم طوبى لك بما اقبلت الى مشرق الايقان اذا عرض عنه كل متوهم بسيد

ان اشرب کثیرا یحیوان فی کل الاحیان من آیات ربک الرحمن ثم اعرض
 عن المشرکین انه یؤیدک بما تحق کما یدک علی عرفان مطیع امره انه لا یعزب عن علمه
 من شیء فیصل یأیث سلطان من عنده انه لهو المہمین علی العالمین آیاک ان
 تحزنک شذونات الخلق ان افرح بهذا الفرح الذی بہ طارت العلوب الی الله
 العزیز الحمید .

الاقدم الاعظم الاقدم

شهد الله انه لا اله الا هو الذی ظهر بما تحق انه المحزن قدرتی وکمن اقتداری وظهر
 فی عباده وبعمر علی لبرتی وسماء شیتی اہیمنه علی العالمین من فازه فابکل انعم
 والذی اعرض انه لیس منی غفل عنی وکفر بآیاتی التی نزلت من انق امری لہرم
 المسیر طوبی لمن فاز الیوم بانوار رحمی واستقل فی ظل عنایتی وکمن فی جوار رحمتی

وسمع مدافى الابعاع الامنع العزيز المنسيع

الاعدهس الاصلى

قد اتى الميعاد وظهر منظر ربكم مالك الاسباد وكل ذرة تنادى الملك لله المتقدرا

الرواب تاتيه ليس اليوم بيوم الطنون الاولام قد اتى ربكم العلام فى طفل النمام

ونطق لسان الوحى السلطنة لله مالك الانام طوبى لك بما اقبلت الى الوجه

وللذين آمنوا فى بنياك سوف يرزقكم الله باسحق ويذكر اسماءكم فى امم الالواح سبحى

اليوم لكل نفس اذا سمع النداء يقول لبيك يا مالك الاسمار وفاطر السمات شهدا

انت حملت البلايا لاطهار امر ربك يا رب العرش الشرى وحملت فى دين الله

ملا حمله احد من العباد طوبى لمن فاز بانوار الوجه ونطق ثباته فالتق الاصباح

يا ايها العبدان اشكر ربك بما تحرك على ذكرك قلم الاصلى بهذا الذى احاطه جنود

العجّار الذين اذا اظنوا لهم الحجة قالوا هذا ساحر كذاب واذ نزلنا عليهم الآيات قالوا
 انها منصريات كذلك قالوا من قبل طوبى لمن ينبتهم من رانه وويل لكل مسكر مرتان
 ان اذكر الذين آمنوا في هناك قل طوبى لكم بما قبلتم الى قبله الافاق وعرفتم نهارهم
 ومطلع وجه الذي اتى من سما العظمه بعدة وسلطان ان استقيموا على الامر على
 شأن لا يفسدكم نفاق الذين كفروا بالله مالك الايمان ان الذين اعرضوا عن
 الوجود لك في موافي هيام الضلال سوف ياخذهم الله بقهر من جنده و
 ينصر الذين اذا سمحوا نذار بهم قالوا ابي يا محبوب من في الابداع انما الهبايكم
 يا احبار الله نسأل الله بان يوكلكم ويؤيدكم على وجهه ورضائه انه هو المقدر العزيز المتكبر
 المتعالى المختار .

الاقدم الاكبر

ذكر من لدنا الى الذينهم فازوا بانوار البيان اذا تلى الرحمن سلطان بسين لشد
 به في قلوبهم نار الله على شان لا تخمد امياه اعراض المعلمين بالله من سميع ندائي
 باذن القليب يجذب الي مقام تقوم على نصره مولاة منقطعاً عن العالمين طوبى لمن ^{خذته}
 حراره محبته ربه وانار وجهه من انوار وجهه المشرق المنير طوبى لادن فاز بهذا النداء
 وطوبى لنعم ذاق حلاوته هذا البيان ولشم وجد عرف القميص من نفحات قلم ارادة
 ربه المقدر العليم الحكيم هل الذي اعرض انه حتى لا اذنه من المستين بل الذي بعد عن
 كوش القرب اية بصير لا ونفس بل عمى طوبى للناظرين يا احبار الرحمن ان اركبوا
 فلك الاطمينان وسيروا على البحر الاكبر الذي ينادى كل قطرة منه الملك
 لله الفرد الواحد العزيز الحميد ثم اشربوا كوش الايقان فما لاهل الامكان الذين يستطيعون

باهوانهم ويحكمون بآياتهم فهم انفسهم الا انهم في حجاب عظيم يا احبا الله انتم عيون العالم
 يعني ان تفتح لكم ابصار التي اخذتموها الا اولهم كذلك جرى من قلم الرحمن
 في هذا السجن العظيم ان استقيموا على الامر على شأن تنطق السن الملكات على ذكركم
 هذا ما وصيناكم به في يوم فيه استوى جمال القدم على عرش اسمه العديم لا تختلفوا
 في امر الله ان جمعوا على هذا الفرات الذي جرى من معين قلم تكلم العليم الحكيم
 طوبى لعباد نبذوا الهوى واخذوا الهدى ولانما تمسكن بهذا السجل المتين اذا فرغتم
 بلوح الله واشره ان احتفظوه ثم اقراوه لتمرر بينكم نعمات ما فرج من فم مشية
 مولاكم العديم كم من غنى منع اليوم وكم من فقير اتصل بهم الغنا وكم من عالم نراه من
 الاخسرين ان الفضل لذي كسر والاصنام بقدره ربهم مالك الانام واقبلوا
 بقلوب الى سطرهم المتقدر القدير انما البس على اهل الباء الذين فازوا بعفانته

وكانوا من الراسخين

الافتس الامنع الابهي

ذكر من لدنا من تسبل الى الله وفار باللقاء اذ ظهر مطلع الامر سلطان احاط المكنات
 وشرب حتى الوصال لئلا شرق من افق افضل شمس حال ربه العزيز الوهاب ان
 بهذا الفضل لعمري لو تجدهما ذكرناه لك لتطير باخوته الاشتياق الى الغنى المتهازل
 قد حضر كتابك وفار بالمسطر الاكبر مقام الذي ارتفع فيه نداء الله في العشي والاسرا
 واجيالك بكتاب من لدنا الذي فصلنا به من هذا الكتاب الاعظم تشكركم العزيز
 المستعان تكبر من هذا المقام على وجهك وامك واخوانك الذين آمنوا بالله
 رب الارباب كن ثابتا في امر موليك على شان لا يزللك نفاق الذين كفروا
 بالله ملك المبدد والمآب.

الاقدر الامنع الابسى

شهد بها ملك السموات والارض والسموات كما شهد ملك البقاع لنفسها
 انه سلطانى فى ملكى وملكوت اقدارى فى مملكى وحيروت افضالى لبريتى وندانى
 لكل ذى اذن وجمالى لكل ذى بصيرة ودينونتى لكل ذى عرفان بعسرى به
 اوراد المعانى فى ضوان العرفان ونطق البسيان فى الامكان انه لا اله الا
 هو المقدر المتعالى المهين القسيم

الاقدر الامنع الاعظم

ان الله يذكر اسمه من امانه لياخذوا جذب الآيات ويقربها الى الله منظر السنين
 يا امانى تمسكن باذيال رحمة الله اعلم انخبرنا ما ذكرنا كل امه اقبلت الى الوجهة فذكر
 الذين توجهوا الى الله كما ذكرناهم من قبل انه لهو الفضل النور الكريم نوصى امانا بانه

الأكبر من هذا المنظر الأكبر المسيران أعلمن ما امرتن به في كتاب الله رب العالمين
ان اعرفن قد تملك الايام وسجن باسمه العزيز العدير

الاقديس الامنع الاطسم

ينبغي اليوم لكل نفس ان يتغير في امر الله وسلطانه ويكون من المنضفين كمن عبدا
بانه واعترف لامره فلما ابنت رائحه الافتتان احرض وكان من المتحسين طوبى
لنفس تنظر منظر الاكبر بصير منير بل من منصف خسر او من مقبل منع او من مستمر
بعد لا ونفسه اتقى ان حتمه سقت العالمين ان الذين ارتابوا اولئك فيهما
الاولام الا انهم من الغافلين انك انت يا ايها العبدان استمع ندا من نذرك
لوجه الله ويدعوك اليه اذ كان بين ايدي الظالمين لا تحسن الذين غفلوا على امر
من الله ولا الذين ظلموا على ربح مسين اولئك خسروا في الدنيا والآخرة

سوف يرون ما وعدناهم في لوج عظيم انك توكل على الله ثم اذكره في المشى
والاشراق انمرح عباده الذاكرين قل الحمد لله رب العالمين .

الاقدم الاكظم

ذكر من لدنا لمن ذكر مولاه ليحديه نذاربه الى مقام قدر في الالواح قد انار الوجه
اق اراده ربك وعن عندليب البقار في ملكوت الانشار واضار المصباح
قد نطق كل شئ بشا ربك والذين غفلوا اولئك من الاموات هذا يوم فيه ^{نصراً}
ودفع الميزان والامر لله العزيز المتنان ثم اعلم قد حضر كتابك لدى الوجه ورن
لك باضانت به الافاق طوبى لسان نطق بذكر الرحمن ولعلب قبل الوجه
توجه الى العزيز الوهاب ثم على خدمته الله وذكره بقيام تستقيم به الاقدام قل ان
اجتمعوا على الشريعة التي شرعنا بها حتى لنكسر ظهر الذين كفروا با الله مالك يوم الاعداد

ان خستفوا الايام ثم اتجموا على ما اراد الله مالك الانام انك انت يا عبد
 ان انصر ربك بالبيان على شان تفسر ح به نجات تعمير بين الامكان
 ان اشار الله لم يزل لا يزال ثباتي حتى ناطق باشي وبرا اتحاد قلوب ساعى اين سبى
 وضعت كه اختلاف سبب اقراقت و اتحاد و وفاق علت لمور قدرت
 و اقدار كم خدمت محكم كن و ناس را باسم اعظم منقطعاً عن الكل دلالت نماين است
 محكم محكم كه از ارق قلم قدم اسراق فرمودت كه به منقطعاً عن العالمين انما البها
 عليك وعلى الذين آمنوا بالله الفرد الواحد العليم الخبير .

العزیز العظیم

هذا ذكر من لدنا الى الذي اراد ان تسبح مولاه القديم ليؤيده ما نزل من جهة العرش
 على ما اراد الله العزيز العليم قل يا قوم لا تعبدوا الشهوات ولا تعبدوا الذين كفروا بالله

رب العرش العظيم اياك ان تعبت علم الدنيا من الله فاطر الارض والسماء وضعا
 ما عندكم ابتغوا ما عندكم العزير حميد ان الذين خصلوا اليوم اولئك في ضلال
 مبين سوف يرون انفسهم في اودية القهقران ربك الله المستقيم والذی
 آمنوا سوف يرون انفسهم في مقام كريم كذالك القيناك لتسدر ربك وتكون
 فی حبه لمن الراسخين قل يا اهل القرقي بنور اسمك الابهی الذی به اضلرت
 ارکان الدین کفر واکب فی یوم الدین واید فی علی وکرک ونامک وکتب لی
 ما کتبتہ لعبادک المعربین ای رب وقتی فی حبک علی شأن لا تمننی الذی
 عن الاقبال الی شطراک الابهی انک انت المقدر علی ما شاء الاله الاله انت العزیر

باسم دوست یکتا

حذیب بقا برافان سده شستی در کل احیان باین بان ناطق اید وستان قدر

ایام حسن ابدانید و بجان بشرش بشتابید این آیامست که شبهه مثل گذشته
و نخواهد داشت لغتاش می جانهاست فو عاش مفرح و لها از آن چه حیراوست
بگذرید و بد دست توجه نمایند امر زور زیت که جمال قدم من غیر سرد و حجاب
طاهر است اسم اعظم من غیر استار شود باب فضلش بر وجه احباب مفرح
گشته و عنایتش کل را احاطه فرموده ای دوستان کمال انقطاع با توجه نمایند
تا از بحر و صالسا یاشامید و از حق محموش قیمت برید و بعد سرست شده بزرگ
ذاک شوید و باشمش ناطق که شاید نفوس مرده از این خمر باقیه زنده شوند و مگوبی
دست تابند طوبی لوجه توجه الیه و قلب شرب کو رجه و بصیرت با نوار حجاب
ولید ارتفت الی سماء طاهره و لا اذن سمعت ندائه الاصلی من هذا المنظر الکریم
انما البهار حلیک و علی اهلک من الذین اقبلوا الی الله العظیم الحکیم ان محمد

لله رب العالمین

باسم محبوب آفاق

ایده‌ستان هر چیز مغرب قیمتی را سارقان از محبت بوده باید لئالی محبت لها

را که افضل و الطف و احسن جمایرات عالم است بکمال جد و جهد در خراش قلوب

محموظ دارید بر اسی میگویم در دوان در کسین گاه ترصدند تا فرصت یابند و بغارت

مشغول گردند باید جمیع جفاظ حقیقی متمسک شوند تا از شر و نفس آماره محموظ مانند

والله یقول الحق انه لهدوا لیسین احکیم

باسم مربی عالم

ایادی عطای الهی کل را تربیت نموده و لبان مظاہر نفس خود جمیع من فی العالم

را بطور اسم عظم شبارت داده و چون نور الهیه از اقی احدیه طالع کل بهو امی خود

مشغول و از او دور مگردنموسیکه صهبای معانی را از ید فضل الهی آشامید نشد
 انهم هم الفانزون انشاء الله از حق استقامت بیاشامید و بذر مطلق غیبت
 ذاکر باشید.

بسم اللهی جبهه المتعین سجوانی الارض

قلم اعلی می سر باید که آنچه از جمال قدم ظاهر شده حجت بوده بر کل من فی السموات
 و الارض اگر عبادت نکنند از قیامش مابین اعدا بر سلطنتش موقن شوند و بر
 قدش ندمن و لکن چون در تیه نفس و هوای ساکنند لذت از آتش آتش سها از
 اقی بقا محجب مانده اند و بنموسیکه خود را از بعوضه حظه می نمودند توجه نموده از جمال
 احدیه محروم گشته اند بگوای قوم افعالم چون ظهورم مابین ارض و سما مشرق و
 و هر نفسیکه اقل من حین قلب از دسادس شیاطین مظهر نماید بسزنا

رَبِّ الْعَالَمِينَ وَمَا لَكَ يَوْمَ الْفِتَنِ مَا نُفِيتَ فِيهَا عَنْ مَدِينَتِكَ وَمَا ظَنَنْتَ أَنْ يَخَذَلَكَ اللَّهُ بِنَافِلَتِهِ إِنَّكَ إِذْ عَمَدْتَ عَلَيْهِمْ لَكُنَّا سَمْعًا
 وَخُودًا أَرْسَلْنَا نُفُوسَ مُشْرِكِيكَ كَإِنْ هِيَ جَنَاحُ طَيْرٍ فَذَرَتْهُمُ الْمَوْتُ وَرَأْسُ الطَّيْرِ هِيَ تَرْكِبُ الْغُلَامِ الْوَقْدِ الْأَوَّلِ
 مُشْرِكِينَ فِيهِمْ بَلِيبٌ لِمُؤْمِنِيكَ مِنْ رَبِّكَ كَذَلِكَ يَفْتِنُكَ اللَّهُ بِمَا كَفَرْتَ بَعْدَ تَوْبَتِكَ إِذْ أَخَذْتُمُ الْعَهْدَ مِنْكُمْ
 لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ لَعْنًا بَيْنَ يَدَيْهِمْ قَالُوا لَا نَبْرَأُ لَكَ مِنْ عَصَاكَ قُلْ إِنَّ الْبِرَّ لِلَّهِ وَالْوَقْفُ بِالْحَقِّ
 لَطِيفٌ خَفِيَّةٌ مَنِيْعَةٌ مَحْرُومٌ سَارِدٌ فِي كَلِّ عَيْنٍ نَابِغٌ بَرْدٌ كَمَا أَرِيحُ حَقِيمٌ مَحْفُوظٌ مَا نِي
 أَنْ أَتَاكَ بِنَبَأٍ رَبِّكَ وَلَا تَخَفْ مِنْ أَجْدٍ وَكُنْ مِنَ الْمُنْقَطِعِينَ فَاجْزَلْ وَرَجُلٌ
 ذَكَرَ فِي تَمِّ حَصْنِكَ التَّوَكُّلَ عَلَى اللَّهِ الْمُتَّقِدْرَ الْمُهَيَّبِينَ الْعَزِيزِ الْقَدِيرِ الْإِنشَارِ اللَّهُ أَرْسَلْنَا
 أَرِيحًا رِيحَ الْهَيْبَةِ بِمَا عِلْمٌ وَمَعَانِي فَانْزَكَرُوا فِي النُّورِ الَّذِي أَشْرَقَ مِنْ بَاحِثَةِ الْعَدَمِ
 عَلَيْكَ وَحَلَى الذِّنْبِمْ مَرَدًا عَلَى الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا كَمَا السَّحَابُ كَذَلِكَ نُنزِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ان یا امی لاتخرنی عما وروی علی جمالی من طغناه خلقی وحصاه بریتی تا نه لایمنغنی البلاء

من سرور می لالتضامن سحبی و جذبی و اشتیاقی و کمالاً از داد بلائی از داد دوستی
 الی الله محبوبی و مقصودی مالکی امک لالتضطرب من الدنيا وما يحدث فيها
 ان اقبل الی الاحرم الاعظم الی فیه ارتفع نذار مالک القدم و خالتی الامم تم ^{نطقی}
 بذکری ما نزل من قلمی و کلم به لسان عظمی علی عرش عزتی و جلالی تا الله لو سجد
 صلواته ذکری لتغدی نفسك فی سبیلی و تقومی بین الاما بذکری و ثانی کذ
 یذکرک قلم امری لتفرح فی نفسك و تسکری ربک العلی العظیم .

بسم الله الاعظم الاقدس

ان یا مختار اسبح نذار ربک ابحبار من سدره النار انه لا اله الا هو الیه من
 القیوم شهید کل الاشیاء الله مالک الاسماء و لکن الناس هم لا یسمون قد
 تنادی الیوم سدره السینا بین الارض و السماء ان یلذ الانشاء ففتحت ابواب ^{السماء}

بهذا المصباح الذي ظهر على هيكل الانسان ان اسرعوا بقلوبكم ولا تبسوا كل

مشرك مردود وقد اخذاهنزار اللعازض البطحاء اذ اتنادى وتقول لك اسعد

يا ربني العزيز الودود ومن جهة اخرى ينطق مسجد الاقصى لك احمد يا اله الاسماء

بما اجد عرف قميصك من شطراسمك المسجون طوبى لمن ينقطع عما سواه و

يتوجه الى مولاه في هذا اليوم الذي فيه ظهر الشاهد والمشهود ان اذكر ربك

قل يا الهى لا تجعلنى محروما من نفعات وحياك والهياك قدرلى ما قدرته لاصفيا
نك

انك انت المقدر على ما تشاء بقولك كن فيكون

بسم الله الاقدس

هذا الوجد من لدى الغلام الى امه من امانه لشكرها وتكون من القاعات كذا
لك

يا مرقم الامر امانه اللاتى آمن بالله لعليم بحكيم ان يا امسى ان اذكرى ثم اسجدى

الشيء

لربك العزيز الحميد لا تحزني الالهي ولا تغرمي الالهي ولا تفرسي الالهي ولا توحني الالهي ولا توحني الالهي ولا توحني الالهي

انه معك يراك فيما انت عليه وسمع حنينك في حبه انه على كل شيء محيط ان بر

انوار جمالي ثم اصعدني الى هواه قربى ثم اسمع نداي من جبهه عرشى دان هذا

عظيم ثم اذكرى سبحانه اللهم يا الهى فاجل حياتى اسكن روحى ذكرك

واعلى جبالك جهنسى قربك وكوشى نداك بعيسى عشك وحرى هواك

ومقصدي الى مقر عرشك العظيم اى رب لا تطردنى من باب حمتك ولا تمنى

من بدائع آياتك ولا تتركنى بين ايمانك واثمك انت المقدر على ما تشاء لا اله

الا انت العزيز الكريم .

بسم الله الاقدس الالهى

ذكر من لدنا عبد الله بن فارس بايام الله وكان من المحسنين فى الالواح مكتوباً بحمد

ثابتاً على الامر على شأن لا يمنع حجبات الاكوان من شطر كان باسم الرحمن مشهوراً
ويدعو الناس الى الله لعل تتغير بن الى مصدر الوحي ويدخلن في ظل كان في
ازل الازال بالفضل ممدوداً ثم على الامر بحول الله وقوته ودع الكائنات عن در
كذلك امرك سلطان التقدم حين الذي كان في اخرج البلاء مسجوناً قتل ما يوقم ما
يعنى ما عندكم ويحجز القضاء اماكم ان ادخلوا ملكوت البقا كذلك يعظكم ربكم العلى الاعلى
وانه خير النصح لكم وكان بظلم الرحمن على ما اقول شهيد الاحصم اليوم لاصد الا الله بما
توجهوا اليه انه يدعوكم الى ما هو خير لكم القواد لا تسبوا الذين اعرضوا عن الحق بعد
الذي دعوناهم الى مطلع كان بانوار العرش معنينا

بسم الله الاقدس الهى

هذا كتاب من لدنا الى الذي قسبل الى الوجه في يوم فيه اضطربت الاركان

لينقطع عما عند الناس ويتمسك بهذا الجبل الذي به تمركز الامكان ان استمع
 نداء الله من هذا الشطر المقدس الابهى على البقعة النورانية السدرة المحضرة انه
 لا اله الا انا المتعذر العزيز الوهاب ثم على ذكر الله بين خلقه وذكر الناس بهذا
 التسبا الذي منه نوح الطاغوت وخذت الرزائل من في البلاد قل ما يقوم
 قد اتى الصيوم وليس لاحد من مناس الالبان توجه الى مطلع الآيات الذي ينطق
 باحق انه لا اله الا هو العزيز المتعاقب ما يقوم ان الغيب ينطق بهذا اللسان يسلم
 ان اسمه فواو لا تقبوا كل مشرك مرتاب من لدى الغيب ظهر بكل المشهور
 ومن حال المشهور ثبت حكم الغيب كل ما يظهر منه انه يظهر من عنده اذا اشرفت
 شمس التوحيد من افق التجريد طوبى لاولى الابصار قل ما يقوم انه لم ينزل كان و
 لا يزال يكون مثل ما قد كان من انكرة قد انكر الذي ينطق باحق في قلب الالكوان

بأنه لا اله الا هو العزيز المتان وضع الذين كفروا وما عهدهم لعمرى لا يستكلمون الآباءهم
 ولم يريدوا الآباء ان يدخلوا الريب في قلوب الذين كسروا الا صنم ان آتى
 شرب حتى المعاني من نذره الكأس البيضاء انه لا تمنعه الاشارات عن التقرب
 الى الله منزل الآيات ما كان بهم الآباء يعبدوا ما يعرضوا به على الله ما لك
 يوم الماب قل كل ما ينزل ان المنزل هو الله يشهد بذلك كل الذات
 من انكرني قد انكر الغيب ويعينه كل الاشياء عن ورائها لسان العظمة والاقطار
 انك اذا فرقت بلوح الله قل لك احمد يا الهى ما ذكرتنى بعد انى كنت بين
 ايدى الفجار

بسم الله الاقدس الابهى

يا ايها العلم الاعلى ان اذكر امة من الامم ليوجب انذار بها العلى الاعلى من

شطر العکا ويطير الى هواء الذي فيه تمر ارياح رحمة ربها العزيز الكريم ان يا ايتي
 ان اعطى عن سوائى وانسى بذكرى كذلك امرك لسان شتى فى سراق
 اجلالى اياك ان بمنىك حجات الادام من مقصود العالمين ان اشكرى
 بما تحرك بذكرك قم الذي منه فصل علم ما كان وما يكون فى لوح ربك العزيز حميد
 ان استقمى على امرى ولا تخبرنى من شئى الا المصائبى بعد الذى اشهد بانى على
 سرور مسين والبها عليك وعلى اللاتى آمن بآية الفرد الواحد العلى اعظم

بسم الله الاقدس الامنع العلى الابى

ان يا ايام قد حضر كتاب لى وجه ربك مالك الانام وتشرف بها طائفة
 فى هذا اليوم الذى جعله الله مطمح الايام كن طائرا فى هواجبت ربك وذكر العباد
 من لى الرحمن باجلمة والبيان كذلك امرت من لى الله مالك الا

وَأَمَّا سَأَلْتُ فِيمَا نَزَلْنَا مِنْ قَبْلِ فَاَعْلَمْنَا مَا بَيْنَنَا وَفَصَلْنَا كَمَا ذَكَرْتُمْ لِنَعْبُدَ:

فِي الْاَلْوَا حِ لِعَمْرِي يَا اِمَامَ لَيْسَ الْيَوْمَ يَوْمَ السَّوَالِ نَسْبِي لِكُلِّ نَفْسٍ اِذَا سَمِعَ اَللّٰهَ

مِنْ مَطْلَعِ اَسْمِي اِلَا سَبِي يَقُوْلُ لَيْكِ يَا اَللّٰهُ مَنْ فِي الْاَرْضِيْنَ وَ السَّمَوَاتِ اِنْ اَسْتَمِعَ

بِحَوْلِ اَللّٰهِ وَقُوَّتِهِ قُلْ مَا قِيَوْمٌ يَلِيْ سَبِي الْوَقُوْفِ بَعْدَ الَّذِيْ تَسَادَى الصَّخْرَةَ بِاَعْلَى اِلٰهِيَّةِ

اِنْ اَسْمَعُوا بِالصُّوْبِ اِلَى الْمَحْبُوْبِ الَّذِيْ رَزَىٰ بِذِكْرِهِ الْاِبْدَاعَ لَا تَحْزَنُ مِنْ اَللّٰهِ

كَعَزَا سَوْفَ يَرِدُنْ اَنْفُسَهُمْ فِي ذَلَّةٍ وَ خُسْرَانٍ اِذَا فُرْتُ بِاللُّوْحِ وَ وَجِدَتْ مِنْهُ

حَرْفَ قَيْسِ الرَّحْمٰنِ اِنْ قَبْلَ تَقَلُّبِكَ اِلَى مَطْلَعِ الْوَجْهِ قُلْ لَكَ اِحْمَادٌ مِنْ جَبْرِ اَسْمِي

مِنْ قَلْبِكَ الْاَصْلَى وَ تَكَلَّمَ بِذِكْرِي لِسَانَكَ اِذْ كُنْتَ بَيْنَ اَيْدِي الْعِبَادِ

بِسْمِ اَللّٰهِ اَلْقُدُّسِ الْعَلِيِّ الْاَصْلَى

اِنْ مَا اَيْتِي اَسْمِي نَدَائِي عَنْ شَطْرِ السَّجْنِ ثُمَّ اِذْ كَرِمِي رَبَّنَا فِي الْعَشِيِّ وَالْاَشْرِقِ

دعى ما سواه من وراءك كذلك يا مكرم نير الافاق لا تحزنى من شئ فتوكل على الله
 ان مع اماء القاعات ان اذكرى العلام وما ورد عليه في البكور والاصال
 ان الذين كفروا بالله اولئك في غفلة وضلال طوبى لك بما شربت
 ماء الحيوان من ايدى ربك العزيز المتعال انسى انك كفيك عن كل امان
 ورجال فسوف ينزل الله ما يستبشره قلوب اصفياءه انه لهو المقتدر العزيز
 الفضال البها على من توجه الى الوجه وانقطع عن الآمال .

بسم الله الامنع الاقدس

ان يا ايتى فاسمى يا يدعوك به قلبي في سحبي وانه ما يدعوك الا الى الله ربك رب العا
 لا تحزنى من شئ ان افرحي بذكر الله ربك وان بذكره تطمئن قلوب المجتهدين
 ويفرح به عباده الله المخلصين قل ان ذكره شفا كل داء ومنس كل عجز

وكثر الفقراء والمساكين ولمن يعادل بذكره عما خلق بين السموات والارضين وبه
 يستغنى العارفون عن كل ما خلق في الابداع وبه يستعرج المؤمنون الى سماء عز
 رفيع وانك انت يا امة الله انسى بذكر ربك ثم انقضى مما سواه وانه يكفيك
 عن كل العالمين لا تخزني عن شيء وتوكل على ربك المستعان وانه لا ينسى ايام العاقبات
 وعباده العاقبين ان اشكركم بما فرت بعرفان نفسه وانقطعت عن الشياطين
 الذين ارادوا ان يعطوا سدره لآمر بعد الذي استظلوا في ظلماتها وكانوا من الذين
 فلما هبت عليهم ارياح الامتحان شبه جواعن حصن ولاية الله ورجعوا الى ابيهم
 كذلك الصيالك قول الحق ليفرج به روحك وان هذا الفضل عظيم وامحمدت رب العالمين

بسم الله الامنع الاعدس الاسبى

ينادي الله عن شطر اسمعن عباده الاخيار ويدهوهم الى مقام الذي منه استضاءت الانوار

لتأخذهم نعمات آيات ربهم فاطر الارض والسمان استمع ما يوحى اليك
 عن عيين العرش الملك لله المتعبد العزيز سبحانه ان اذكر من بذكرك في هذا
 لعل الناس يتوبون الي وجه ربهم العزيز المتحامل يا قوم قد فتحت ابواب السماء
 ومطر السحاب واصابت الافاق دعوا ما عندكم واقبلوا الي من يدعوكم الي معام
 انقطع عنه الا ذلك امناك فضلا من لدنا ان ربك له العزيز الوهاب يا
 ان تمنحك الدنيا عن ذكر ربك العلي الابهى وجمالها وتمسك بالذي آتى من
 مشرق الوحى بقدره وسلطان سوف تغنى الدنيا وما فيها وسقى لك ما قدر لك
 في اللوح ان انسرح بما ذكرت ملقار العرش وجرى لك من العلم الاصل
 ما مثبت به ذكرك في الابداع والحمد لله العزيز المتعال

بسم الله الامنع الاقدس العلي الاعلى

هذا كتاب من لدنا الى الذي توجه الى وجه الله رب العالمين وقطع لسبيل الى
 ان ورد على سبيل الحيوان الذي جرى من اصبح ارادة رب الرحمن وكان ^{بن} الغاية
 ورد في شامى العدى والنس محبوب العالمين وبعد وروده امرناه بان يدل متفردا
 ظلموا على انفسهم وعلى الله الملك العزيز الحكيم الى ان دخل عليهم نعمة لصاحبة
 العذاب على قوم مجرمين قعد وطلب ما اتقى الرحمن في قلبه الى ان قام ورجع الى
 بحر الاظم منقطعاً عن المشركين طوبى لك يا عبد ما جعلك الله نيراناً للمشركون ورجا
 وريحانا لعباده الموحدين ضع ما في الامكان وخذ ما امرت به من لدن ربك الرحمن
 وتوجه الى عباده المتوفين لعل يخضر بك اشجار ايسه ويستقربوا الذين بعدوا ^{الى} الله
 بخضوع مسين ثم قل يا قوم ما الله قدمت كلمة الاولى وظهرت الف المكنونة ^{وقت}

شمس ولا تيركهم الرحمن عن افق الامكان بضيا مشرق منير اياكم ان يجعلوا انفسكم
محرورا عن نعماته كذلك ينصحكم فلم الاصلى وكان الله على ذلك شهيدا وخيرا قتل
يا قوم فانصفوا ثم انظروا اهل يستقر الظلمه عند اسراق الشمس لا فورت العين
واذا تموج بحر الاطم لا يقوم معه لسبب النار واذا مرت ارياح الصدرة لن تستقر
البعوضه لو انتم من العارفين قل يا قوم دعوا الاسما ثم تماثيل العاكفين توجهوا الى الله
مالك الاسما والصفاط مطهر عن الاشارات كذلك نطق اتحن ان سمعوا
ولا تملون من العاهلين قل يا قوم ما الله ان الذي اتخذتموه ربا من دون الله انه
وما عنده كراما وحطام الكلاب بل احصروا انتم من الموقنين ومن ينظر في كلماته غير
قدره ويحدها نعمات بحميم ان الذين يذكرون كلمات المبحول عند ما نزل من
جبروت الله يلعنهم اهل طار الاصلى ثم عباد الله المقربين قل اليوم لا يعادله غير

منه ما خلق بين السموات والارضين قل ما يلا المشركين موتوا بعظيم قد اشرق نور المعاني
وخطف من اسراره ابصاركم ان ارجوا الى متعظم في طبقات السموات ان الذي
لعاس آيات الله بكلمة مثله كمثل الفرعون اذ قال انما كنتم الاصلى قل هذا كبروا
من المتبصرين ان يا بيل قل على اسمع قول ربك العلى الابهى عن شاطي
فقل يا القديس ثم انطق عباده من عباده ليؤثر كلمات الله في قلوب العاين
لا تحزن من شئ ولا تنظر الذين غفلوا الا كهج حركتها ارياح النفس والهوى ونورها
كيف تشاء كذلك نزل من حيرت الله ربك رب الاولين والآخرين قل
يا قوم ان ضمنتم انخلو وامنتم للمحور فاتبوا الشهوات والآخافوا من الله الذي
خلقكم بامر فان الموت حتى تأسىكم اذا اتجدت انفسكم على خسران عظيم ثم اخبرنا
بارأيت معرفت لعل تقطين عما غدتم وتبرجتن تعلقوهم الى سطر القدس

ولا تبغين الشياطين واذ فحمت باب الخطاب يوتدك رب الارباب
 بملائكته العيان كذلك بشرك قلم الرحمن في هذا اللوح الذي لا يعادل بحرف
 منه ما خلق في الاكوان ويشهد بذلك كل ذي بصيرة يدان اكشف غطاء الناس
 ثم احترق اجابهم بنا محبة ربك العزيز العليم وان رأيت الذين آمنوا كبر على
 وجوههم من قبلي وشبرهم بذكر الغلام اياهم حبا لله وان هذا الفضل عظيم والروح
 والبها عليك وعلى الذين قلبت هم تغردات ورفار البعالي سطر الله العزيز الحكيم
 والحمد للمحبوب العالمين .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هذا الكتاب نزل من لدى العزيز الوهاب لمن اراد الله وانقطع عن كل شرك
 مراتب طوبى لك بما وفيت ببقايا الله وانقضت عمده بعد الذي

وجدنا النفوس في خوف واضطراب ان استمع مرة بعد مرة ثم في كرتة اخرى
 بانته هو الله لا اله الا هو والذي جاء من سما الروح انه لبرهان الله في الهمد
 والمآب قل يا قوم ما لله ان ربكم العلي الاعلى من هذا الاق الا سي نيا دكم ويدعكم
 الى نفسه اتقوا الله يا اهل الحجاب قل من تحبب غنه لا يصدق عليه حكم الايمان
 وانه ممن خسرو حجاب الذين تقصوا في هذا الظهور ويدعون الايمان بمطاهر اقل
 مشكم كمثل اهل الكتاب ان الذينم اتوا التوراه والابيل اولئك يدعون الايمان
 في انفسهم ان هم الا منكر كذاب وكذلك على الاخرى كل تمسكوا بما عندكم وكفروا
 برب الارباب كذلك القيناك باحق وانزلنا اليك الايات عين العين
 تسلم الله ربك وتعرف الذينم كانوا في مرتبة وشقاق والبها عليك والروح عليك
 وحلي من معك من لدن مقتدر توآب .

بِسْمِ اللَّهِ الْمَقْتَدِرِ السُّلْطَانِ

هذا كتاب من المسجون الغريب الى الذي آمن بالله العزيز الواحد الفريد

اللاتعبه الا اياه انه كيفيك بالحق وانه ذو القوة المتين نصير من شيا بسلطانه وانه

على كل شئ قدير له الجود والفضل وانه بكل شئ عليم قل انه ظهر من قبل باسم علي بن

وفي هذا الظهور باسم حسين قبل علي قل هذا ذات حروف اسبع ان اتم من العيار

وبشرتم بي في الواح الله العزيز اكسيد قل انه كان مشرا بنفسه ان اقروا البيان

لتكونن من المطلقين قل لولا هذا ما كان ذلك وانه شهد بذلك واتم من الغيا ^{فلمن}

قل انه حتى في الاق الا بهي فتبارك الذي اشرق من بين الاق المنير وقال فت

قرب الرذال اتم راقدون كما وجدناكم من الراقدين كذلك علمناك وما اتعينا

ليكفي العالمين لو تعكروا في هذا الامر قل من حين والذين كفروا الا ينفهم شئ الا

قهر رب وانه لذوالبطش الشدید و الحمد لله رب العالمین .

بسم من استقر علی عرش التوحید

ای عبد العزیز بشنو ندای غنی تعالی را لبسان اربع اصلی الیوم یومیت که بیا
 به نفسی منقطعاً عن کل اجهات بذر سلطان آیات مشغول شود و لا تنظر الی ما ذکر
 بل بما اشرق من بذرا الاقوی الذی منه طلعت شمس العظمه و الاقدار تمام جد و جهد
 بر نصرت امر قیام نماز و دست که ثمرات قبال و اعمال را اهل حق در ملکوت
 مشاهده نمایند الیوم یوم عجز و اتهمال است نیستی بحمت محبوب بوده و خواهد بود و
 نفسی باین مقام فائز شد عند الله از اهل ما اثن بقا محسوب است بسا از نفوس که
 بکلمه از سلطان احدیه محروم ممنوع مانده اند الواح منزل از سما مشیت التیه در هر شانی
 نازل در ری باقی نمانده مگر آنکه از قسم اصلی جاری شده و سوالی مشاهده نمی شود مگر آنکه

جواب آن از اراق سما معانی مشرق و لاج گشته اگر چه بسیاری از آنچه
 نازل شده بخیست وقت و طغیان اهل عناد مقصود و محو شد و کلمن در تحصیل آن
 موجود است بحمت نما با یقین کامل شهادت دهی که جمیع ما ذکر دید که اگر
 قدم جاری گشته و اینکه سوال از شعر شنوی نمودید لیوم حیف است قلم علی
 در این ادکار جریان یابد آیا ملاحظه نموده که نقطه اولی و ذکر اعلی میفرماید ذکر اول
 الاله انما ان با خلقی آبی فاشد و ن خواهد بود و مع ذلک در سنین قبل
 قلم قدم در این مقامات جاری شده آنچه کفایت نماید و همچنین از حروفات
 مقطعات سوال شده بود در آیام توقف نیز آفاق در عراق آیات لاصحی
 در این مقامات نازل بعضی از آن ارسال شد لعمری تو سطر صبر اسجدید لجد منه
 ما یحبلک طائر آفی هوار کلمه و البیان تهلر در آن آیات منزله محبوب

لانا و دعانی غیایب تملک الاشارات اسرار ربک مطلع الآیات بحر
 معانی در دستور حکم بالغه ربانی در او مکنون طوبی لمن عرفه قال اشهد یا
 الهی انک انت العظیم الخبیر و همچنین از قبل در یک فرد از ثنوی بعضی بیانات
 از قلم امر جاری ارسال شد فی الحقیقه معانی ما سالت ما لم تسئل کلمات در او
 دستور و دیگر آیه مبارکه الم غلبت الروم سوال نموده بودند در این مقام ذکر می
 از سلطان مذکور از قبل نازل تخصّص تجرد و کمون من العارفين و لکن بغضبم اعظم
 فرمودیم مجدد آن آیه مبارکه را تفسیر نماید و ارسال دارد و دیگر آنکه در مشارق
 ظهورات و مطلع آیات الهی ذکر رفته بود مخصوص در الواحی فکر اسما و کسبها
 و اشراقها و حقیقتها و مبدئها و آثارها و صعودها و نزولها در جواب یکی از احباب در این
 سزا مصدر امر نازل طوبی لمن یجد یسر و یقول لک الحمد یا اله العالمین در سزا

بدیع کہ باسم علی از خدام از سما مشیت نازل تعریف نماید کشف بعضی مطالب
 معتقد در آن الواح منیره من لدی الله مالک البریه شده نسل الله بان یوحی
 فی کل الاحوال و یحکمک من الذین فازوا بما اراد الله لهم فی المبدء و المال لوسا
 و اراد از بعد الواح الله میرسد بان فائز خواہید شد ذکر من قبل عبدنا ندی
 سعی بالمجید قل طوبی لک بما اقبلت الی قبلہ الآفاق ہنسی مالک لمن سیر
 کانس حیوان من انا مل رحمہ ربہ الرحمن فی ہذا الیوم الذی جعلہ الله قرۃ الایام
 لا تخزن عن البعد کم من بعید حکمنا لہ القرب و کم من قریب انہ ہو فی السیرا
 کن کما اراد مولاک انہ لا یحب لمن ارادہ الا ما اراد لعبادہ الا خیر طوبی لک بما
 جری ذکرک من لقمہ الا عظم و نطق باسمک لسان ربک الفخار ثم اذ لیرا
 قل ان استمع ما ینادیک بہ مالک القدر من شطر منظرہ الا کبر ثم ذکر البشر قل یتہ

قد اشق العسر واستقر جمال القدم على عرش اسمه الرحمن الرحيم طوبى للاذن سميت
 بذاربه وقال بلى ما محبوب السموات والارضين طوبى لك بما اقبلت لي
 قبله العارفين وذكرت بسانه اذ كان مسجونا في هذا السجن لعظيم قدسى ^{لسجن} ^{الاسم}
 بالسجن الاعظم تعلموا فيه لتعرفوا ما اراد بكم العليم الحكيم ومن قبل كنا تحت السلام
 والاعلال اذ كنا في سجن الاشهر انى ارض الطامع ذلك ما سمى بالاعظم
 كذلك نباك مالك الامم لتكون من المتسخرين ثم اذكر من سمى بالاسم الاعظم قل
 ان اسكر ربك بما ايدك على عرفان نفسه في هذا اليوم الذى فيه اخذت الزلزال
 قبائل الارض كلها وخرقت احجاب الالهام بهذا الاسم الذى به طمرت اعلام
 امر ربك العزيز العلام وطهر ما هو المكنون ان احمد الله بما ايدك على الاقبال لي
 افق اجمال وزرك ما نزل من سماء اسمه القيوم توكل عليه في كل الامور ^{الاشياء} كل

یا مالک الغیب و الشهود طوبی لک بما فزت بعرفان ربک بعد الذی أمر
 عند کل مشرک مردود زین صدرک بطراز العرفان و قلبک بذکر الرحمن و لسانک
 باسمه المہین علی کل شایء و مشہود ان انسرح بما نزل لک عن جہۃ العرش آیات
 بیانات الہی لاتعاد لہما ما خلق فی السموات و الارض ان ربک لہو المہین العظیم
 یا احبانی لاتخزنوا من شیء توکلوا علی اللہ لعمری قد قدر لکم ما لا یعتبر بہ العنایۃ
 لہو العزیز الودود ای غنی ان شاء اللہ لم یزل و لا یرال بیانات مشرقہ
 مطلع جمال فائز و کمال روح در یحان در نصرت امر حمان بہ بیانات حسنہ و مواعظ
 بالہ مشغول باشی این است خیر اعظم و فضل اقدم و در سبع کلمات الہیہ سبب طبع
 لازم آنچہ ستوانی تحصیل نما و بان مشغول شو از قلم اعلی از اہل بہا محسوبی
 یکفیک بہ الفضل ان اشکر و کن من الشاکرین و الحمد لله رب العالمین

کبر من قبل علی و جاجائی ثم بسم بذكر بسم الکرم .

بسم من یشی ینطق فی السجین

یا نعمه الله از برای نعمت مراتب لانهایه بوده و خواهد بود در کتاب پروردگار تو
 و پروردگار عالمیان اول نعمتی که بسپک انسانی عنایت شد خرد بوده و هست
 و مقصود از او عرفان حق جل جلاله بوده اوست مرکب و اوست مادی و اوست
 بستین و در رتبه ثانیه بصیرت است چه که آگاهی عقل از گواهی بصیر بوده و خواهد بود پدید
 سمع و فؤاد و سایر نعمتها که در بسک انسانی ظاهر میشود است تعالی تعالی
 قادری که این قواراد شخص انسانی خلق فرموده و ظاهر ساخت در هر کدام آنها
 علمت و قدرت و قوت و احاطه حق جل جلاله ظاهر میشود است در قوه لاس
 نظرنا که جمیع بدن را احاطه نموده مقصود سمع و بصر واحد و مقرر و تمام بدن حلت

عظمت و کبر سلطانه این مقام انسان فخر شد و لکن نعمت کلیه تحقیق الیه نفس

ظهور است که جمیع نعمتهای ظاهره و باطنه طائف حول اوست در حقیقت

اولیه مانده سمانیه او بوده و خواهد بود اوست حجت اعظم و برهان اقوم و نعمت تمام

و رحمت اسبق و عنایت اکمل و فضل اکبر بر نفسی الیوم قابل نمود او نعمت

الهی فائز است ان اشکر ربک بهذا الفضل العظیم و قل لک الحمد یا مقصود ^{فین} العا

البهار علی ایک و علی کل موقن مستقیم

بسمه الباقی العظیم الیکم

تبارک الذی انزل الآیات باسحق و انطق بها کل شیء بشا مطلع امره الذی به

ظهرت سلطه الله و اقداره علی من فی السموات و الارضین و بهامت

حجته و احاطه بر بانه و انصاع عند اهل البها لیسکل الذی ظهرا بالاسم الاعظم و یسطق

انه لا اله الا هو المقدر القدير توفيل انه لمطلع الآيات حتى لا يرب فيه ولو قيل
 انها نفسه قد نطق بالحق شهيد بذلك لسان الله ولكن الناس اكثرهم من الغا^{فلسن}
 يا ايها الذكروا معنا ذكركم وحضر لدى الوجه كتابك ووجدنا منه سو^ق
 واشتياقك الى الله ربك ورب العالمين نسل الله بان يوصد على
 ما انت عليه في حب موليك ويرزقك ما نزل من سما افضل يستفيد
 من الكأس التي من شرب منها فارتحل الخمر من بدن عليم خبير طوبى لك
 بما حضر كتابك واجابك المظلوم بهذا اللوح المسين لو عرف الناس لا^{نقصوا}
 ما عندهم وارواحهم لتتحرك على اسماهم قلمي الاعلى ولكن اليوم ائتوا بما اتبعوا
 مطالع الادوام ان ربك محصي كل علم في لوح خفيظ ان افرح بذكرى اياك
 ثم اتت اللوح انه يجذبك الى مقام لم يحيط به الا الله العزيز الحميد

بِسْمِ الدَّائِمِ الباقِي العَلِيِّ العَظِيمِ .

شَهِدَ اللهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الَّذِي ظَهَرَ أَنَّهُ لَمَطَّلَعِ امْرِئٍ مِّنْ عِبَادِي وَمَشَرَّقِي هَمِي
 لِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ وَالَّذِي آمَنَ بِهِ أَنَّهُ آمَنَ بِنَفْسِي وَقَامَ عَلَيَّ ذِكْرِي
 وَنَصَرَ امْرِي وَالَّذِي اعْرَضَ أَنَّهُ كَانَ مَعَهُ ضَاعَتِي فِي أَزَلِ الْأَزَالِ كَذَلِكَ
 قَضَى الْأَمْرَ مِن قَضَائِي فِي لَوْحِ مَا أَطَّلَعُ بِهِ أَحَدَ الْعَالَمِينَ الَّذِي أَحَاطَ الْكَوْنُ بِمَنِي .

بِسْمِ الدَّائِمِ بِلَا زَوَالٍ

سَمَّانَ الَّذِي نَزَلَ الْآيَاتِ بِاتِّحَاقِ حُجُبِهَا رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ أَنَّهُ لَا مَنَعِي شَيْئًا
 عَمَّا أَرَادَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ بِسُلْطَانِهِ وَيَكَلِّمُ مَا يَرِيدُ قَدْرَ طَمَنِ الْمُشْرِكُونَ بَانَ الْبَلَاءُ بِمَنَعِ لَهَا
 عَمَّا أَرَادَ أَنَّهُ مَالِكُ الْأَسْمَاقِلِ وَالْوَطَاطِرِ السَّمَاوَاتِ لَا مَنَعِي شَيْئًا عَمَّنْ ذَكَرَ بِهِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 إِذَا دَوْرُنَا السَّجْمِ إِذَا دَوْرَانِ نُسَلِّغُ الْمَلُوكَ رَسَالَاتِ بِهَمِّ الْعَلِيمِ بِخَمْسَةِ خَمْسَةِ خَمْسَةِ

لدى الوجه احد من العباد القتين عليه كلمة من لدنا اذا اضطربت اركانها
 بقدره من لدنا ان ربك لهو المقدر القدير ثم القينا كلمة اخرى اذ ارجع في
 نفسه وتغنا فيه روح القدرة والاقتراد وارسناه بلوح ربك المختار الى من
 اراد ربك العزيز بحكميم ليعلم الكل انه لا يمنعه البلاء عما اراد في سبيل الله خالق الاشياء
 يدع الامم الى مالک القدم ولا يمنعه سطوة التهم كغزو ابائته العزيز بحمیل
 كذلك قصصنا لك ما قضى من قبل لتطلع بسطان ربك وتكون من الشاكرين
 اذ اقرت بلوح ربك قل لك الحمد يا اله العالمين بما جرى ذكرى من قلم اورك
 اذ كنت مسجوناً بايدي المشركين

بسمه العلي الابهي .

سبحان الذي نزل الآيات في كل صباح وسابو ما آمنوا بها الا الذين اخذنا

ارياح ميثية ترسم الرحمن قل يا قوم فانصروا في هذا العلام ثم اتقوا الله يا اولي
 ولا تكفروا بالذي جاكم بايات على ثم تبسرون محمد وبما لا ظهر شبهه في الا
 قل تماردون الذي جاكم عن مشرق الامر بقدره و سلطان انه راى من آيات به
 ما لا يذكر بالبيان قل ما نزع بصر الروح انه حينئذ بالمنظ السمان و يدعوك الى
 العلى الاعلى في هذا الاق الاهى و ما يريدكم جزا ان اجره الاعلى الله المتقدرا
 المسان طوبى لك يا عبد ما آمنت بالله و خرجت عن حزب الشيطان ان
 نفسك من بعد لان الذينم كفروا و اشركو بالله قد ظفروا على ملك ما شهدت
 حين الابداع شبهه ان هم الا فى خسران الروح عليك و على من عرف الله
 فى هذا الظهور ثم استقر على عرش الايقان و الحمد لله الملك المتقد العزيز

بِسْمِ الْعَزِيزِ الْكَرِيمِ

امروز روزیست که کل احباب باید شطرد و آب ناظر باشند و بخندست امر الله میا
 نمایند در امر این مسجون بصبر حدید و قلب لطیف نظر کن تا الله لواحد تفکر
 فیه و فیما ظه من عنده من ظهورات سلطنته و اقتداره و شئونات حکمته و او امره لعموم
 بین الامکان یصح اشهد ما ظهرفی الابداع شکک لانی الاختراع شهبک
 انت الذی اظهرت سلطنته الله و اقتداره و بک رفعت اعلام الهدیه بین البر
 و انت انت المتقدر القدر ملاحظه فنامع انکه در سخن عظم بیایای لا تخصی مستلا
 در جمیع حیات علم اعلی بذكر مالک اسما مشغول و متحرک است و همچنین باید نفوس
 مقبله تمام عبت بر خدمت امر قیام نمایند و سلسیل عرفان که از بحر بیان رحمن
 جاری است بر عباد الهی بسذول دارند تا کل بحیوه باقیه فائز شوند و از انوار

خفته بقیقه فارغ کردند من غیر ستر و حجاب بوجه حق توجه نمایند این است

تکلیف کل ای عبدی حسین بگوش جان ندای الهی را اصغنا و مشیت

و اراده خود را در مشیت و اراده او فانی نماینی نخواه مگر آنچه را او خواسته قد عصا

عما سلف ان شاره الله باید از بعد با آنچه ما مورثه عمل نمائی و ساقی این حسر

باقی باشی این است فیض عظم که از هر قدم فیضان نموده ان اشرب کن من السائرین

بسمه القیوم علی الاشیاء

قد بعثنا نغمه من نعمات الرضوان علی هیئته اللوح و ارسلناه الیک تقریه

حینیک و عیون الاحیاء ان استمع نداء مالک القدر من سطر منظره الاکبریه

لا اله الا هو العزیز سلطان قل ما یقوم لا تسکلموا فی الغیب و لا تقر و اصل السله

عقل کل شیء با من عنده اتقوا یا اهل الضلال قل یا ایها المشرکین لو تعفرون

بدوام الملك و الملكوت لا تعرفون الغيب لا تكلم اعرضتم عن الذي يعرف ^{بنفس}
 و اشرفت آياته من افق الاقدار اتكفرون الذي ينطق من عنده و تدعون العبودية
 للغيب تات ان اتم الآ في عقده و ضلال ان الغيب من افق الشهود ^{سبحن} ينطق ^{اي}
 ويقول يا علاء السببان الكفرتم بالرحمن بعد الذي به ظهر حكمي بين العباد و به ^{تفتت}
 رايات الامر في كل البلاد انتم انت يا ايها العبد لا تخزن بما يخرج من افواههم
 ثم اثبت على حبت مولاك و قل لك اسعد يا الهى بما عرفتني نفسك بعد ^{تي}
 اعرض عنها اكثر اهل الديار اى رب انا الذي سمعت عندك و اقبلت الى
 و جبك اسالك يا سلك الاعظم بان لا تطردني عن بابك الذي فحنت على
 وجه من في ارضك و سائلك ثم اجبني من الذين استقاموا في حجبك و
 رضاك انك انت المقدر على ما شاء الله الا انت المتعالي العزيز الوهاب

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

طوبی لک یا امتی با تشرف کتابک اذفا بمنظر المسجون فی هذا السجن المبدین و نزل
 لک ما لا یعاد له شیئی فی الابداع ان ربک لهو العظیم تخمیر ان اشهدی بما شہد
 ما لک القدم فی لوحه الا عظم انه لا اله الا هو و انه منی ظهر انه المطلع الغیب لا یریب فی
 انه لهو العلی العظیم ان احدی ربک فی کل الاحوال بما تکلم بذكرک فی هذا
 الکریم احمدته مقصود العالمین .

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

یا امتی و یا در قتی احمدته بانوار یوم الله فائز شدی ندا می مقصود عالمیان شنید
 و با و اقبال نمودی در ایامی که رجال دنیا محبوب و غافل مشا به شدند
 من شار الله بیقین ثابت بسین بدان یک کلمه اگر ایوم از برای نفسی نازل شود

ادب كل خير فان است كلته انه خير لك مما خلق في الارض و السماء كمرور ساحت
 اقدس ذكرت بوده و بذكر حق جل جلاله فانه شدي انما ذكر في هذا المقام حمدي
 الذي صعد الى الرفيق الاصل و سمي بعبد الحميد في ملكوت الاسماء يا حميد عليك
 بهائي و عياشي و حمشي التي سبقت من في السموات و الارضين اشهد انك
 سمعت مدائي و اقبلت الى اقصى و توجهت الى وجهي المنير انت الذي كنت
 مذكورا لدى المظلوم طوبى لك و لمن ذكرك بهذا الذكر الذي به تحرك كل علم و قام
 كل قاصد و نطق كل لسان كليل ان اسرح بما ذكرك قلمي الاصل قبل مسودك و بعد
 و كان منك حين ارتعائك الى الله العزيز الحميد البهاء المشرق من افق عنك
 عليك و صلى الدين فاز و ابدكر الله المقدر لعيسى محمد الحكيم

بسبب المعتمد على ما اراد

ان الكريم يذكر عبده الريحيم لتجديبه آيات ربه الى مقام تنطق فيه الذرات الملكة
منزل الآيات كن على شأن لا تخزئك شؤونات الخلق ولا تمنك احباب
كل فافل مراتب ينسب لكل من اسبل الى الله ان يكون قويا بقوة ربه وناطعا
بذكره بالحكمة والسبيل انما توفى اجور الذين حملوا الشدائد في سبيل الله لهوا على
الوهاب نوصيكم بما احببنا بالسكون والوقار وبما يرتفع به امر الله في الديار لا تخزوا
من شيء انه معكم يؤيدكم على ما قدر في الزبر والالواح ذكره الناس بالله وآياته
لعل يحسن عرف الطهور ويوجهن الى الله مالكا الانام من توجه فلنفسه وسن
اعرض فعلها انه لهو المعدس عما عند الناس والله العتي المتعال

بسمه المہمین علی الاسما

ان یا قلمی الاعلیٰ ان اذکر من توجہ الی اللہ وسمع ندائہ وفاضل بایامہ و اجاب مولیہ
 اذ اعرض عنہ العباد لیاخذہ جذب رحمت الآیات علی شأن یقوم علی الامر و
 ینصر ربہ الرحمن بین الامکان انما نودی الذین حرکتہم نعمات الذکر و اقبلوا الی اللہ
 العزیز الوہاب قد فاکتابک بالمسطر الاکبر و توجہ الیہ طرف المظلوم اذ کان مسجوناً
 بین الذین غفلوا عن الامر و قاموا علی الاعراض و سناہ و سمعنا ما نادیت بہ
 ربک لعمری و جدنا منہ عرف حبک مولیک و نزلنا لک هذا اللوح النبی
 بہ تنجیب افئذہ الابراہیم فی کل شیء یتقی لک ما نزل من اللوح فی هذا
 لو کنت حاضر احین التزول لاخذک جذب الوحی علی شأن و جدت ذاک
 طائرآ الی مقام تخلف منہ الابصار ایاک ان یحزنک اعراض الذین کفروا تم

على الامر بما ذنبي ثم ذكر العباد بما نزلنا في الزبر والالواح ان استق الناس من تحتك
 عطار ربك ليتوجهن الى سوى الصراط قل يا قوم قد اتى الوعد وظهر الموعد بنور ^{ثيق}
 العالم ومشي قد امه ملكوت اجته والبرهان اياكم ان تمسككم الادم عن من الفصل الام ^{عظم}
 دعوه عن دراهم مقبلين الى مشرق الانوار هذا يوم فيه يادي لسان العظمة الملك
 لله الواحد المحماد والورق انا دي على السيرة المستسى الملك لله الواحد العزيز ^{نفا}
 قل لتوجهن باذان واعيات لتسمعن بين كل الاشيا ما يجذبكم الى العنى المتعال قل
 سبحانك اللهم ما ليسى انا الذي حسه كتنى ارياح الطائف في ايامك لي
 ان سمعت نداك الاحلى واقبلت الى افلاك الاحلى اسالك باسمك الذي
 به امار العالم واستقر على العرش حال القدم بان تجعلني خادما لامرك وناطعا بذكرك
 ثم اكتب لي ما كتبه لاصفياءك الذين فوا شيئاك انك انت المقدر ^{عصبي}

يا شاد لا اله الا انت العليم الحكيم

بسمه المهيم على الاسماء

يا نور الله يذكرك مظلوم آفاق من شطر السجن ويدعوك الى الله رب الارباب قد
 حضر من احببه في سبيلي وذكرا اسمك ذكرناك بايات لا ينقطع عرفها بدوام
 اسماء الله ربك مالك المآب اشكر الله بهذا الفضل الاعظم وقل لك الحمد
 يا مالك الرقاب ذلك الثنا يا مطلع الآيات .

بسمه المهيم على العالم

قد حضر لدى المظلوم كتاب وكان فيه اسماء الذين توجهوا الى الله المهيم القسيم
 انما تذكرهم باحق فضلا من لدنا انه لهم الشفق العفوف ان المذكور يذكرك جزاء
 ذكرك اياه ان فضلا احاط الغيب والشهود ان احمد الله بذلك ثم استقم على الامر وتوكل

عليه في كل الامور.

هو العزيز المحبوب

ان اشكر الله بما حضر اسمك لدى العرش ونزل لك من سما عطار
 ما لا يعادله شيء في الوجود كن ناطعاً باسم موليك وراضياً بما قدر لك في لوحا ^{المحفوظ}
 لا تحزن من شيء ان افرح بالذي يناديك من هذا المقام المحمود
 كذلك سيمك تعلم صيرده الا عظم من لدن هذا الغريب المظلوم

هو المنادي في كل الاحيان

قد تمنعنا منك و اجيناك بهذا اللوح الممنوع لتوقن برحمته التي سقت ^{تنا} الكائنات
 وفضلها احاط الغيب والشهود ان اسبح في بحر عنانية ربك وسبح باسمه

العزيز المحبوب

هو المتعالى المقدس السليم الحكيم

تظهر في فضل موليك انه يذكر كبا ذكرته لسرى لو تعرف هذا الفضل
 حتى العرفان لياخذك الفرح والابتهاج على شأن لا تحزنك مكاره الدنيا و
 لا ضرار النورس انه في السبحن يذكر احبائه ويرسل اليهم في كل الاحيان نفحات
 الرحمن لتعيرهم الى العسير الودود

بسمه التاطق في ملكوت البيان

ذكر من لذنا لمن توجه الى الله وفاز بانوار الوجه او ظهر بالحق سلطان عظيم خرج
 من بنيه متوجها الى المقصود وقطع الهبسه والبهرا الى ان ورد حاضرة القدر
 مقام الذي فيه ارتفع نذار الله الملك الحق العليم الحكيم وحضر لدى العرش
 وسمع النذار من مطبل العظمة والكبرياء وتشرف بقراءته رب العالمين وكان

مستطفاً في ظل ربه الى ان تم الميعات امرناه بالرجوع الى ديار الله وبلاد
 ليذكر الناس بهذا النسيب العظيم اياك ان تذكرك الدنيا وشؤونها واما
 مقبلاً الى ما امرت به من لدن عليم خبير ذكر الناس في ايام ربك وشركهم بما
 ورأيت في هذا المقام الكريم قل ما قوم انه يذكركم في كل الاحيان يدعوكم الى
 الرحمن على شان ما وقف قلبه الاعلى وما انقطع نداه الاعلى توجهوا بالعلوب
 ولا تلونن من الغافلين هذا يوم فيه انما مشرق العرفان بهذا الاسم الذي به نصمت
 من في السموات والارض الامن شاربك العزيز الحميد كن ارق من
 نسائم الربيع تهتز بك اشجار الوجود وتثمر بفواكه الذكر والبيان هذا سبب لمن
 تمسك بهذا الدليل المنير كبر من قبلي اجابني وكن لهم اخوة لطيرت بهاني هرباً
 عرفاني ونطقن بكبرى البديع قل يا اجابني ان استقيموا على الامر باسمي وسلطاني

على شأن لا ينسبكم بجمع العافلين عن صراطى المستقيم وتوكلوا على الله فى كل ^{مور}الأمر
 أنيخذ من شيا ويصر من نطق ذكره بحمل ثم اسق من تقرب اليك حين ^{نفس}الطاف
 ربك لتقبل تباهه الى هذا الاق المسير اليها عليك وعلهم وعلى الذين توهموا
 الى الله وفازوا بالرحمة التى سبقت العالم والفضل الذى احاط كل صغير وكبير

بسمى الهى

قد اتى ربح الفضل ومقرية ارياح رحمة الرحمن طوبى لمن قبل اليها ووجد ما ^{حسب}
 به الارواح اناسمع فى كل الاحيان نداء الاشياء فى ذكر ربها ملك الاسماء
 ولكن القوم فى غفلة وحجاب يا اهل البها ان انصروا ربكم فاطر السموات انه يذكركم
 فى السجن الاعظم يدعوكم الى الله مالك الرقاب دعوا ما ينسبكم عن صراط ^{تقى}الهدى
 فله رب حتى وانسدوا ما عندكم من الاوامم تالله قد ظهر قلم به انكسرت الاقلام ونقضت ^{الاعلام}

لو ينطق بما ينطق السدرة في صدره ينحذب العالم شوقاً الى الله فالك التقدم الذي
 كان بين ايدي الاشهر كذلك انظرنا ما استنزبه ملكوت البيان طوبى لابل العرفان
 الذين دعوا الامكان متقبلين الى وجوه من ينطق بين الراضين في السموات وكذا
 انزلنا النعمة للآبدين سما هذا الفضل الذي احاطه الافاق انما البها عليك وعلى
 هؤلاء الذين يجدون حرف الرحمن من هذا الكتاب .

بسمي الاعظم الاقدم

ذكر من لدنا من تحرك من ارباب ايام ربه و قبل الى مطلع الوحى ليعبده مستقيماً على
 على شأن ينطق بهذا الاسم منقطعاً عن العالمين فاعلم انما طوبىنا سمار الادام و بلسنا
 بساطاً آخر ان ربك لهو المقدر الحكيم قل يا قوم دعوا الظنون وخذوا ما يامرکم
 به هذا الاسم المكنون الذي ظهر سلطان بين قل انما کم ان تحجبکم اشارات انى

يشون في بيار الهوى وهو الورى متسلمين الى الذى ينطق ما تحت في هذا المقام ^{الكرم}
 قد ذكر اسمك لدى العرش منزل لك ملاح به اقول الوجود ولكن الناس الكرم
 من الغافلين كمن يات على الامر واستخافى الدين على شان لا تمنك حبايت ^{يسين}
 ان اشهد باشهد الله بوحديته ذاته وفسر ذاته نفسه المهيمته على العالمين
 ثم اذكر العباد في هناك من قبل هذا المعلوم ليذبحم الذكر الى الله العزيز الحميد ان ^{طهرت}
 بفضل الله وحمته ثم ذكر الناس لعل تقومون بتوجهن الى هذا الاق المنير كمن خاوما
 لا امرى فاطعا بذكرى مشنيا ثباتى بحيل انما ابهار عليك وعلى الاما ^{اللا}
 كمن معك من لدن عزيز حكيم .

بسمى الاقدس الاعظم

قد خسر كتابك ومار بقار ربك وسمنا ما فيه واحبناك حمة من لدنا وانا ^{الكرم}
 كريم

قد علمنا ما خطر ببالك ان ربك لهو العليم الخبير ما ينبغي لك اليوم ان تستقيا

على امر ربك لعمرى ان هذا الامر عظيم ما تستقم على شأن لا تزكك و سادس

ان ربك لهو المعلم الحكيم قل يا ايها الذين على ذكرك و شاكك و قد رلى ما ينبغي

في الدنيا و الآخرة انك انت المقدر القدير

بسمي الاقدس الاعظم

يا اتمى قد ذكر ذكرك في محضرى و يذكرك لسان غيايى فى ملكوت جمهورى العزيز اليب

ان اشكرى ربك بما اظهر منك من توجه الى مقر العرش و دخل سراوق الكبريا

و سمع نداء ربه الابى انه لهو الضال القديم اى فضل عظم من ذكرى اياك تسلى

بجمل الطاف ربك ثم اتمى صراطى المستقيم اياك ان تمنك حبات الدين

كل مؤتمم بعيدان افرصى بما فزت بالفرح الاعظم الذى يدع الناس الى العليم الخبير

طوبى لك والابن الذي حضرني السجن وللذين اقبلوا الى الله العسبر بيا
 نسل الله ان يوفق الكل على خدمة امره والعمل بما يحب ويرضى انه هو العزيز الحميد

بسمي الباقي الدائم

يا امتي قد حضر كتابك وترنا بفضل من عندنا و احببناك بهذا اللوح المسبح
 ان اسرعى بما ايدك الله على عرفان مطمع آياته اذا عرض عنه اكثر فخلق ان
 ربك ولى الصالحات ومولى الصالحين لا تحسنى من شئى ان اذكرى ميو
 القديم انه يذكر كل امة توجهت اليه ان ربك لهو النور الكريم قد قدر لاجبائه يا نعم

فى الدنيا والآخرة انه هو المعطى الكريم

بسمي الذكر والمذكور

كتاب نزلنا ولامته من امانى التى سمعت ندى و فارزت يا ايمى ووجدت حرف

لمجربى من رضوان بيانى واقبلت الى بحر فضل والطافى لطمن بفضيل موليها ^{لنضو}
 الكريم انا تقرب من اراد التقرب الى شمس فضلنا التى احاطت انوارها العين
 وغمقى على نخلق ما تنطق السدره فى هذا الصدم الممرد المنيراه لمخزن آيات الله وكلمن
 علمه المحيدان الذى فاز اليوم بعبد فانه يشبهه الملا الارا على سوف يرمى ^{ينظر}
 ما قدر له فى ملكوتى العزيز البديع .

بسمى الذى به اشرق نيرة البرهان

هذا كتاب ينطق بافصح البيان فى الامكان الله لا اله الا هو العزيز الوهاب
 هذا يوم فيه فتحت ابواب الفضل والعطاء طوبى لمن اقبل وفاز وويل لكل غافل متناهيا
 يا محمد قبل يوم اسمع الله من شيطان السجى ايه يجذبك الى الله مالك الرقاب
 قل يا معشر البشر قد اتى الوهاب وغردت حمامة الفردوس على اعلى الاغصان

الملک لله ربّ الاباب اذا وجدت نفحات الوحی من آیات ربک
 قل لک الحمد یا مقصود العالم ولک الثناء یا محبوب الامم اسألك بانوار
 ظہورک وبالاسرار المکنونة فی علمک ان توید فی علی علی لا یقطع عنہ عرف
 رضاک ای ربّ انا عبدک وابن عبدک اکون مقررًا بظہورک وسلطانک ومستمرفًا
 بما انزلتہ فی کتابک اسألك ان توید فی علی ذکرک وثنائک بین عبادک
 لا الہ الا انت العزیز الفضال .

بسمی الذی اشرق سی البرهان من اقی سمار البسیان

کتاب انزلہ مالک التدم فی السجین الاطعم لمن اقبل الی الله رب العالمین
 لیجذبہ بیان الرحمن الی ملکوت الایقان ویشهد بما شهد الله الله لا الہ الا انا اعلمکم
 یا ابرہیم سمعنا ذمک اجمناک بهذا اللوح البیدع نسئله تعالی بان یجلبہ سرًا

امام و جهك و نور امين يدك ليحفظك من ظلمات الارض و طغاتها و يبرك
 بما قدره لاوليائه في كتابه المبين اشكر الله بما حضر كتابك لدى المعلوم و فاربا
 ربك العياض الكريم قل الهى الهى لك الحمد بما ايدتني على الاقبال اليك و حرتني
 مشرق و حيك و مصدر امرك اسألك بصيرتلك الاصلى و حيف سده المنيستى
 و بنا محبتك التي بها اشعلت افئدة اهل الفردوس الاصلى و انجته العليان بويته
 على الاستقامه على امرك القيام على ذكرك و ثناك و خدمه اولياك انت الله
 لا يعجزك شؤنات خلقك و لا تضعف قوه امر اعبادك تفعل ما تشاء و تحكم ما تريد و انت
 انت القوى الغالب القدير يا ابراهيم طوبى لك بما نزل لك يا شهيد لك
 احفظ هذا النعام الاكبر باسمى العزيز الحكيم ثم اشكر بما اردته من بحر عنايه ربك الكريم
 انه غفر لى و صعدت ثم الذى اردت غفرانه ان ربك هو المشفق الخور الكريم

البهاء عليك وعلى ضلمك وعلى الذين ما منعهم شؤنات الخلق من الحق ما هو
 وقالوا الملك لله العزيز الحميد.

بسمی الذی بالف اتہ بین قلوب اولیاءہ

حمد مقصود عالم را که در سجده اعران بگذرد و در دستان مشغول بازال این مظلوم
 تحت خطر بوده و لکن خطر از نداشت و توجه و اقبال را منع ننمود امام وجه عالم و امام
 نازل فرمود آنچه را که هدایت حیات و سبب نجات و فلاح بوده طوبی از برای
 نفسی که نعمات و رحمتش نمود و باقی احشای راه فرمود امر و باعانت
 اسم اعظم الهی ایقان و عرفان ظاهر و مشهود نفی از برای نفسی که یقین کامل آموخت
 نمود و از این حقایق تعارضاً لاهداً آساید و منقطعاً عن العالم باسم اعظم تمسک نمود
 اسما و منش نمود و شبهات و اشارات حاصل گشت یا ایها المتوجه الی الوجه جریضه

بساحت اقدس فائز نسل الله تبارک و تعالی ان تقریب فی کل الاحوال و یوم
 علی یحیی و یرضی و یتضح علی وجهک باب الفصل و العطار انه هو مولی الوری
 لا اله الا هو النور الکریم یا شهیدی باقر قد حضر اسمک لدی المظلوم ذکرناک فضلاً
 من لدی الله رب العالمین افرح بذکری لعمری لا یعاد له ما تراه فی الارض ان ربکم
 هو الصادق نجیب البهار علیک و علی اهلک من لدی الله العزیز الکریم یا سیدنا
 مولی العالم ترا ذکر فرمود بذکری که جناح است از برای طیران فی هواء المحبته و الود
 دنور است فی ظلمة الامکان نسل الله تعالی ان یحکیک مستقیماً علی حبه و یتقیک
 کوشه رفاهه فی کل الاحیان من بدی حظه انه هو الغیاض المشفق الکریم یا فرج الله صباح
 عالم بامین اریاح مستلاب کل واضح و ثابت که این مظلوم و خرب الہی از برای
 کل نعمت و برکت و ثروت طلبیده مع ذلك ببنادی مشاہدہ میشوند کہ شبه شدہ

وندارد الامريد لله المتقدر القدير طوبى لك بما اقبلت وفرت بما فاز به المميز
 يا عبد العلي عليك سبأى امار واوراق را اقبل مظلوم تكبير برسان هر يك للمظلوم
 مذکور بوده دست بشوین بذکری عنایتی التي احاط الوجود من الغیب والشهود
 من لدنا علی اولیائی وعلیهم وعلی کل ثابت ارجح استقیم افضل سیدت رب العالمین
 بسمی الذی ظهر ما کان مسطوراً فی کتب الله

یا منسج الله قد اتى الفرج والناس غمه فمضوا فظفر الفرج الا بـ
 فی هذا المنظر الانور ولكن القوم لا یفتخرون بسمعون نداء الله ثم یكفون الا انهم لا یعرفون
 یشاهدون المنسج الا عظم ولكن لا یعلمون یتسعون ابواثم ویتنون انهم حسنون
 لعمر الله انهم من اصحاب النار فی کتاب الله لهمین القیوم ان اشکر بما توجه
 الیک وجراته من هذا المقام المعروف وذاکرک بایات لاتعاد لهما الا کتوز قد خسر

كتابك وقرة العبد الحاضر لدى العرش احببناك فضلاً من لدنا وانا اتحن علام
الغيوب طوبى لك ولائك ومن ذكر اسمه في هذا المقام المسود ان استقم
على الامانة ينصر ك امر آمن عنده انه لهو المقدر على ما اراد الا اله الا هو العزيز المحبوب

بسمي العزيز المستعان

قد كنت مستقراً على العرش اذا انت طير و طافت حول الوجه باخوته رقم عليها
من قلم تصنع هذا الاسم الذي برك العشاق كل الافاق معتلين الى الله العزيز
وكان مهها كتاب رقم فيه ما عجز عن ادراكه من على الارض قلنا طوبى لك
بما اخذت كتاب الله بقوة من عنده اذا عرض عنه الكفر العباد بما اتبعوا
كل متوهم مريب كانه امرت بان تبلغ امر موليا شرق الارض وغربها سمعت
من ميريها ما تطير به افئدة المخلصين لعمري لو توجه الاذان الى لغاتها ليخسدا

جذب الاستياق الى مقام تتطوع من ذكر المكنات كذلك قصصنا ما رأيناها وارسلنا
 اليك تشكر ربك العفو الرحيم امك في البيت انه في السجود الاعظم يذكر كل وارسل
 اليك فاجبه برأته مسك البيان بين السموات والارضين مثل هذا المحبوب
 يعني الثناء مثل هذا الكريم يعني ذكر كل ذكر عظيم.

بسمي المشرق من افاق السماء

قد فاذ كل اسم كان في كتابك بذكر ربك العليم انجيبه اشكر الله بما ايدك
 على الاقبال واخرجك عن مقامك ونصرك بخيود الغيب والشهادة الى ان ادخلك
 في مقام فيه ارتفع حنيف ربه يستهي اسمك وايدك ما منعت من اصغائه
 الاذان وعن مشابهة عالميون قل الهى الهى عرفك والى اليك الى ان حربت
 من بيتي مقبلاً الى بيتك احرام وقطعت البر والبحر الى ان دخلت وادفنيه ارتفع

نذار انبيائك ورسلك لك احمد يا الهى بما عرفتنى وعلمتنى وهديتنى الى
 صراطك المستقيم ومقامك العظيم اسالك بما علمك وانجها وشمس ساكن
 واسراهما بان تكتب لى من قلبك الاعلى ما ينفعنى فى الاخرة والاولى انت تعلم
 ما فى نفسى ولا اعلم ما فى نفسك انت اعلم بحسبى

بسمى المقدس عن الاسماء

قد وجدنا من كتابك عرف المخلص واجبيناك بهذا الكتاب فنبغى لك اليوم
 ان تقوم بالاستقامة الكبرى على امر الله مالك الاسما بحيث لا يترك نفا
 الذين كفروا اولئناق الفجار ان الشياطين فى المرصد اذا وجدوا الفرصة
 يرتكضون صراط الله مالك المبدوء والمآب تمسكوا بذيول عشاريكم الرحمن اية يخطكم
 باسحق انه لهو المقعد المحترق يا الهى اسالك باسمك الذى به فاح عرف رحمتك

في البلاد بان تحفظني في ظل كرمك والطائف قد رلى ما هو خير في كتابك كنت
 انت المقدر العزيز الوهاب .

بسمي الشايش العليم

يا يحيى اشهد انك سمعت النداء وشربت رحمت البتار من ايامي العطار ذرت
 كعبه الله المهين القيوم ووجدت نعمات الوحي اذ كنت حاضر الهمى المعلوم و
 آياته باذنك رايت افق ظهوره بصبرك نسل الله تبارك وتعالى ان يفتح على
 وجهك ابواب العناية والمواهب والالطاف انه هو المقدر على ما يشاء
 بقوله كن فيكون قل لك الحمد يا الهى بما انزلت على من سحاب حمك مطا
 فضلك وسمعتني ندائك وهديتني الى صراطك ونورت قلبي بنور معرفتك
 وسقيتني ما اجتذبتني الى بساط عرگك وساتح قدسك اى رب قدر لي من قلمك على

ما یحیی منقطعاً من دونک و تمسکاً بجلک المتین ای رب ایدنی علی ذکرک و
 شأنک تسبیح امرک و بما یرفع بجلتک العلیانی ما سوت الا انشاء انک انت
 المقصد الفرد الواحد الغیر العلام لا زال مذکور بوده هستی و کماط عنایت بتو متوجه اولیا
 ان ارض را قبل مظلوم تکبیر برسان امروز باید کل عباد را بنا رسد و مشتمل نماید و
 امر مشورتی است و تجلیات نیز ظهور از هر جبهی ظاهر حریف و اخله و اضراب خارج کل در
 این امر طالب آگاهی بوده و دستند سوف یظهر لهم ما تضرعتم ان ربک هو المقصد
 القدر البها من لدنا علیک و علی من معک و علی کل ثابت مستقیم

بنام خداوند بی مثل و مانند

قلم حسن قاصدان بمن عرفان بر ابدی ابد او کار خود متذکر میدارد که شاید کل از خوا
 خود بگذرد و با ما را و ناظر باشند و بار اوده او حرکت نمایند و این فضل اعظم است

از برای کل اگر بیابند و بان فائز شوند شکی نبوده و نیست که آنچه راحت بان امر میفرماید
 اوست کوش حیوان و حی بدن چه که لم یزل و لایزال ما جابای خود ناظر بوده و آنچه
 سبب نجات و راحت و وصول بحق بوده کل را بان امر فرموده الیوم
 بر کل لازم است که بردای تقدیس و تزیه مزین شوند چه که نفوسی که بمشیت
 نفسانیه متوجهند قابل مقر اطهر و لایق منصفه اکبر نبوده و نیستند حتی لم یزل بر عرش
 توحید تقروا برای او شب و ندی نبوده و نیست انشاء الله بغایه الله کل
 باین مقام فائز شوند و اردوش منقطع و آزاد گردند الیوم بر شما لازم که بخدمت
 امر قیام نمائید و باستقامت تمام ظاهر باشید شانی که کلمات متوجهین شما
 را از رب العالمین منع ننماید جز او را فانی دانید و بر جثس تقسیم مانید نیکوست
 حال نفوسیکه الیوم کوش عارفان را از دست عطای حضرت محمد صلی الله علیه و آله
 میسند

ایشانند افضل ناس و استبقم و اقربم الی اللہ حمد کنسید محبوب عالم را کہ کشفش
 فائزید و بذکرش ماطق از او بخواہید کہ شمار ایشانی مستقیم نماید کہ احدی قادر بر منع
 نباشد البتہ علیکم ما یحتاجنی

بنام خداوند بی‌سنا

یا عبد العلی اسمت نیکوست اشارتہ باین معنی لهذا الاسم فائز باشی ^{حق} عیناً
 نسبت کل بوده و خواهد بود و جمیع را بیک ندا با فوق اصلی دعوت نمود طوبی
 از برای نفسی کہ ندارد شنید و سجواب فائز گشت بیک کلمہ علی معادلہ نمی نماید
 حوائج ارض و سما چہ کہ امروز اگر نفسی باین کلمہ فائز شود او غنی از کلمات اہل عالم
 بوده و خواهد بود اگر نفوذ بامتہ غافل گردد و فائز حسن ارض ارض اور انفع ^{نخست}
 کہ لک نظر العلم الاعلی اداستوی ملک الاسما علی عرش اسمہ لعظیم ادا

وقت باللوح ان اعرف مقامه ثم اشكر ربك الکریم .

بسم خداوند توانا

بعد از عرفان مطلع وحی الهی و مشرق اواخر صمدانی استقامت از عظم اعمال بود

باید نفوس مقبده بشانی مستقیم باشند که جمیع اهل ارض اگر بنحوا بندایشان را

از بحر قرب دور نمایند خود را عاجز مشاهده کنند سیکوست حال نفسی که از کائنات

استقامت آشامید و باین فیض عظم فائز شد اوست از مغربین اید و ستان

جد نمایند تا کلماتشان و ادوی او هم را باقی یقین کشانید آله لیسوا لصاح العظیم .

بسم خداوند توانا

در جمیع احیان و ادوان صریح مسلم اعلی و حنیف سدره مستهی در ترفع و لکن اهل ناسوت

انشاء از اصفا محروم چه که متابعت نفوسی نموده اند که لازال مطالع طنون و او هم

بوده اند بساطی که از عرفان معلوم ممنوعند و تو افضل و عنایت حق جل
 جلاله بان فائز رجال و ابطال ازلت خلق و جو خودی بجز اگر با گاهی فائز
 میشدند از طلوع نور الهی محروم نمی گشتند یا ورقه ذکر که لدی المعلوم مذکور دان
 لوح امس اقدس مخصوصت نازل تا از ادعای عنایت محبوب عالمیازا
 بیایی و شکر و شایسته مشغول گردی البها، المشرق من اقی ملکوت البیان
 حلیک و علی الذی ذکرک تعلقا، العرش و علی اللالی سمعن و آمنن بانه الغریب
 الخسر

بنام خداوند دانا

قلم اصلی بلسان پرسی می سر ماید گوینده همانست که در شجره طویر نطق فرمود
 اگر لذت این بیان که از لسان رحمن ظاهر است اهل ارض بیاند جمع باقی
 اعلی توجه نمایند یا از برای هم بلبوس جان بشنود سی نما که شاید در یوم الهی موقی شوی

بعلمی که رضای او در آن است لعمری یک کلمه رضا از برای هر مقبلی بهتر است
 از آنچه در ارض مشهود و مستور است کتابت بمطرا کبر فائز و عبد حاضر جمیع آن را
 تقارن ملک قدر عرض نمود و این جواب از سماع غایت نازل و ارسال شد تا در
 بحر کرم الهی تفسیر کنائی و طلب الحمد یا اله العالمین ناطق شوی حروفات آن
 ارض را تمییز برسان و بذكر آنده مسرور در ان شایسته که کل مؤید شوند بر استقامت
 کبری و ما یرتفع به امر الله فی ملکوت الانشا البها علی من قصد المقصود و فاربعاً
 و حضر تقارن وجهه فی سجنه و علیکم و علی الذین آمنوا بالله رب العالمین .

بنام خداوند دانا

مظلوم آفاق اهل میثاق را ندای نماید و باقی اصلی دعوت می فرماید خربهای
 عالم یعنی اعم مختلفه در لیالی و ایام طلب تقامی نمودند و بحال مجر و ابتهال ادراک

یوم الله رسائل وامل وچون آفتاب حقیقت از اقیانوس شمسیت اشراق نمود کل بر
 اعراض قیام نمودند و بکمال جد و جهد در اطعام نور الهی کوشیدند این است
 شان نفوس خافیه مجتبه قسم با شرافات انوار شمس حقیقت که هر نفسی فائز شد وین
 ارتفاع نذایح اب مؤید گشت و از اهل عین در صحیفه الهی مذکور و مسطور طوبی از
 برای نفسی که با سم دوست زنده شد و بر عرش مستقیم و بیادش جان داد طوبی یا
 انه صدالی الرقیق الاعلی و جمله الله مطرا من حبس الدنيا ان اسکر بک ^{بفضل}
 العظیم بگذرانی بذا کین قلمی الاعلی و یقول یا شمس طوبی لک بما سمعت النداء
 و اجبت مولاک شهد انک اقبلت و آمنت اذا عرض عن العباد الی ان قضی
 بحکم امر من لدی الله رب العالمین البهار المشرق من اوق حیاتى علیک و
 علی الدین ما نسئهم شرفات العالم من الاسم العظیم ما حقهم سلوة الامم من ذوال الامر

الاقدم العسیر البدیع .

بنام خداوند عالم دانا

محبوب عالمیان می فرماید ای بنده گان اول امری که سبب ایمان و ایمان
و تقدیس و تشریف است توحید ذاتم بوده از اشباه و امثال هر نفسی باین مقام
شدا و از موجدین لدی العرش مذکور است و همش در الواح الهی مسطور است
بفضل رحمانی باین مقام فائز شوید و از این حتی بیاشامید و چون قلب و جان
توجه بپاسوی آسم پاک و مقدس شد باید با آنچه در الواح نازل است عامل شوید
تا بیساکل جبار و ظاهر هم مقدس و منزله گردند این است معامی که ظاهر حدیث باطن است
و باطن حدیث ظاهر و این معام محبوب بوده و در آن مرد در این خور و نقل
مسجون تکبیر برسان

بنام خداوند مهربان

جمیع ناس را با تقاست از نمودیم مع ذلک بعضی از اصحاب بجهت مشاهده
 اعمال مردوده از نفوس که خود را بحق نسبت داده اند از حق حل و فردوری بسته
 و از رلال سلسال ایام الله محروم مانده اند مع آنکه در هر عصری عین اشراق نور احدیه
 موافق و مناقق هر دو بوده اند یکسو است حال نفوسیکه الیوم باقی اعلیٰ غنیه
 و از یادوش منقطع انشاء الله بظراستقامت مزین باشید و بدگرش مشغول
 انه لهما الفرد العظیم الخبیر

بنام خداوند یکتا

اسم جو ذکر شمار در ساحت اقدس مسروض داشت لذا قلم اعلیٰ از انق ابا
 ترا ذکر می نماید که شاید که در اوقات عالم ملکلی نجات کلک رحمانی زایل گردد ای

ائمه اند اگر چه مصایب ارض از کل جهات روح را احاطه نموده و لکن اسرافات
 انوار وجه ظهور جمیع حوادث را از اثرهای کلیه منع فرموده اگر صاحب بصیر
 مشاهده نماید و صاحب کوشی توجه کند در جمیع اشیا نضره فرح رحمانی مشاهده نماید
 و ندای قد جاء الفرح الاعظم استماع کند تجریمتک باش و از دانش فارغ
 و از آرزوینها باین کلمه معدوم شود و امطار فرح از ابر بخشش رحمانی نازل گردد و انجی
 بذكری کونی علی فسرح بسین احمد لله رب العالمین .

بنام خداوند مکیک

بنایت ملک اسما بمقام اعلی الاعلی که لقای حضرت دست است فائز
 کشتی و نعمات وحی الهیه را استشمام نمودی در بعضی از امر که از قبل معلوم نبود با آن
 مطلع شدی حال وقت خدمت است باید بعبود میشتاقی که تقاعرض نمودی

عالم شوی و بکمال استقامت بر خدمت امر قیام نمائی تا جمیع نفوس در ظل کلمه
 علیا سمع شوند بشانی که اختلافی مابین نماید دنیا و آنچه در اوست و مرد است
 و آنچه باقی و دائم خواهد ماند آن خدمتی است که در این ایام اردوستان حق طلبان
 شود بکمال شوق و اشتیاق نفوس پر مرده را بنا بر شجره الهیه مشتعل نماید طوبی
 لمن صدق الله فی ابلیس انه قد فار باللقاء و شرب حق الوصال و حج هجرته
 التقى المتعال الی ان صدق الیه ان ربک لهو النور الکریم جمیع دوستان را از بر
 حق تمیز برسان و آنچه نازل شده است ذکر دار .

بنام خداوند بیکت

جمیع عالم و طوایف ائمه مستنیر ایام ظهور بوده اند و جمیع راتح بل جلاله باین ایام
 بشارت داده بقوله تعالی ان احسبوا انهم من الغفلات الی النور و بشارت هم

بایام الله وچنین در کتب قبل کل را اخبار نموده تا جمیع نام مستعد فیوضات ایام
 شوند و لکن چون صیررسم اعلی مابین ارض و سما مرتفع شد و طلعه ظهور از اقیانوس
 ظاهر و با هر گشت کل ما و نام خود مشغول در شمس حقیقت معروض مشاهده شدند
 الا من شاء الله و اقل من آن تفکر نمودند که سبب اینکه یهود تا حال متظراست
 چه بوده و سبب حجاب نصاری چه شده و لعن الله ان القوم فی خسران مبین جمیع
 این امور در هر عهد و عصر سبب اعراض علمای ظاهر ظاهر گشته یسجد بلکه
 کل موقن بصیران شاء الله ان جناب بانوار آفتاب حقیقی منور شوند و اگر کور سعانی
 در این یوم الهی یاشانند آنه هو المقدر المقدر العظیم الحکیم .

بسم خداوند یکتا

حمد کن محبوب عالم را که ترا بر عرفان خود فائز نموده چه مقدار از عمل که خود را متعینی

و پیشوای خلقی شمرند ایوم از عرفان حق محرومند و در بادیه های صلاکت
 گمراه و سرگردان مانده اند چه مقدار از نفوس که خود را جاهل میدانستند ایوم
 با علی اقی علم فائزند چه که مقصود از علم عرفان آنست بوده و هست حمد کن مجبوراً
 که ترا باین فضل فائز مود.

بنام خداوند یکتا

لسان تجسیر که چه ذکر نماید قلم تجسیر که چه بنگارد نفسی که مدارس نشسته مباحث
 ندیده و با علی السدا امام و جوه علماء و امرائیه موده می فرماید موعود آمد و حضرت
 مقصود ظاهر شد او دست سر مکنون و غیب محزون که لازمال از ابصار و عیون مستور
 بوده حال از اقی اراده اشراق نموده از بینش بحر علم موج و آریارش کوثر
 بیان جاری مع ذلک خلق خاضل و محبوب و محروم حق را شکر نما که ترا یسید فرموده

احزاب عالم نجات بخشید و بصراط مستقیمش راه نمود این است فضل کبر و عظمت
 کبری از حق تعالی که ترا میباید بر خط این مقام اوست قادر و توانا الهی
 من لدنا علیک و علی الذین تمسکوا بالمرهوه الوثقی فی ایام الله الملک
 العدل الحکیم

بنام خداوند بخت

نامرات در سخن عظم وارد و بجا نظم علوم آفاق فاخر گشت و موجات بحرین
 از قلم رحمن بصورت این کلمات ظاهر آنا سمعنا ذلک و ما نادیت به الله ^{لین} العالی
 و نیز از اس کتابک بگذرنا ایما کن اشکر ربک العفو الکریم ما بدی لید و نهارا ^{کر}
 حق مشغول باشی و قاصدان مین عرفانش را مسرور و اید و ما ذکر ت من احبار الله
 فی کتابک آنا ندکرهم فضلاً من لدنا لیس کن ربم العزیز البدیع کل لدی العرش

مذکورند و بطور عنایت مزین اشاء الله باید بحال اتحاد و اتفاق بافق ظهور
 نیز آفاق متوجه باشند اتحاد دمی استی محبوب بوده و خواهد بود طوبی لمن فاز به آ
 ممن نصر امر الله لعظیم حکیم کبر من قبل علی وجوه الذین آمنوا و علی من سبی
 بعلی قبل اکبر و علی امتی التي فازت برفان الله المقدر القدير .

بنام دوست پاینده

ای عبدالله الحمد لله بجز عنایت ربانی توجه نمودی با اسم عظیم الهی فاکر گشتی
 فضلش بی پایان است و جودش بی منتها از جمله فضلش آنکه ترا یاسید نمود بر
 قطع مسافت بعیده و درود و رساحت احدیه این از نهامی بزرگ حق بوده و خوا
 بود چه بسیار از نفوس که الیوم بهواهای نفسانیه مشغولند بشانی که کجای حق
 معجبند و از خمر وصال محروم تو از فضلش بقا فائز شدی و از کوش حیوان آساید

ان شاء الله باید در کل ایام بذکرش ذکر باشی و بتناشش ناخن چشم از عالمیان
 برداری و با قفس متوجه باشی این است وصیت حق که از قلم اعلی جاری شد
 البها علیک انما ذکرک مره اخرى بلسان عربی مسین لتشکر ربک و تقوم علی
 ذکره من العالمین طوبی لک بما حضرت و سمعت و رأیت لا فایزیه اکثر العباد
 هذا من فضل ربک ان انت من العارفين ان اسکر الله فی اللیالی و الایام
 فی کل الاحوال بما یدک علی التقرب الی البحر الا عظم و جعلک من العارفين
 ان اوکرا حباتی فی دیارک و کبر علی وجههم من قبل هذا المعلوم الغریب .

بنام دوست حقیقی

الیوم کل من علی الارض مکلفن بتبایست او امر الی چه که اوست سبب نظم عالم
 و علت آسایش امم ان شاء الله باید جمیع مبارکات را در آنده فائز شوند و با آنچه حکم فرمود

عامل گردند و نیاراد فائی نبوده و نیست جهد نمایند تا در این ایام غایب کسب کنی
 بایه نمایند عمل پاک و معذرت البتہ در کتاب حفظ الہی محفوظ خواهد ماند طوبی از برای
 نفسی کہ باین مقام فائز شد .

بنام دوست حقیقی

انشاء اللہ اجابای الہی از مسوایش منقطع باشند و با و ناظر امر و زور و بزرگی
 طوبی از برای نفسی کہ بتوهمات نفس متحممیه از شاطی احدیہ ممنوع نشدہ اند و
 زلال کوثر عرفان از زید حرم نوشیدہ اند حق ظاہر او باہر اخلق اندامی فرمایند
 و بقامات باقیہ دائمہ دعوت می نمایند مع ذلک بعضی از عباد بتوهمات یاسیہ
 از حق محبوب مانده اند لم یزل آیتش ظاہر و بیناتش مشرق نیکوست حال
 کسی کہ در لیلی و ایام بابائش انس گیرد و قرانت نماید او دست محبتی وجود و مربی غیب

و شهود ای رضا بجی متمسک باش و از دوش فارغ و آزاد و دستان آن
 ارض طرأرا از عباد و اما بکسیر میرسانیم ان شاء الله کل ارض و کسرت بیایمانند
 صراط مستقیمستقیم مانند .

بنام دوست مهربان

ای امته الله حمد کن محبوب عالم را که از آنچه جمیع علماء و سلفای ارض محروم گشتند
 تو بان فائز شدی این است فضل الهی و عطای او ان شاء الله در کل احوال بکر
 و شای مقصود عالمیان مشغول باشی و باقی اراده اش متوجه چه بسیار از ذکو
 و انات طالب لغای این یوم بدیع بودند و لکن چون ظاهر شد محبوب شای
 گشتند هر ستمی قابل اصغای امی الهی نبوده و در بصری لایق مشاهده از نور چشم
 چه مقدار از اهل علم و امرای رجال از عرفان محبوب امکان محروم شدند و عوام

ناس بآن فائز جمیع امور در قبضه اقتدار حق بوده و خواهد بود عظامی منسرباید
 بهر که اراده نمود و اخذ می نماید از هر که اراده منسربود کل شیء فی قبضه
 قدرته اسیر و آنه لهُ المقدر الغالب القدير.

بنام دوست مهربان

ای امته الله حمد کن محبوب عالم را که در سخن نظم عباد و امان خود را بخورد و بخواند این
 نیست مگر از فضل بی منتهای او الواح منینه مخصوص آن امه از ما شمیمت رحمت
 نازل و ارسال شد از حق بخواه که ملاوت بیانش را بیابی و از حق دگرش ساشی
 چه اگر اراض عرفش ایافته بودند کل بدل و جان بشر بمن توجه می نمودند و با کینه
 مانورشته اند حال میشوند دوست حق آنست که اگر غلبه یابد نیاشام هرگز
 نیاشام از این که باین مقام فائز نشده اند مبرهن و واضح است که ملاوت

بیان ادراک نموده اند و لذت کوثر عرفان را نیافتند و بعد کنسید تا برضای حق
 فائز شوید و با عملی که عرف تقدیس از آن متصوّر است قیام کنید این است
 نصیح قسم اعلیٰ ما خود را.

بنام دوست مهربان

یا اتمی انی اذکرک فی هذا المقام لیاخذک المنسرح والسرور علی شأن تذکرین
 من اتلی بین ایدی الطالمین لعمراته لویطلع احد بما ورد علی فی سنه القبل لیسبح
 و یسبی ان ربک لهور استار اکلم قدسترنا ما رأیناه و صبرنا فیما سمعناه ان
 ربک لهور الکریم لعمراته ما اخذتني الاخران اذ کنت اسیراً من ایدی الاشرا
 و لکن حسن بما اشاهد ما لا یسبغ لیومی العزیز البدیع انک فاشکری ربک
 بما ذکرک فی الفردوس الاعظم المقام الذی یطلق کل ما فیہ انه لا اله الا هو العزیز البکیم

بنام دوست یکتا

امروز فسوس است حتی در جمیع کتب و شهادت بیعتین و مسلمین نفسیکه با علی
 ندایم نیستند موعودند کور در صحف و الواح است طوبی از برای نفسیکه او
 شایسته و برابرش ثابت و مستقیم مشاهده شدند چه مقدار از عباد که در این یوم خود
 و از او محروم و چه مقدار که در لیالی و ایام طالب و آمل بودند حال از مطلوب معلوم
 بعید مشاهده میشوند در کل احیاناً مسلم اصلی نفوس مقبله را ذکر نموده و بیس نماید آن
 لفظ فضل علی الناس و لکن اکثرهم لا یعرفون انما ذکر که فی هذا المقام تفریح
 و تلون من اشاکرین بمعنا ذلک اجیناک و رأینا اقبالک اقبلنا الیک
 من هذا المقام الکریم ان شاء الله بادوستان حق کمال محبت و اتحاد حرکت
 نمائی اگر تا حال نفسیکه خود را حتی نسبت داده و سپید هندی با اراد الله عمل نمودند

بمیع ارض را یک قطعه مشاهده نممودی آنه لهُو الصّادقُ الخبیرُ تمسک
 بجلِ حَبی و تشبث بذیلِ حَمّه ربک الرحمن الرحیم ان احد الله بما ذکرک فضلاً
 من عنده وهو الفضال الکریم.

بنام دوست یکتا

ذکرت نزد منظر ظهور و مذکور و تو سلم اعلی متوجهاً الیک می فرماید ای عبد قدیر
 ایام را بدان و در جمیع حایین بشر رحمن با ظر باش دوست حقیقی دوست با تمسک شو
 محبوب واقعی دوست با توجه کن بحال استقامت بر امر الله مستقیم باش شایسته
 شبهات مسکین تر از صراط رب العالمین منع ننماید عملی قیام کن که سبب تقا
 ذکرت در ملکوت الهی شود و شکر کن بلکه قدم را که بذکرش فائز شدی بدان
 لوح منع اقدس مشغول گشتی جمیع بنی اعمام خود و حبای حق از قبل مفلوم ذاکر باش

بنام دوست یکتا

کتابت لدی العرش حاضر و بانوار وجه فرین گشت نه ای کل استماع شد و
 خفران حرم جمیع را شامل و لکن باید کل بما نازل فی الکتاب عامل شوند و آنچه
 حق جلالت عظمته مقدر فرموده راضی و شاکر باشند در صد عریضه از قلم مالک احدی
 جواب نازل تا کمال بداند عریضه عباد اصفا میشود و از فرط عنایت جواب نازل
 میگردد و اهل آن بلد از اخوان و خیر هم و امارت کل را بدکر مظلوم آفاق متذکر
 دارید و تکبیر برسانید .

بنام سلطان امکان

نیکیست حال نفوسی که برات آزادی از مطلع امر الهی اخذ نموده اند و از بار

و شکر محفوظ مانده اند جمیع ناس مستظرا یام الله بوده اند چون شمس ظهور از افق
 سمارشیت الهی اشراق فرمود کل از او غافل و غییر او مشغول و متوجه مگر
 نفوسی که ندای یابانی را بسمع نوازشنیده اند و با نفس توجه نموده اند الیوم
 یوم خدمت است الیوم یوم عمل خالص است باید جمیع دوستان بعنایت
 رحمن با جمال حسنه با خلاق مرضیه و بیانات شافی به هدایت عباد مشغول شوند
 انه ولی الحسنین احمد لله رب العالمین .

بنام گویند به دنیا

یا امی بجمع و صریحت او محبت الهی شنیدیم حق جمیع بلا یا را قبول فرمود
 لاجل تقای عالم و حیات اهل آن اگر اراده فرماید صد هزار جنت از نفس سخن
 ظاهر نماید و بلا یا و زاریا را رحمت کبری تبدیل کند او است قادر و اوست مقدر

ملکوت اشیا قبضه قدرت او بوده و خواهد بود فعل ماضی و حکم مایید و هو المقتدر

ان شاره در این آیام بایحبه الله فائز شوی و بما اراد عامل کردی جمیع امارا

ذکر می نمایم ماکل بفسح تمام بذکر و شنای مالک نام مشغول شوند ای فرخ آ

مذکوره را از لسان مظلوم تکبیر برسان تا بنسایت حق فائز و مسرور شود انا ذکرنا

من عندنا و انما النور الرحیم

بنام مبین علیم

الیوم باید کل سه ناطق باشند و الی الله ناظر چشم را از ارق اصلی محروم نمایند گوش

را از اصغای کلمات مالک اسامع نکنند و قلب را از توجه با و باز دارند و جعل

را از تفکر در آثار قدرتی و سونات ظاهره محبوب نسازند اگر در آنچه واقع شده تفکر

نمانی جمیع عالم و عالمیان ا معدوم مشاهده کنی و جعل محکم مقصود عالمیان

متمسک شوی بشانی که احدی قادر بر منع آن نباشد آنچه من غیر الله بوده و من
 اذن او ذکر شده کل مابل و از وسوسه شیطان لدی الرحمن مذکور انصاف
 می طلیم بعد از ظهور بحر عظیم و اشراق نیر قدم و ارتفاع سموات امریه البتة و ظهور
 رضوان بیان حمانیه سزاوار است که نفسی از بیع آن چشم پوشد و با و نام نفسی که
 یمن بر از یسار تمیز نداد متمسک شود و از فضل الیوم که از ارق سما امرطه را و باطناً
 مشرق و هوید است خود را محبوب سازد و لا نفسه حتی این سزاوار نبوده و نیست
 و مع مساوات تمسک بجله الحکم و توجه الی صراطه المستقیم انه هو الذی بظهوره نطقت الایا
 انه لا اله الا هو سلیم الحکیم نعمات قمیص رحمانی در کل احوال در هر روز و انوار شمس او ام
 البتة از ارق سما مشهود نیستی لک و لا مالک ان معین ما فی الدنیا من الطنون الا و ما
 و توجهن الی مشرق حی بهم اعلم بحسب خد قدح العرفان من ایادی الطاف ربکم

اشرب منه منقطعاً عن العالمين أنك في البيت أنه يذكر في الحسن الأعظم
 ان اشكر الله بهذا الفضل المبين هل ينبغي للاعدان ينكرون اليقين ويتوجه الى
 كل متوهم مريب لعمري لو تجد خلاوة البيان تعرف محبته اياك لتدع الوري عن
 وراثة مقبلاً الى العسر والعزير الحميد ومن مواهبه الطافه انه يذكر فضل
 من عنده اذ كان مسجوناً بين الاعداء ان هذا الفضل انما منه اتق ايجود شكر لتعبدا
 نزل لك في هذا اللوح المبين نسل الله بان يوفئك على ذكره وامره ويحملك
 منقطعاً عن كل ناعم تمثال عبده احمد لله رب العالمين .

بنام محبوب آفاق

ای گوهر جمال قدم از منظر کبر تنو ما فرد می نسره ما یه قلب محل تحلی انوار جسم
 بوده و مخزن لثالی حتم باید اورا بما یقین غسل هستی تا از ذکر غیرم طاهر مقدس شود و

این موهبت عظمی و عطیة کبری کرد در حق بنواہ ترا با آنچه افرسزوده ما حیدر پادشاه
 و اردو نش فارغ و آرا و نماید دوست قادر و دوست عالم و دوست معطلی طوبی
 للعارفات .

بنام محبوب عالم

ای محمد یار حق یاریت بوده که بعبان یار حقستی فائز شدی و از اختیار از او گشتی
 ان شاء الله بنار خساریار افروخته شوی افروختنیکه جمیع عالم قادر بر اطعمی
 آن نباشند در این صورت از اهل بهامحسوبی ان شاء الله بعنایت رحمانی بر
 صراط مستقیمانی و اردو نش فارغ و منقطع و شبانی که قابل ایام الهی است باین
 ناس ظاهر باشی و او تعدیس از اعمال غیر مرضیه بوده و خواهد بود .

بنام محبوب عالم

نامہ است بمحض اقدس فائز و عرافیت سماع شد احمد لہ از نسیم قمیص رحمانی در این
 ایام روحانی بسط و دست توجہ نمودی و بعرفانش فائز شتی این از فضلہای بزرگ
 پروردگار است و ہر نفسی باین فضل عظیم فائز شد باید با سقا است تمام من ایام
 بر امر مالک ایام بایستد بشانی کہ هیچ امری اورا از شرط احدیہ و بیل الہیہ منع نہ
 قل ما الہی و محبوبی اسائلک باسمک الہی سحر ت بہ الآیات و اظہرت بہ العینا
 بان تویدنی علی اہل فی رضا ملک و التجنب عما نہیتمہ فی کتابک ثم قد لی یا
 فی الدنیا و الآخرة لانی لا اعلم شیئا و انک انت العلیم الخبیر .

بنام محبوب عالم

یاد رقی ما یتی علیک بہانی لہد انک مؤید شدی بر اہل و استہ اردو اعراض

با آنچه که لسان خلقت بآن نطق نمود امروز بر نفسی باقی اعلیٰ توجه نمود و از اهل بیو
 حقیقی لیدی آنکه مذکور و مسطور چه که این یوم مبارک بحق و حد منسوبست و کتب
 قبل و بعد بیوم آنکه موسوم و مذکور جمیع عالم از برای عرفان این امر عظیم خلق
 شده اند و لکن جنبه ای اعمال کل را منع نمود و محروم ساخت مگر نشو و نمیکند
 قدرت ایشان را اخذ نمود و از ظلمت نفس و هوای نجات بخشید اگر جمیع اعضا و
 جوارح و عروق و شعرات الی الی یوم الذی لا افر له حق جل جلاله راستایش نما
 و حمد کنی بر آینه نزد این فضل اعظم معدوم صرفست اگر حکمت اقتضا نماید و با ^{مصلحت}
 منافی نباشد در توجه بشر بر سبب نبی و نسل آنکه ان بؤیدک و یخلفک و یرثک ^{تعا}
 او یکتب لک اجره ان ربک هو الرحمن و هو الرحیم و هو علی کل شیء قدیر علم شما
 رسید بطرز قبول فائز و با صمیمی قدره ربک مشرف قد جری منه که بر ایحوا

ان افرحی ان ربک هو الفضل الکریم فیت شاد و ساحت اقدس محبم شد
 و شکل همان قلمی اراده نمودی ظاهر از فعل مایشا و حکم مایرید و تبدل الشی باشی
 و هو المقدر العیدر البسار المشرق من افق ساجدی علیک و علی کل امت
 و استقامت علی امر الله رب العالمین.

بنام محبوب عالمیان

ان شاء الله بعنایت حمدانی بفیوضات فیما حتمت سیتی فائز باشی و بعد کتابت
 بمنظر اکبر فائز آنچه در او مذکور مشهور آمد ندایت اصفا شد و باین لوح منسوخ جواب
 ارسال کشت تا عرف الطاف الهی را از اثر قلمش سایی و بجا حدین محبت و در او
 در کل احیان طایر باشی بشانی که امورات محدثه غیر مرضیه ترا از ذکر مطلع نور
 احدیه منسوخ نمایند ان اشکر الله بما ذکر ذکرک لدی الوجه و نزل لک ما سیتی به

ذکرک فی الابداع کمال روح وریحان بخدمت امر جاهد و ساعی باش که شاید
 جاهدان از عرف ایام حرم قنیه بشوند و شعور آیند و خیر ابدی و فضل سرمدی
 را از خود منع نمایند **الله ان یتح علی قلبک یا من العسر فان یتقدرب**^{کلب}
 خیر الاخرة والاولی و بحریک احسن الخیراته حدیر بالفضل و خیر بما فی العلوب

بنام محبوب عالمیان

ای امه الله طرف حمایت مالک اسما بعباد و اما خود متوجه بوده و خواهد بود **مست**
 در کل احیان بد کرد و ستان مشغول نیکوست حال نفوسیکه در این یوم که سیدنا
 از بحر عرفان آسائند و بتمام ایقان فاکر گشتند چه بسیار از نفوس که **مست**
 نمودند و بنحیب غم اب مضطرب گشتند ثانی که از ام الکتاب الهی اعراض کردند
 ای کسیر من و فرزند کسیر من طوبی لک و لآمت الی سعادت الی الله رب العالمین

انما تذكروا في هذا الحين من قلمي الاعلى لتبضع عرف عناية ربك النور الكريم لها

عليك وعليها وعلى ابيك واخيك وعلى الذين شربوا الرحيق باسم ربهم

المسفق النور الرحيم

بنام محبوب عالميان

ای عزیزان شاره بنایت کریم از حدودات بشریه متعس و طاهره

بساحت احدیه ناظر باشی و شبانی در محبه الله مشتعل باشی که هیچ حجابی ترا از سبیش

منع نماید و هیچ امری ترا از ذکر و سنایش باز ندارد و در کل احیان بذکر الله مشغول

باش و بذیل حممتش شتو از حق صل و عزائل و سائل تا رسیدن محتشم مستقیم

دارد و از اشارات و دلالات مشرکین و مضرمین حفظ نماید آنه لئلا المقصد العبدی

نیگوست حال لسانی که الیوم بذکر الله ناطق شد و قلبی که بحقیقت فاخر گردید و وجهی که

از وجوه اهل عالم منقطع شد و بوجهش توجه نمود نسل الله بان یونحک علی کبر
 و نصرة امره بین عباده انه لهوا المهنن المقصد المتعالی العلی العظیم .

بنام مظلوم آفاق

اگر قبل از حق علی نازل که سما مقام انسانی از دست سیر روشن و سپرد آن امانت
 و استقامت بوده خواهد بود و همچنین سما مقام کنیزان حق بیک سیر روشن میسر
 آن حصمت بوده و خواهد بود حق می فرماید ای کنیزان من امروز روز ذکر و بیا
 و امروز روز خدمت و عرفان عهد نماید تا از گوشه حیران بآشاید و خود را بدو ملک
 و ملکوت و ظل سدره ربانیه باقی و دائم مشاهده کنسیدانه لهو الفضائل الکریم .

بنام مقصود عالمیان

حق جل جلاله لازال سحاظ عنایتش متوجه عباد و امار بوده و خواهد بود قسم تا نوار و جملی

که هر نفسی الیوم از بحر عنایت نوشید ذکرش در کتاب باقی دپایند و است
 ای زنده دیت میکنم ترا و جمیع امارا با سقامت کبری چه که نموس کا ذره خاطر
 شده و میسوند ارتقی نخواهید شمارا مؤید فرماید بر عمل تا آنچه امر فرموده و در کتاب از علم اعلی
 ثبت گشته سارق بر مرصده نظر و کاذب در کمین و غائن از پی در جمیع جانان
 حضرت عین بطلبید شمارا حفظ فرماید و در جوار خود مسکن جلا نماید آنه علی کل شی
 قید البها علیک و علی امانی فی هناک الانی فرز بلا سقامت الکبری علی
 امراته مالک العرش و الثری و رب الآخرة و الاولی .

بنام مقصود عالمیان

مکتوب سخاوت بقرعش وارد شد و آنچه از عربی و فارسی مسرور و اشتیاد اصنا
 گشت ان شاء الله لم یزل و لا یزال قلوب ابد که محبوب منور و اید احب لقا

استم اصلی در باره شما ثبت شد این نعمت عظمی را شاکر باش و بحال فرح و سرور
 بدار مطمع ظهور ناطق شوار انصابات ظاهر و کدر مباحث آنچه بیجمع مثل الذین آمنوا
 بانه الهیمن القیوم اما الله که در کتاب باب ذکر شده بود تفسیر اربع منع برین
 و بذكراته مسرور دارید .

بنام حکمتی دانا

ای علی قبل اکبر بشنود ای مالک قدر را او را منظره ای تو تو توجه نموده و بذكر تو
 ناطق است قدر این مقام اسنی و حطیه کبری را بدان و آنچه سر او را ایم الهی است
 عمل ناطق بنیایت مخصوصه فائز شوی قسم بلنالی بحر علم الهی اگر ناس یعنی معیان
 محبت مشیت و اراده خود را در مشیت و اراده اتسه فانی سینموند حال غیر آنچه
 است مشابه میشد عالم دیگر و خلق دیگر و اطوار دیگر ظاهر و هویدای گشت آنچه از کون

بیان مخصوص تو و احبابنازل شد مداومت نمائید تا اشراقات انوار سموس
 کلمات قلب را اخذ نماید و منور دارد ای علی قبل که بر علم اعلی در کل احیان احزاب
 ارض اندامی منماید و بمالک نایب دلالت می کند و لکن ادا و اعیبه
 از حق بخواد تا ظنون او اطمینان را بر یقین بسوزاند جمیع عالم را با اتحاد امر نمودیم و اوست
 سبب اعظم از برای ظهور برکات و فیوضات و لکن تا حال اشراک ظاهری از حق
 سائل و اطمینان که عالم را باین طریقی از ابداع انور فرین فرماید و بساحت یرضی مؤید سازد
 اوست قادر و توانا و اوست عالم و دانا و طوبی لاجبائی فی هیناک اندین مستکوا
 بما انزل الوهاب فی الكتاب .

هو الاقدس الاعظم

ذکر من لدنا لمن اسئل الی الملکوت و سمع ندا مالک البحر و ت فی هذا المقام
 الهمی

سمی بالاسماء الحسنی فی لوح الاسماء انه لہو المسبین حکیم قد خلقت العیون
 لمشاہدۃ افعی الاذان لاصفاء آیاتی و القلوب بحبی العزیز و لکن القوم فی حجاب
 مسین ان اذکر ان حضرت لدی المظلوم و سمعت ماسمعه ابن عمران فی طور النجا
 ان ربک لہو الفاعل علی ما یشاء و احکام علی ما یرید ان اذکر احبانی من قبل
 ثم امرہم بالحکمۃ لتلا حدیث ما یخرج بہ الذین اقبلوا الی اللہ العزیز العظیم انا
 تذکر اباک الذی ابل الی اللہ فی ایام فہب اعرض الناس عن مشرق الوحی
 الا الذین نبذوا ما عندہم و اخذوا ما امروا بہ فی کتاب یشیع لا تطمن من کل وار
 ولا تصدق کل ناظر ان اصل الحکمۃ سر اجال نفسك فامش بہا فی ظلمات
 الارض انک اذا امن الاعمین ان استروا ما عندکم ولا تکشفوا عنہ لتلا یرفع
 صوفیاء الذین کفروا برت العالمین طوبی لثوی نطق بین عبادہ بکری

وثنائي باحكمة التي نزلت في كتابي العظيم البها، عليك وعلى من منك
 والذين اقبلوا الى الفرد انجسيرة انما تذكر في هذا الحين اخاك الذي فان يوم الله ^{العالمين}
 يشهد له العلم الاصل باق ابل الى اق لهود ربه مالك الاسماء وشرف باللعاء اذ كان
 القوم في حجاب مسين لا تحزن فيما ورد عليه انه معد الى السماء وقصد الغاية القصوى
 ان ربك لهو المقدر القدير ان ربك غفره فضلاً من عنده ولمسه
 من حبس الدنيا واثه في الرفيق الاصل نطق ويقول لك الحمد يا الله العالمين.

صحيفة المهتمين القس يوم

هو الله تعالى شأنه العناية والاعطاء

الحمد لله الذي فتح ابواب العلوم والفنون على وجه عباده وظهر ^{الان}
 كمنونا في خرائن حله انه لهو الاتصال الذي احاط فضله الكلمات والفيض الذي

احاط فيضه الملكات تعالی سلطانه وتعالی فضله ولا اله غيره يا محمد قبل تقي سمع
 نذار بك الابهى من سخن عكانه يزينك بطراز البيان يهديك الى صراط^{ته}
 رب الارباب قد فازت لك باب بصناني احبناك بهذا اللوح الذي به ظهر ما كان
 مستورا عن الابصار هذا يوم فيفتح باب الكرم على من في العالم وباب السجود
 على من في الوجود طوبى لمن وجد عرفته اليوم الذي جعله الله سيد الايام
 افرح بما ذكرك مولی العالم في سجنه الاعظم وانزل لك ما نفع في الصور مرتب
 يا محمد قبل ما دى قدر اوقفي الالهى ان يذكرك وينزل عليك ما مدت به الدرر
 الملك لله مالك يوم المآب قل ما قوم قد اتى اليوم وارفع الله امره من الافاق^{عد}
 اتقوا مولی الوری الذي اتى من افق الاقدار بقدره وسلطان طوبى لمن
 فازت به انى ولعبه قبل الى مشرق الانوار يا معشر الاولياء قد قدر لكم

من قلم التقدير ما تجذبت به افئدة الابرار اياكم ان تحسنوكم حوادث العلم
 وضوضاء الامم ضموا عند القوم حنذا واما اوتيم من لدى الله مولى الانام
 نسل الله تبارك وتعالى ان يحفظكم ويؤيدكم على ما هيتم بكم اليه انه هو المعتمد
 العزيز الوهاب قد فاز ذكر كما بالحضور وانزلنا لكم مرة بعد مرة ما نادت به الاشجار
 وبلغت ما نطق به الطور لابن عمران البها علمكم من لدى الله مقصود
 من في الارضين والسموات يا مهدى اسمع ذكرى الابدى انه يقربك الى الله
 ويهديك الى سواد الصراط قل لك الحمد يا الهى بما ذكرنى فى سبحك الاعظم و
 انزلت لى بالانبياء مرورا بالقرون والاعصار يا اسد الله قد ذكرك مولى الاسماء
 بايات انزلت انشقت الارض وانفطرت السموات افرح بما اقبل اليك
 مولى العالم من شطر سجنه الاعظم وانزل لك ما ارتفع به التنداء من كل السموات

يا ميراغفور اشكر ربك بما توجه اليك وذكرك بايات تنورت بها البلاد
 قل يا قوم اتقوا الله ولا تتبعوا الذين انكروا حجتهم وبرهانهم ولا تعصبوا كل غافل مثربا
 يا ميرا قبل نصير قد ابل اليك ابليل وسقاك من يد عطائه كثر بيايه خذ باسمه ثم
 اشرب ما بره المهمن على الاقطار قل لك الحمد يا مولى العالم بما ذكرتنى بايات
 اذ رلت نطقت الاشياء تائه قد فتح باب السماء واتى مالك الاسمانى فطلعت
 من السحاب يا قلمي الاعلى اذكر من سمى بهدى الذى قبل الى افاق الطهور واسن
 بالله عند الغفور انما سأل لك الاستقامة والذين آمنوا بالله من العتوم
 كمن عبد من ادعى فى نفسه الاستقامة الكبرى ثم زل قدمه من شبهات الدنيا
 كفروا بالشاهد والمشهود خذ الكتاب بقدره لا تمنها الصنوف اجنوديا محمد بن
 اسمع يدانى من شطرنجى انه بيديك الى الله مالك الوجود طوبى لعبدا منعه الهوى

عن مولى الورى ما رتته اشارات كل غافل محبوب خذ ما امرت به وضع ما عند القوم
 امر من لدى الله العزيز الودود اخطوا يا قوم فرائض الله بينكم وما نصحتهم به في مقام
 المحمود يا ميرزا قبل خلاصلى قد قبل اليك المظلوم من شرط السجن وذكرك بما ينبغي به
 بدوام الملك والمملوك اياك اياك ان تمنك شبهات اهل البيان حين التقرّب
 الى الله مالك الوجود واياك اياك ان تحميك ما نزل في البيان كذلك قضى الامر
 من لدى الله تعالى علام الغيوب خذ ذيل غناية ربك مالك القدر قل اسالك يا مولى البشر ان تصدق
 ما يحلنى ما تا على امرك وما تها بشناك بين عبادك انك انت الامر العزيز المحبوب يا حاجي
 حذر اسك ذكرناك وانزلناك ما انجذبت بالقلوب اياك ان يمنك شئ
 او تصفك قوه او تخوفك سطوة وضع ما عند القوم وخذ ما امرت به من لدى الله
 رب ما كان وما يكون انما الامر ما كان مكتوبا وانزلنا ما كان محسونا في علم الله

في هذا المقام المعمور يا ممدى قد اتى الامر والقوم لا يعبرون اتى التوابع
 راكباً على السحاب الناس الكثر بهم لا يشيرون ثم بالاستقامة الكبرى
 على هذا الامر الذي اذ طهر نادى المساد مائة قد طهر اللوح المحفوظ اشكر الله
 بهذا الفضل العظيم وقل لك اسجد يا من هديتني الى صراطك الممدود
 يا محمد قبل نفي قد اتى الوعد والموعود يذكر بما تضرع به عرفان الله في الامكان
 طوبى لمن وجد وعرف دليل لكل خافض محبوب انك اذا شربت حزين الوعد
 من كأس العطا قل لك اسجد يا مولى الورى بما ارتلت لي آياتك واهرت لي
 بيناتك اسالك بامر المحموم وسرك المحموم ان توفقني على الاستقامة على امر
 انك انت المقدم المهيمن على الغيب والشهود يا محمد قبل ادى كم من عبد قبل
 الى الله ثم اعرض بما سمع مقالات كل منبض مردود انما اردنا شيئاً ودعونا

خالصا لوجه الله رب اجنود قل الهى الهى اسالك بنور امرك ومارسك
 وبلاسرار المكنونه فى علمك ان تقدر لى ما ينغى باسمك بين عبادك
 انت المقدر الذى لا يملك ضموا عبادك ولا حجابات الذين كفروا بالله
 رب العرش العظيم والكرسى الرفيع يا محمد قبل كريم قد اقبل اليك من كان
 موعودا فى كتب الله رب العالمين وانزل لك ما تورى به اعين المقربين قد
 يوم الله والناس كثرهم من الغافلين قل يا قوم خافوا الله لا تسبوا الذين كفروا اليوم الله
 اجمعوا على انفسكم وانفس العباد كذلك نطق لسان الوحى من بند الاقرب
 انك خذ قدح البيان باسم ربك الرحمن ثم اشرب منه بهذا الذكر العزير اليبس
 البهار المشرق من افق سما ملكوتى على اوليائى واصفيا لى الذين انقضوا
 وميشاقى وعلوا بما مروا به فى كتابى الحسين .

هو الاقدس الاعظم

طوبى لامة سمعت نداء الله واقبلت اليه انها من اهل الفردوس في كتاب
 بين قد شرف العالم بندا، اسمى الصوم ولكن القوم في حجاب غليظ لم من
 ذى علم اعرض عن الله وكم من بطل اعرض عليه وكم من ذى مقنعة آمنت
 بالفردا نجس ان الفضل كله في قبضة قدرة ربك شهد بذلك كل عارف بصير
 فاسئلى ربك بان يرزقك رحيق الاستقامة تعمري انها من اعظم الاعمال
 في لوحى المحيط ان اسكرى بما ذكرت لدى الوجه وفزت بهذا اللوح المنسج
 انه ينزل لمن يشاء لا اله الا هو العزيز الحكيم كذلك نطق اللسان
 في ملكوت البيان انه لهو الشاطق العليم .

هو الاقدس الاعظم الابهي

الحمد لله الذي نقل سلطان شيعته في ملكوت البيان اذ انصق من في الا^{مكان}
 وارتعدت اركان الاديان الا الذين نبذوا الاديان وتوجهوا الى الرحمن او
 من اهل البهار من قلم الله مالك الاسماء بصفتين عظيم الملاء الاعلى واهل^{الاسماء}
 في كل صباح ومساءر الحمد لله الذي اظهر اسمه المكنون الذي لاح به افق الظهور
 ونطق به الورق اعلى السدرة المستنيرة ما نهدنا يوم فيه اشقت الارض ونفطرت السماء
 اذ انهم العارفون انصق الذين شبتوا باذيال الهوى وتمسكوا بحبل الهوى
 واللعنى الا انهم من اهل الضلال لدى الله فاطر السموات الحمد لله الذي انزل من
 ملكوته المعدس كتابه الاقدس وجعله مطمع الهداية للبرية طوبى لمن اخذه تعوق
 من عنده وويل لمن اعرض عما نزل فيه من قلمه الاعلى وبعد قد وصل الى الخادم

کتابکم الذی کان یرینه عرف حکم محبوبنا و محبوب من فی السموات و الارضین
 از حق جل جلاله میطلبیم همیشه آنجناب را بر خدمت امر مؤید فرماید و بدگرس
 دارد در این ایام که صوفیانه نام مرتفع است و جذوات ناریه سطوت جنان
 اقتدار مشهود باید در چنین ایام مراتب دستان حق بین ماس ظاهر شود عجب است
 انقبضی اهل دیار که خائف مضطرب مشاهده شدند مع آنکه کل سقین میدانند
 که موت ظاهر بر جمیع را اذن نماید و مغری از برای احدی نبوده نیست در این
 صورت اگر انسان شهادت کبری فی سبیل الله مرزوق شود البته بهتر
 و محبوب تر است از آنکه در فراش مرضهای متعدد و مختلفه مسکونه جان سپارد
 باید الیوم هر نفسی موافق آیات الهیه که در الواح منسیعه نازل شده مثنی نماید
 یعنی خارج حکمت از او سرزند و حکمت الهیه که بان نامور است در کل احوال

ناظر باشد و فساد و جدال از او ظاهر نشود در این صورت اگر ظلمی بر او وارد شود
 فی سبیل الله بوده و خواهد بود قسم با قناب نهمور که این مقام را مثل نبوده و نیست
 اگر نفسی صد سب را جان شای این مقام نماید بر آینه قابل نبوده و نخواهد بود مخصوصاً
 باید کل احباب بقدرت و قوت حق ثابت باشند و با عمل حسنه و اخلاق میرسته
 مزین گردند و از روضا غافلین مضطرب نشوند ان شاء الله باید آنجناب در
 جمیع احوال و دستان حق را متذکر دارند تا کل کمال اتحاد و اتفاق بر کلمه جامعه ریاسته
 مجتمع باشند و اینکه اردوستان استهارد و کلمه دره نوشته بودید که تفسیر ایشان
 را در ساحت امنع اقدس اعلی برسانم در وقت مخصوصی بمقار عرش تفسیر کل را
 سرور من استم شمس غایت از افق کمرست در باره کل مشرق قوله عز وجل لایه دستان
 الحمد لله افضل محبوب عالمیان از صهبای معارف و بیان آشناسید با وفق

اعلی که محل اشراق و ظهور مالک است توجیه نمودید قدر این فضل ابدانید و در
 کل احوال شاکر باشید از حوادث دنیای فانیه و اعراض نفوس غافله و مضمضه صابون
 علوم موهوم و مخزون میباشد لعمری عتقرب کل معدوم و مفقود خواهند شد اعلی
 نصرت الهیه در جمیع جهات مرتفع خواهد گشت آنکه لهو المقدر القدر کمال حکمت
 منشی نماید و با و امر الهیه متمسک باشید و متابعت او تا از کئوس الطاف
 مالک ابداع نبوید و برستعدین سبزل دریدر غمال الذین کفروا آیات الله
 الیهین القیوم همیشه در نظر بوده و ستیذ آنچه الیوم محبوب است استقامت و
 اتحاد عمل با نازل فی اللواح من الحکمه و ما دونها بوده ان شاء الله کل در بحر رضا
 متمسک باشند و عبودت متمسک اند مع الذین ذنوا بایشاق الله و عهدوا^{تسوا}
 نازل فی کتابه الحکم العزیز البدیع الهی و اینکه نوشته بودند جناب مشهدی علی کبر

تکبیر می‌ریسند و ذکر می‌نمایند محبت دیرینه را فراموش نکنید هرگز فراموش نشد
 و نخواهند شد و اینکه ذکر نموده بودند که الحمد لله رفع اختلافات شده این کلمه
 فی الحقیقه سبب سرور قلب شد چه که اختلاف سبب عدلت تفسیح امر است
 است باین عباد از حق جل جلاله بکمال تضرع و ابتهال استدعی هستیم که کل را
 بطراز اتحاد مزین فرماید و بکلمه مبارکه لا اله الا هو ماطن نماید جمیع دوستان
 و آقایان ارض الف ارض و کاف را از اکرم کل باید کمال سرور شاکر باشند
 چه که در منظر اکبر مذکورند و بنسایت الهی مقتدر و عریضه که بساحت عرش عرض
 شده بود معرض آمد و اقی آن شمس آیات الله مزین گشت در سال شان شان
 بان فائز شوند. البها علیکم خ ادم سلخ ربیع ۲ سنه ۹۳

هو الاقدس الاعظم الابهي

لسان الله مالك القدر ينطق في مسطره الاكبر في هذا القصر الذي بني لايام الله
 رب العالمين قد مات من بنا وعمه ولم يدبر لمن يستمر هذا القصر الرفيع فلما تضحى
 فاربنا اراد في ايام حيوته انما ذكره باختر فضلا من عندنا وانا الفضال الكريم قد ارسلنا
 العافلون الى السجى اعظم بدله بهذا القصر رغما لانهم ليطهر قدرتي وسلطاني
 على من في السموات والارضين ان الامر يرجع الى النار والعامر في رحمة الله
 وعنايته كذلك سبقت رحمته عباده انه هو المقدر القدير يفعل ما يشاء ويحكم ما يريد
 وهو الفرد الواحد العادل الحكيم انك يا ايها المستوجه الى الوجه ان استمع ندا ^{لسان} السجى
 وتمسك بما امرت به في كتابه العزيز احميدانه ذكرك في هذا القليل بما لا تعادله رؤو ^{العالم}
 يشهد بذلك من عنده لوج خفيظ ان اسكر الله في اللبالي والايام وفتح بحمده في كل ^{صحن}

هو الاقدس الاقدم الاعظم

انا شهيد بانك اقبلت الى الله وخرجت عن متفرک بامر من عند قطعت التور

الى ان دخلت البقعة النوراء المقام الذي فيه تنطق سدة اليه نهي الملك لله

مالك العرش الثرى طوبى لك يا حضرت لدى الباب سمعت نداء المظلوم

الذي ينطق من الورى ان شاء الله بايد بعنايت الهى بوطن توجه نمائى وبنار

محبت رحمانى كل مشتعل سارى آنچه ذكر شد ان شاء الله از نظر نرود امروز را مشى

بنوده و نيست بايد در اين مقام فاني كسب رتبه باقيه نمود و دوست كه اين خلق

محبوب بتراب راجع شوند و بيا حصره علينا ناطق گردند حمد كن حتى تنسيع را كه ترا

تأيد فرمود و اذن عطا نمود تا فائز شدى آنچه در كتب الهى مذکور دستور بود حال

جد كن تا در آن ارض سبب الفت قلوب و اشتغال نفوس شوى يا نفوس مقبله

بکمال محبت رفتار کن این است وصیت مظلوم ترا بیانات حق را شنیدی
 و اعمال حق را دیدی باید بیانی برابر مستقیم باشی که اگر جمیع عالم بغیر آنچه شنیدی
 و دیدی ذکر نمایند جمیع را موهوم دانی و از حق عبید مشاهد کنی ان شاء الله
 بحق ماطق باشی و با مرش عامل امروز روز عمل است طوبی از برای نفسی که با
 الهی تمسک جست و عامل گشت آنه من اهل البهار فی کتاب مسین جمع
 دوستان آن ارض را قبل مظلوم تعبیر رساند بگو حق شاید گواه است که
 در لیالی و ایام قلم ساکن نشد و جاری شد از او آنچه سبب هدایت کل است
 ایدستان همد کنید که شاید در یوم الهی محروم نمانید و بغیوضات متابعه
 مترادفه بدیده فائز شوید سکو با ما امر تم به فی کتاب الله رب العالمین
 لعمری انہ یعرفکم و یدیکم الی الله العزیز الحکیم اگر نفسی بر حسب ظاهر ذکر نشده مجزود

نباشد چه که در کتاب اسماء جمیع دوستان از قلم اعلیٰ مذکور و مطورند آیه الهی الفخیر ^{الکرم}

هوالباقی

ام الكتاب عیسیٰ یقول سبحانک اللهم یا الهی و سبحانک اللهم یا معبودی و

محبوبی اسألك بشهد ارض الیاء و بصبرهم و اصطبارهم و بالذین حسبهم الظالمون

من غیر حرم و خطایان بقدر عبدک هذا خیر الاخرة و الاولی انک انت مولی الوردی

و رب العرش و الشری.

هوالباقی بعد فنار الاشیا

امروز کتاب اعظم بقداقی مالک القدم ناطق منصرفین بر سبب عبادت می نماید

چه که بقدم مقصود مشرفست کلمه الله بامین عباد و طهارت حق می طلیم کل را بشاهد

و اصنافا فرماید عمر الله اکرمه عالم حق اصنافا نشوند کل توجه نمایند بشانی که ایسا

عالم منع نماید و سلطت امم حاصل نشود بشوئ نصح قلم اعلی را و جهد نما شاید فائز
 شوی تا آنچه که چشم روزگار شبه آنرا ندیده در هر صحن کتاب بکلمه ماطق و روح
 نصح بدی مسکلم در جمیع این ارجام اشیا شنیده میشود آنچه که سبب اول است
 از برای هدایت امم و علت کبری است از برای نجات کل ارتضی طلمیم عبان
 خود را منع نفرماید و از او را و حدیقه معانی محروم نسازد او ست سامع و او ست
 محیب البها علیک و علی من سمع ما ارتفع من السجین الاعظم من لدی الله العزیز الوهاب

هو الخلیب علی عرش العالم

یا محمد قبل تقی عظم الله اجرک فی ابناک الذی صعد الیه کما صعد ابی مهدی
 فی اول الورد فی السجین یا محمد تقی ان الدنیا کدره مغبرة قدم معنتها را احتیاد سبق
 نعمتها نعمتها و زاد تعبها طربها او ست محبوب غافلین و منبوض غافلین راحت و وفا

در او چون کیمیا و بلای او خارج از حد احصایری فیما الانسان ما لا یحسب
 ان یراه ویعاش مع من لا یرید لقائه لو کان لها مقام لسانی مستویا علی
 عروشها ولو کان لها قدر ما عرض عنها موجد و سلطانها دعما لاهلها ایاک ان
 یخزنک حزنا او یسرک خسر فما عرّفه ذل و شردتها فقدر و بجانها فاء این شکر
 پرویز و زوجه الابریز و این شوکه الفراغه و قصورسم العالیه و این شروه البیابره
 و جنودهم المصفوفه لوتنظر الیوم فی قصر کسری لمرآه محلا للعنکبوت و الصدی ان
 یا اولی النبی لا تحسن بما ورد علیک اذ انزعجت و نسلیک و نصیحتک با صبر
 و الا صطبار ان تکب هو الامر المختار انما اردنا من الدنیا الا اهلها و انما من
 حیث ہی موطنی قدمی و مرتع اعنای و منظر اولیائی و مطلع ظهورات قدرتی
 و نظر اسمائی بحسنی و صفاتی العلیان ان تکب هو المبتین العظیم البهار المشرق

من ائق سما بيان ربك الرحمن على الذي صدق الاق الا على وورد في ظل
 عناية ربه مولى الآخرة والاولى وما لك العرش والشري وعلى الذين ما خوفهم ما
 في العالم في امر الله رب العالمين .

هو الذكر الامين

شهد الله في ملكوت البيان انه لا اله الا هو الذي ينطق انه لهو اللوح المحفوظ
 وكتاب المسطور من فاعرف انه قد فاعبر فان الله في ازل الازل الذي
 اعرض انتم من ان حقوق الله وما انزله الرحمن في الكتاب يا اهل البها بمسكوا
 بالعبودية الصرفة لله كذلك يا مكرم من عنده الزبر والالواح ما الله انه امركم بما
 ينفعكم شهيد بذلك كل منصف بصار انكم يا ايها المذكور لدى المظلوم اذا
 فزت بايات ربك فسررت منه رحمت العرفان قل لك الحمد ما ينزل الايات

بما توجهت الى من غير استحقاقى انك انت المقدر العزيز الفاضل كذلك

نطق العالم امن لدن بالک القدم لشکر ربک فی امشی و الاشراق

هو الذکر المعرفی لعظیم حکیم

حمد مقدس از ذکر و بیان دمانی الامکان بساط محبوب عالمیان الایق سزاست

که موت و حیات را در یک مقام شبیر و نذیر قرار فرمود از اول افنده و قلوب

را بنور عد منور و بختام انی تدمیرین نمود و از ثانی خشیتة الله ظاهر و از آن

نفس هموی را از تجاوزات بازداشت حیات ظاهره در یک مقام حکم حجاب

آن صادق چون از میان برخاست مدعیانیت ایت قرب و تقابرا نوشت

صلت عظمتی لفرج المقربون من کثیر الوصال و المخلصون من نجات العرب

و اجمال باقی الاصلی ذکر فی هذا المقام من شرب حیو التتحیق و فاز بالرفیق الذی

آمن بمولى الورى اذا نكره اهل البنى الطغنى انه سمي بمحمد قبل على فى كتاب الاسما^ق
 اول موج باج من بحر الكرم واول عرف باج من بيان الاسم الاعظم واول نور^{عشق}
 من اقول العالم عليك يا من صبغك الله فى آياته بدر التعليم والرضا والى^{الغز}
 والحكمة والوفاء اشهد انك شربت حيا العرفان من يد عطار ربك الرحمن
 اذ منع عنه من فى الامكان انت الذى نامت^تك سطوة الظالمين عن العز^ت
 الى الله رب الارباب وما جعلت حجيات المعتدين عن النظر الى الله^{سبح}
 قد كسرت صنم الادام بفضد الايقان ونورت قلبك بنور معرفة الله مولى الانام
 وما لك الايام طوبى لك بما ذكرت من براعة العطا قبل صمودك وبعد فضلك
 من لدى الله مولى الاسماء وفى نداء الحين نسلكه بان نزل عليك فى كل حين
 رحمة من عنده وحنانية من لدنه ويذخلك مع اهل البهار فى الفردوس الاعلى^{اش}

هو مالك العرش والشمس وربي الآخرة والاولى سبحانك اللهم يا مستجاب الدعوات
ومنزل اللوح ومقدر الفلاح والنجاح اسألك بالتسالي المكنونة في حجر علك
والاسرار المخزونة في كنز عجمتك بان تغفر له وللمن زاره بما نزل له من سما
مشيت وهو ارادتك اي رب اسألك بحدك الذي احاط الموجودات
وكرمت الذي احاط الكائنات بان تنزل علي اولياك من سبح فضلك
امطار رحمتك ثم قدر لهم خيرا الآخرة والاولى بشيتك و ارادتك انك
انت المعتمد على ما شاء الاله الا انت القوي الغالب القدير وانك انت
العفور الكريم والعطوف الرحيم يا درقي يا امسي له احمد باب عنایت مفتوح و
امطار رحمت ارسا فضل اطل باسمه اشرق نير الايمان في هذا الحين على
من في الامكان وتزينت سما الحكمة والسيان بانجم عرفان بك المعتمد العزيز

المنان ارحم من اسلمهم توراً تايد فرمايد بر استقامت كبرى ويحبذ بك الى مقام
 لا يمتك شي من الاشياء عن فكر ربك مالك ملكوت الاسما و فاطر السما
 وتذكر اوراقي و اما في هناك و فشره بن سهر خياني و سمار كرمي و شمس حردى التي
 بها انما الوجود من الغيب والشهود البها عليك و عليهن من لى الله العزيز الودود

هو الذى باج بحر البيان امام وجهه لا ديان

سبحان الذى اظهر السبل و انزل الدليل و انطق الاشياء باعلى التداراته
 لا اله الا هو الفرد العليم الحكيم يقول يا اهل ملكوت الاسما تالله قد اتى فاطر السما
 امام وجهه العلماء و الامراء و عن يمينه رايه البيان و عن يساره علم البرهان طوبى
 لفس شهدت بما شهد الله و فازت بما اظهر ما تحى من هذا الاقن السريه جري
 كثر البعاس من العلم الاعلى و نفع في الصور و انصق من في الارض و السما لان

شاهد رب العرش العظيم قل يا ملا الارض اسمعوا النداء انه ارتفع من

الاقصى الاعلى ولا تكونوا من الغافلين يا قوم لا ينفعكم اليوم ما عندكم من فضول الدنيا و

نحوها فماخذوا ما تمتم به من لدى الله رب العالمين اياكم ان تمنعكم زخارف الا^ض

عن مطاف المقربين سارعوا الى مرضاه الله ثم انظروا بطرف العدل

والانصاف الى من اتى من افق الاقدار بما لا تقوم معه جنود الاديان وشبه

بذلك ام الكتاب في هذا المقام الرفيع قد حضر امام الوجه ما ارسلته من قبل

باسم الجود اجبتك بهذا اللوح الذي ينطق في طور العرفان انه هو الله لا اله الا

هو الفردنجير هذا يوم فيه اتى المالك والملك والملكوت لله العزيز الحميد

قل يا ملا الارض حسيبوا داعي الله بكم ثم انظروا ما ظهر من عنده انه يذكركم و

يقربكم اليه انه هو الغفور الرحيم اذ اريت امواج بحر بيان الرحمن قل يا مالك ال^{ان}

لك الحمد يا هيتي في ايامك وارتقي آثار قلمك وعرفتني صراطك
 وشرق آيات الكبرى مطلع لهورك واسرارك يا مالك الاسرار وفاضل الاسماء
 اشهد انك ظهرت واهرت ما لطق به كل ذي روح بوجه انيتك في وديانتك
 وغرمتك وعظمتك وسلطانك اسألك يا نور العالم بالاسم الاعظم الذي به
 اضطربت افئدة الاعم وبالأراضى التي تشرف بقدمك وبالهور الذي
 ارتفع فيه نداك وبالمقام الذي تزين بمجاطك وجعلته المنظر الأكبر بين البشر
 بان تؤيدني على خدمته امرك بين عبادك بالحكمة والبيان انك انت العزيز ^{المستعان}
 اسألك يا نور وجهك بان تطهر مني ما تنجذب به افئدة خلقك ويعبرهم
 الى افاق لهورك يستقيم كأس الاستقامة من ايامي فضلك وعظمتك ايتها
 ترى البعيد قصد قربك والليل ملكوت فلكك واراد منك بدائع جودك وكرامتك

ای رب لا تحرر من بابک ولا تمنع عما قدرته لا ولیا لک انک انت المقدر

علی ما شاء لا اله الا انت العلیم الحکیم یا ایها الناس تذکری خلقت عالم را احاط

نموده مقتربات قبل مبیان آمده ادبام معترضین بیان اخذ کرده کتاب ایقان

که سائل آن ایقان بوده و در حضور سوال کرده و جواب تحریر شد اورا نسبت

بغیر داده اند و ذکر سفر این مظلوم در او مذکور و جمیع ایقان شاید و گواهند معذ

نسبتش را یکسی داده اند که عمر اسیه از ادراک معنی آن عاجز است و همچنین آنچه از

مشیت الهی در کل حین نازل شده بحضرت بشر نسبت داده اند قل ما لکم ^{ضمن}

امام و چه مولی العالم حاضر شویدا ما اصننا ما سید آنچه را که عالم آذان مخصوص آن

خلق شده و شاید کنسید آنچه را که عالم البصار از برای آن بوجود آمده بعمر اسیه

معاول کتب سماوی بل ازید نازل معذک یقولون ما لیرفون نفسی که ^{رتقاء}

قادر بر حکم نبوده اور امن دون اللہ رب اُخذ کرده اند عمل نموده اند آنچه را کہ صفحہ
 صحیحہ زد و اشیا کر سیت بر آنجناب اولیای حق لازم بل واجب حرباً
 راز و اہام قبل حط نمایند کہ مباد و مجدد مبتلا گردند آنہ یمنح عبادہ و فیہ قسم
 صراط المستقیم و نبأہ العظیم اولیای آن ارض طرّاً ارا قبل مظلوم تکسیر برسان طوبی
 لبیت ارتفع فیہ ذکر اللہ و ثناءہ و لسان اعرف بتوحیدہ و لا اذن سمعت
 نداء الاصلی و لبصر فار شابتہ آثار قلمہ العزیز البدیع نفوس مذکورہ بہر یک تجلیات
 انوار آفتاب حقیقت منورہ با آثار قلم مالک قدم در کتاب اعظم مذکور و مسطور
 بشرحہم قبالی و بوجہی و عنایتی و حمیتی الّتی سبقت الوجود من النیب و الشہود الہیاء
 من لدنا علیک و علی من معک من الذین شرکوا حق الایقان من ید عطا
 بہم الرحمن و کانوا من الراشخین فی ذال الامر العظیم .

هو السامع

یا علی اکبر قد فرزت بانوار الملكوت اذا قبلت الی الافق الاصلی فی یوم فیہ
اضطربت افئدة العلماء، وزلت اقدام العارفين افرح بهذا الذکر الا عظم الی
رقم من قلمه العیزز المحمید .

هو السامع المحیب

شهادته انه لا اله الا هو لم یزل کان مقدساً عن ذکر الموجودات و وصف الکائنات
قد ارسل الرسل و انزل الکتب فضلاً من عنده و هو الفضال الکریم و هم انزل الی
و انظر اسبیل و هدی الکل الی صراط استقیم لله اکمل اقبال نمودی و بطوریت
فانگشتی طوبی از برای نفسی که لوجه الله توجه نمود و بعرف شرب و بطحا فانگشت
نغمه رحمن ازان اراضی متضرع و نور امر از اقصی لاسخ هبنیاً لمن شرب رحمن العزفان

من ايامى عطارد به الرحمن وعمل بما امر به فى كتابه المبين

هو السامع المحيب

بذا كتاب من لدى المظلوم نزل بالحق ليقرب الناس الى الله المبين القوم

يا طار الارض اسمعوا التذام من شطر حكاية لاله الا هو الفرد الواحد المتقد الغرير

المحبوب طوبى لسمع فاز باصغائه ولبصر تشرف بشأده آية المهينه على ما كان

وما يكون يا موسى اسمع باذن القلب فانطق بلسان المظلوم فى هذا المقام المحمود

يذكر لوجه الله ويهديك الى صراط الواضح الممدود انك اذا فزت بما تاتي

وشربت حتى الوجدى من كأس عطائي ول وجهك شطرت بيت الله الاعظم وقل

يا مالک الامم وطهر العالم اشهد بتوحيدك انك تقديس كنيونتك وبما ارثته

فى كعبك فبرك والواحد اسالك باسمك الذى به بدلت الخوف

بِالاطْمِئِنَانِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ بِسُورِ سَائِكَ وَسَمَاءِ عَطَائِكَ يَا تَقَدَّرَ لِي مَا تَعْرِفُنِي
 إِلَيْكَ وَيَجْعَلُنِي مُسْتَقِيمًا عَلَى أَمْرِكَ بِحَيْثُ لَا تَمْنَعُنِي جَبُودَ الْعَالَمِ وَلَا ظُلْمَ الْأَمَمِ لَكَ سَعْدُ
 يَا إِلَهِي لَكَ الْفَضْلُ يَا إِلَهِي يَا عَظِيمَتِي أَدْنَيْتَنِي نَأْمًا وَهَدَيْتَنِي أَدْنَيْتَ مَعْرُضًا وَذَكَرْتَنِي
 أَدْنَيْتَ صَامِتًا وَأَقْبَلْتَنِي إِلَى مَنْ شَطَرَ السَّجْنَ أَدْنَيْتَ مَسْرُوفًا وَعَلَّمْتَنِي أَدْنَيْتَ حَائِلًا
 وَعَرَفْتَنِي أَدْنَيْتَ غَائِلًا وَغَرَمْتَنِي يَا مَقْصُودَ الْعَالَمِ لَا أَجِدُ لِنَفْسِي نَاصِرًا إِلَّا جَبُودَ حَكْمَتِكَ
 وَيَا نَاكِدًا وَلَا مَعِينًا إِلَّا بَدِيعَ فَضْلِكَ وَلَا حَافِظًا إِلَّا أَنْتَ يَا سَائِلَ حِكْمَتِكَ لَتُنِي
 لَوْ تَعْنَى عَلَى الْجِبِلِّ لَطَارَ وَعَلَى السَّمَاءِ انْفَطَرَتْ وَعَلَى الْأَرْضِ انْشَقَّتْ وَعَلَى الْأَشْجَارِ انْشَقَّتْ
 وَعَلَى الصَّخْرَةِ صَاحَتْ يَا تَجْعَلُنِي نَائِبًا فِي أَمْرِكَ وَمُسْتَقِيمًا عَلَى خِدْمَتِكَ يَا نَاطِقًا بِثَنَائِكَ
 تَهْتَدِي لِي يَا إِلَهِي يَا حَافِظَتِي عَنْ دُونِكَ وَيُرْشِدُنِي إِلَى مَا أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ ثُمَّ أَسْتَكِينُ لِي
 يَا مَنَعَتِي فِي كُلِّ عَالَمٍ مِنْ عَوَالِمِكَ أَنْتَ الَّذِي لَا تَمْنَعُكَ شُؤْنَاتُ الْعَالَمِ وَلَا تَنْصَبُكَ

قد ظهرت و اظہرت ما اردت بقدرتک و سلطانک لاله الا انت الفرد الواحد ^{لمعدن}

العزیز العلام اردمان نکر من سہمی محمد شریف الذی کان ذکرہ فی کتابک لیفرح و یلو

من الشاکرین یا محمد شریف در این صین اسم اعظم تو توجہ نموده و ترا ذکر نماید بچند یک

الی مقام الاستقامتہ و الانقطاع قل لک الحمد یا مقصود العالم و محبوب الامم بما ذکر ^{تینی}

فی آیاتک و اظہرت لی من کنایہ عصمتک لالی حکمتک و یانک اسألک

بجودک الذی احاط الوجود بان تجعلنی من الذین نطقوا بک ذکرک و شاکتک و قاموا علی خد

امرک فی بلادک بین عبادک و تو قطنی علی ما یلتزم لایامک و نسبنی لظہورک و اقدارک

انت المقدر القدر و بالاجابہ جدير .

هو السامع المحیب

یا ابراهیم علیک بہا اللہ الملک اتقی العدل العلیم قد حضر العبد المحاضر کتابک

وقرأها من الوجه ما نطق لسانك بذكر الله وثنائه وحنانيته وعظائمه طوبى لك لمن

هداك الى صراطى واسمعت منه ائى واراك آثارى نسأل الله تبارك وتعالى ان يوفى

بين عبادى على اخذ كأس غيائى من يد فضلى وشرب منها مرة باسمى واخرى لرى

العزيز المحبوب جناب محمد در باغى عليه فضل الله ورحمته وحنانيته وجوده فانزله يا

كاشبه مثل نداشته در ليالى ايام بذكر مالك امام ناطق وبتسليح امرش متمسك

طوبى للسانه وبيده وقلبه وسمعه وبصره انه ممن فوض اموره الى ربه وتوكل عليه فى كل

الاحوال وجل ارادته فانته فى ارادته واحترار نفسه ما احتاره الله له نسأل الله بان يقدر

ما يقربه ويذكره وينفعه فى كل عالم من عوالمه انه هو المتقدر العزيز العظام كذلك

انظرنا بفضل من لى الله المتقدر القدير ونوصيك يا ابراهيم فى آخر القول بما يرتفع

به امر الله ومقامك بين العباد اشكر ربك وقل لك اسعد بما جعلتنى ناطقا بذكر

وطائرأ في هواجسك وناظرأ الى افاق عدلك اسألك ان لا تخينني عما
 كتبتك لعبادك المخلصين واوليائك المقربين انك انت ارحم الراحمين و
 اله من في السموات والارضين .

هو السامع في مقامه الانور

يا اولياء الله في الابهجان قد حضر المظلوم لدى المظلوم وذكركم خالصاً لوجهي العزيز
 ذكرناكم فضلاً من عندنا ورحمة من لدنا وانا الفضال المهين القيوم قد ذكرناكم من قبل
 بما تسمى به اسماكم في كتاب الله مالك الغيب والشهود يا اسد الله اسمع النداء
 من شطرنجاية ربك مولى الورى انه يذبك ويقربك الى رب العرش شهيد
 بذلك ام الكتاب في اليوم الموعود وقد ورد على اوليائي من ظلم اعدائي ماناح به اعظم
 وصاح اللوح امام وجه الله مالك ممالك الوجود امل آيات ربك انها تنجيك

الى مقام نادى فيه المناد الملك لله مالك الوجود و اجنود اياك ان يمنك
 ظلم الاعداء عن مالك ملكوت الاسماء ذرهم في خوضهم متمسكا بحبل الله العزيز الودود
 طوبى لعبدى الذى سعى بمحمد قبل صادق نشهده انه استشهد فى سبيل الله رب العرش
 والشرى والهيمن على كان وما يكون انا ذكرنا من قبل بلوح اشرق من افق سماء
 نير عياتى يشهد بذلك لوحى المسطور البهار من لدنا عليه وعليك وعلى اهلك
 وعلى ذوى قرابتك وعلى الذين بائنتهم شئى من الاشيا عن التقرب الى الله الفرد
 الواحد العزيز المشهود يا اسد الله قد حضر اسمك لدى الوجه وانزلنا لك فى اللوح
 المبين لتفرح بهذا الذكر الا عظم وسكر ربك العليم الحكيم طوبى لعبد نبذ النفى والفتشا وخذ
 البر والتقوى امر من لدن امر قديم انا انزلنا الآيات و اظهرنا البينات نعمنا لمن
 شهد و رأى و دل لكل غافل عبدا انا ذكرنا اباك الذى صعد الى الرفيق الاعلى بذكر

انجذبت به افئدة العارفين البهار عليه وعليك وعلى الذين نسبهم الله اليك
 من لذي الله العفو الكريم انا ذكرنا كل واحد منهم منهن بما قرأت به عيون العارفين
 يا ابا تراب قد اتى الوداب في المآب والقوم في مريته وشقاق قطع النور بما
 لظن مكلم الطور والناس الكثرهم في العفلة والاعراض فمنعهم غرورهم عن سلطان ^{الطهور}
 وحببتهم اوداهم عن التوجه الى مشرق الايقان فنذكر ابناك الذي سمى تسقى ونشرو
 بفضل عينا تسمى ونير عطا في الذي به اشرفت الافاق يا عبد قبل عظيم يذكرك ما
 يوم الدين في هذا اليوم المبين بذكر فاحت به نعمته الرحمن في الاسكان قل لك الحمد
 يا الهى بما بدتسى الى ارق ظهورك اذ كان الناس في ظلمة وضلال اسأل من سبها
 فضلك ما ينبغي لعطائك انك انت العزيز الفضال له الحمد والشانر بما آيد اليك
 على الاقبال وانزل لهم ما يكون ما قيا في القرون والاعصار يا محمد قبل ابراهيم ذكر

من سمي بمحمد قبل صلى الذي طاف العرش مرة بعد مرة وحضر امام الوجه في العشي
 والاشراق لك ان شكر الله بما ايدك على امر منع عنه العباد في المعاد انما ذكرنا
 اوليا الله من قبل ومن بعد وذكروهم عما لكل جايل مكاريا غلام قبل حسين قد استعملت
 ما البصائر في المدينة الكبيرة بعد خروجك عنها ان الظالم عقر ناقة الامانة واقترس
 غنم الانصاف ودفع بهكل الصدق واركب ما تحت الاقلام بنه الصدق ورأى
 متمسكا بمغريات نفسه كذلك سولت له نفسه ان يكب هو العزيز العلام قد
 نوح الناموس الاكبر وذرفت الدموع من عيون اهل الوفا في الغدو والاصال
 قد قضت حرمتي بعد ما عززناه من العباد واعرض عن المظلوم بعد ما جعلناه مهبطا
 واتحد مع عدو الله في ضري واركبنا ما نصنع بهكل العدل ارتعدت فرائض الاله
 في الفردوس الاعلى وعلما ما عجز عن ذكره القلم وعن حمد الالواح انما ذكرناك من قبل و

فی ہذا بحین فضلًا من لدنا وانا العزیز الغضال ما یقیم ولہ جہک شطر من سہمی
 بصادق ثم استعہ ما جری منک من فرائد العنایۃ والالطاف یا صادق ان ا
 یسوح ویسلی ذنی ہذا بحین تحت مخالف المفسرین سیا دی ویقول الہی الہی سبحنی بحود
 وخلصنی بفضلک ای رب تری الکذاب ظلم علی حبسہ فی سجن النفس الہوی
 اسألک یا مولی الوری بان تخلصنی بقدرتک الّتی اعطت العالم وحجرتک
 سبقت الامم انک انت المقدر العزیز الوهاب

ہو السامع من اذن الظہور

کتاب نازل راہ مشہود آفتاب حقیقت طاہر و مشرق و ہرید اولکن ناس
 بی خبر و افسردہ بل مردہ مشاہدہ میشوند و رقائی کہ الیوم بعرفان حق بل جلالہ فائز
 کشتند ایشان از رجال از قلم غنی متعال مذکور و مسطور طوبی از برای امامی کہ بانوار ا
 فقاہ

حقیقت منورند و دلیل از برای رجالی که محروم و ممنوعند قولی الهی الهی انما آتت
 من انماک و ورقه من اوراقک قد اقبلت تعلبی الیک و رفت ایادی الی
 الی سما فضلك و عطائک اسألك بمفیوضات ایاک و نجات و حکم
 بان تقدری ما یکون سراجا امام و جہی فی کل عالم من عوالمک ای رب تری
 متوکلا علیک و متمسکا بک لا تخیننی عن لالی بحر فضلك و اشراقات انوار شمس
 جو دک تری امک مقبلہ الیک و راجیۃ بدایع فضلك قدر لها بحر جمک الی
 سقت الکائنات و کریم الذی احاطت المملکات خیر الآخرة و الاولی
 انت رب العرش و الشری لا اله الا انت القوی القدیر

هو الشاہد الخیر

ذکر المظلوم احد احبابہ فی السجن لطمین بنیایہ انه رب العالمین قد حضر کتاب

وقرئه المجد لتقار الوجه اجنياك بهذا اللوح المبين اسكرا لانه ايدك وديك
 الى ان انزل لك من سما العطار ما تطمن به افئدة المتقلمين انا وكرناك وبه
 مرة اخرى ان ربك هو المشفق الكريم قل لك اسجد بما هدتني وابتغيتني في
 سجدك الاعظم اذ كنت بين ايدي الغافلين اسالك يا مولى الاسماء وفاضل السما
 بانوار عرشك وحب نبيك ونفوس ساكنك بان تؤيدني على الاستقامة على
 امرك وتصدر لي خيرا لا فرقه والاولى انك انت مولى الورى رب العرش الشرى

هو الشاهد الخبير

ذكر من لدى المظلوم لمن آمن بالله الميسم القويم شهدا انه توجه الى الوجه واقبل الى الالف
 الاعلى اذ عرض الناس واعترف بما نطق لسان العظمة الملك لله رب العالمين
 وما يكون قد حضرني المنظر الاكبر ما ارسلته الى السمندر عرضة العبد الحاضر اذ كان

مقر العرش في هذا المقام المحمود واخرتني خزيك وحزنك من كان حاضر الله
 الوجه بحزن تكد به الملاء الاعلى شهيد بذلك من عنده امر محموم نوصيك بالصبر^{صلاً}
 فيما ورد عليك في أيام ربك العزيز الودود ان اقتصر الامر على ذكرى شاني ^{التفكر}
 فيما سمعته من لساني وما رأيت من افق عناتي اذا قبلت قطعت الى ان حضرت
 لدى باب فتحاه على الوجه العمري ان الذي صعد قد خضوا له فضلاً من عنده ووجه
 منه اهل الجنان عرف محبة ربه مالك الغيب والشهود انما تذكر في هذا حين من صعد الى الله
 بذكريك منه المنفصون عرف عناية الله رب العالمين يا سميل يذكر المظلوم من سطر^{لشحن}
 بذكر انقطت عنه يادى التفتير والنصار ان باب هو المقصد القدير انما زيارتك
 بتاج عناتي وبهيكلك بطرار حمتي التي سقت من في السموات والارضين لنفج^{لك} بذ
 ابوك واماك من هذا الفضل الذي لا تعداد له كنوز الامراء والسلاطين البهار المشرق

من اتمت ظلمت بیانی علیک وعلی الذین صدقوا و معهم امامه ائمه العظیم المحکم

هواتشاهد انجیر

یا امی یستاره خواهری و شمیم تحت لحاظ عنایت بود بخمال تعرب بصا

شروت و عنان برادر گشت او که منسوب بدست بود بخانه دشمن فرستاد حق

بطلب کل از احب منفرط بدینا مقدس فرماید دست قادر و توانا قوی الهی

اسألك بتقدیس ذاك عن الامثال و تزیه نفسك عن الاشابه بان تلو

اماك علی ذكرك و سألک و قدر لمن ما یقربهن الی شاطی بحر تقدیسك و طمطم

جودك و كرمك اسألك یا الہ الاسمار و فاطر السمار بانوار و جهك و الكلمه التي

سخرت بها افئدة عبادك بان تكتب لاماك القانات من قلبك الی

ما یقربهن الیک فی کل الاحوال انک انت النسی السعال.

هو الشاهد الخبير

يا عبد حسين اول امر ايمان تجتجى جلالة بوده و آخر ان استقامت بر امرش
 و جميع اين بذكر و ثنا مشغول باش و بر خردست امر قائم کن خاطر با حکمته و عاقلان با
 به من لدى الله رب العالمين اياک ان تمنعک الا و هم او تحجبک الظنون عن سلطان
 المعلوم خد قدح الاستقامت باذن مالک البرية و اشرب منه اولاً ثم اسق
 من آمن بالفرد الخبير يوسف يظهر ما قدر الله لك انه ولى من و الا و قاضى حاجات^{طين} الله
 البهاء عليك و على من فاز بالائق الاعلى اظهر ما تجتجى من لدن حلیم حکیم .

هو الشاهد السميع

يذكر مولى العالم فى السجى الاعظم ان احمد الله بهذا الفضل العظيم طوبى لمن شرب كثر
 حتى ذاق حلاوة بيانى الذى به باح بحر العرفان بين الانام ولكن العموم اكثرهم من المعبر^{ضن}

قد نبذوا اصول الله من در انهم واخذوا حدود انفسهم الا انهم من الهائمين كمن ثبات
 على الامر واستخافى حب موليك على شأن لان ذلك اشارات القوم ولا^{يت}
 الذين كفروا بالله رب العالمين .

هو الشاهد العليم

ای کنیز الهی ندایت فائز شد و تو بهم بچواب فائز گشتی مقام مقام شکر است و وقت
 وقت حمد جمیع امارا و صیتت فیما نیم به تشریح اکبر و عصمت کبری و قیام بر اموری
 که سبب ارتفاع امر الهی است مابین نسا اشار الله بالبصار مطهره و قلوب فارغه
 و اذان اعیه السن صاده بگوئید و بینید و بشنود این است صیت معلوم و ستان خرج در^{حک}
 اشیاء

هو الشاهد من اعلاه الاعلی

يا امان الله طوبى لك ولمن رباك ولمن ايداه الله بالمعروف في حجتك نسال الله

ان یوفیک و العزیز علی ما یحب و یرضی انه هو المقدر القدر بلسان پارسی شنو
 کن مقصود عالم و مالک امم را تا ناید فرمود و راه نمود ذکرش را الصفا نمودی و ^{نش} بفرمای
 فاکر شتی قدر این نعمت بزرگ را ابدان مقام مرتبی را شناس انه ذکر کن فی
 هذا اللوح لشکره فی العشی و الاشراق قدر عنایت حق ابدان و بحدش با طق با
 انه خلقت و اظهرک و ارشدک انه هو الشمس الکریم البها علیک و علی من تاک من لدن قوتی حق

هو الظاهر المکنون

کتاب ظہرین الوری و تحرک قلمی الاعلی الذی یفصح فی الصور و ظہر یوم العشور و آیت
 اهل القبور و نادات السدره الملك سدرت العالمین قد حضر کتابک لدی المظلوم
 و وجدنا منه زفاتک فی حب الله العزیز العظیم انه ینکر من ذکره و یحب من
 ارتفعت یداه الی سماء المرتفعه با تحن ان ربک لهو السامع المحیب ان استقم

على الامر بقدره ربك وذكر الناس بالحكمة والبيان انه لهم الامر بالحق وهو الميسر المحكم
 اياك ان تمنحك شؤنات الخلق من الحق وح الدنيا وخذ ما انزله الله في كتابه العزيز
 ان افرح بهذا الذكر الاعظم وسبح بحمد ربك النور الكريم .

هو الظاهر الناطق البصير

يا اسمعيل ان شاء الله بغيايت حق فائز باشي ودر جواني بنا محبت الهي مشغل امروز
 روز بچ اعظم است طوبى تا بمر بچ و لقب اقبل و لناطق نطق بهذا الذكر العزيز
 از حق طلب قلوب جميع دوستا ز ابر اعظم متصل فرمايد و كل البطار محبت في زن
 نمايد لعمر المظلوم الكرفسى مانجه ذكر شه فائز شود از حجابات و سجات و هموم و غموم
 عالم خود را فارغ و آزاد مشايد و نمايد البها على ابيك و على الذين آمنوا
 و على اللاتى آمنن ما به الفرد النجيب

هو الظاهر الناطق العظیم

کتاب نزل باجتمی آنه لهو الایة الکبری لابل الوی و الریح المحموم لمن تمسک
 باسم الله المہمین القویوم یا ایها المتقبل قد حضر کتابک و قرء العبد الساجد لہ المعلوم
 الذی دعا الملوک و الملوک الی الله مالک الملوک اناسمنا ذکرک ذکرناک بند اللوح
 الذی یطیق بین الارض و السماء با علی النداء الملک سے فاطر السماء و مالک الاسماء
 الذی اتی باجتمی سلطان مشہود ان شاد الله بایدہ و جمیع حیان و ادوان بدکرونا
 محبوب امکان ناطق باشی دوستان ارض الف دشین را از قبل حق تکبیر رسان
 و کلود کل احوال بہ نیر استقامت کہ از ارق سمار امر الہی اشراق نموده ناظر باشید
 نفوس خفایہ در فریب و خدعہ مشغول ہر باطلی کہ سبب گمراہی عباد الله شدہ و
 میشود خود را بجتمی نسبت داده و میدہان شاد الله باید کل از اہل بصر باشند

و ناظر بستر اکبر نفسی که از او رایحه بعضا استشمام نمایند او را بخود و گذارند و سخن صلح کتاب
 توکل نمایند از قبل جمیع دوستان الهی را بنیق ناعنی و اشال آن اخبار نمودم
 تا کمال مطیع باشند و بکفر و فریب مغفلین و معرضین از مالک یوم دین محروم نمایند
 اگر نفسی بجمیع کتب عالم سایید و بغیر ما اراده الله تکلم نماید او را اهل نادر کتاب
 الهی مذکور است در قلم اعلی مسطور لویا سیکم احد بکتاب الفجار و اللاح التار دعوی
 عن در اتم کذلک یا مکرک من عنده لوح حقیق و یحسین اهل انقریه را از امانت و ذکر از اقبل
 این مضمون تمیز برسان و بگو امروز روز ذکر و بیان است در امروز در نصرت و خدمت
 است باید جمیع کمال اتحاد بر امر مالک ایجا و ثابت در اسخ و مستقیم باشند نصرت
 امر الله باعمال طیبه بخشنه و بیانات محکمه مستقیمه بوده و خواهد بود و شهبند بزرگ
 ما نزل فی الکتاب من لدی الله العزیز الوهاب جدمائید تا کمال فائز شوید یا آنچه ایوم

لدی القه محبوب است هر نفسی امروز با تقاضای ظاهر شده و از اعلیٰ مخلوق
 لدی الحق مذکور مسطور است طوبی از برای نفوس که حیات اسما و اشارات
 اهل انشایان از حق منسبع منع نمود و محروم ساخت قسم سحر بیان که
 آن نفوس در طار اعلیٰ مشهور و معروفند با اسم ابداعی منسوب ان شاء الله
 این لوح را از برای اهل ان ارض و اصحاب الف و شین حلیم بهار الله طار
 نمائی تا جمیع قلوب بانوار بیان رحمن متور شوند و با تقاضای کبری فائزانه
 هو المویده العفور الکریم الحمد لله العزیز العظیم

هو الطاهر من افقه الابهی

یا حشرید آفتاب حقیقت از شطر سخن اعظم بود توجه نموده و ترا ذکر می نماید و با اعمال
 طبیعه و اخلاق راضیه مرضیه دستیت می فرماید طوبی از برای امائی که شبهات

عالم ایشان را از مالک قدم محروم ساخت جمیع عالم از برای عرفان حق جل جلاله
 خلق شده معذک کل محبوب و ممنوع الا من شاء الله رب العرش العظيم امروز سحر
 مواج و آفتاب گرم مشرق و لکن ناس عائل عصر با و قرنها منتظر ظهور بوده اند و چون
 ظاهر شد بر ساعت دم المهرش قیام نموده اند ارتکاب نمودند آنچه را که چشم اهل فردوس
 گریست و ظاهر اعلی نوحه نمودند اشکری ربک و کونی من القائنات کذلک نام
 من عنده کتاب مسین و البها علیک و علی اللانی وزن با نام الله العزیز الحکیم.

هو العزیز

بذا کتاب نزل ما یحیی من لدن عزیز حکیم و علیکم العلم و الحکمة و یرزقکم ما تدعون الیه کانت
 من سما الامم منزولا و یا مکرما بالبر و التقوی و ینسکیم عن البغی و الفحشاء و هذا ما نزل فی
 الواجه قدس حقیقا قل تالله قد فرج ید الله عن حیب قدرته و ظهر سلطان الامم سلطان

كان على اتحن عظيم اقل ما قوم خافوا من الله ولا تجادلوا باياته بعد الذي نزلت
 بالتحى عن مشرق اسم عليا ولا تكفروا بسمة الله ولا تجاهدوا بالذى به ظهر جماله ورفعت
 اسماءه وكلت آياته وامت كلمته على العالمين جميعا اقل ما قوم اغفروا الله تتخذون
 وليا لانفسكم بعد الذي اتى على سحاب الامر بايات مبيها وخلقكم ورفقكم وخرقكم بل العبد
 والهدى وخلقكم بدلين علم منسيعا اقل اياكم ما افاض البيان فارجموا على انفسكم وانفسا
 ولا تكونن مثل ملا العرقان اذ جاسم العلى بالواج قدس منيرا فوالله انى ما احاط
 لنفسي بل لمن باى من بعدى بسطان عزكينا فوالله فمن اعترض على فسوف
 يعترض عليه وكذلك ينطق حمامة الامر بايات عزديعا وانك انت فاحفظ نفسك
 عن التقرب الى المشركين ثم منع الناس بما بقعت الله وان هذا خير لك من العيا
 جميعا ان كنت جالسا حين الذى وصل اليك لوح الله ثم من مقعدك ولا تكن

على الأرض ثقيلًا وإذا تكون في الكرافانصت لتسمع ما على الروح في هذا الرضوان
الذي كان على هيئة اللوح مشهورًا وإذا سمعت وعرفت ما كنت في نعمات بر
من عرفان نفسه أو أفانصر بنفسك ثم بسانك ولا تصبر اقل من طرفة عين
وإذا ما مرت في كتاب الذي لا ياتيه الباطل وينطق بالحق ما تبه لا اله الا هو وانه
كان على كل شيء محيطا قل ما قوم فأنصروا العلام ولا تخافوا من احد فاعلموا بانسانا
يحرركم بخير قويا وان لن تنصروه فقد نصره الله في مواطن كثيرة اذا يده
بروح القدس وانزل عليه جنودا لن تروها حين الذي قام عليه الدول والملل
وحمله بالحق واخرج من المدينة بسطان عظيما وولت له اعناق الفراعنة وخصمت له
رقاب مل متكبر شقيا قل فسوف يبيث الله قوما اولى ما بس شديد بهم نصير العلام
كما نصره اول مرة اولئك لن يمنيم الحجابات ولن يحجم الاشارات وما كان ذلك

على الله بعزير اولئك قلوبهم زبراً محديده بحيث لن يخافهم شيء عما في السموات
 والارض لذلك ينصر من يشاء بفضل الله وكان نصره على المؤمنين قريباً قل يا
 قوم اسكروا الذي آمن بالله وآياته وبكلماته انزل في الواح عرسينا وجابده
 الى مقام الذي ارتفع به امر الله بين السموات والارض وعلت كلمته وتمت حجته
 واشهرت آياته وعلت آثاره بين المشرق والمغرب ارتقى الامر من لدنه الى مقام
 الذي لن يسكره كل منصف امين ان الذين يسكرون به الفضل اولئك قست قلوبهم
 ولهمم الشيطان كلمة اسفل قل كلمة الله لى العليا لو انتم بذلك خبيراً قل يا قوم اسكروا
 بالنعمة التي كانت على سبيل العلام مرثياً وتلى عليكم في كل حين من آيات جده
 بديعاً ويزر قلم اشار سدره الفردوس ويعزكم الى مقام قرب مني اقل ان تكفروا بها
 فباي حديث افتمم بطاهر القبل ثم بعلى قبل نبينا قل قد اتى العلام على غمام اننا

بربوات قدس ملجا اذا فأنصفوا في انفسكم ثم تعذروا في خلق السموات الارض
 لعل تعبدون الى الله في هذا العرش سبيلا قل المكفرون بالله ثم لقتن من آياته
 فمالنؤ لا القوم لا يكادون يفهمون حديثا كذلك غننت عليك عندليب الام
 والملك كلمة التقوى لتقوم على امر ربك وتصره على ما تستطيع به وما النصر الا
 من عنده وانه كان عن العالمين غنيا .

هو الغزير الجميل

بذالك لمن آمنت بالله وكانت من العائات في ام الكتاب مذكورا
 ان آية الله ان اصبري فيما يرد عليك ولا تجرعي في شئ فتوكلي على الله رب
 ورب العالمين بسبوعا ان لا تجرني في الدنيا وما يرد فيها وتسكى بعبوة قدس
 مبروكا كذلك يذكر لسان الله لتقطع عن كل شئ وتمتعت الى شطرا الله مقام

قرب محمود كذلك تختص الله من شيا برحمته ليكون الفضل من لده على العيان

مستوفاء الروح عليك وعلى اللواتي يذكرن الله بمن في كل صيل وبكورا

بهو الغرير المحبوب

ان طلاح القدس فاحصر سفينة البقا في طار الاعلى فسبحان ربى الابسى

ثم اسكده على سحر العدم بديع من الاسما فسبحان ربى الابسى ثم اركب عليها

هياكل الروح باسم الله العلى الاعلى فسبحان ربى الابسى اذ افاطلق ^{الفلك} زمام

ليجرى على قفزم الكبريا فسبحان ربى الابسى لصيل اهبها الى مواقع العرب

في كمن البقا فسبحان ربى الابسى واداد وصلتهم الى شاطئ القدس ساحل حجر

فسبحان ربى الابسى اذ افاخرجهم من العلك في هذا المقام الالطف الاخصى سبحان

ربى الابسى وهذا مقام فيه تجلى الله بنا اجمال في سدره البقا فسبحان ربى الابسى

وفيه خلقوا هياكل الامر نعل النفس والهوى فسبحانُ بِي الابسى وفيه يطو
 موسى العزج بنو البعا فسبحانُ بِي الابسى وبذا مقام الذي خرج فيه يد الله عن
 رداء الكبرياء فسبحانُ بِي الابسى وبذا مقام الذي لن يحرك فيه سفينة الامر ولو
 يقر عليها كل الاسما فسبحانُ بِي الابسى اذ ايا طاح علم اهل السفينة ما علمنا
 حلف حجبات العما فسبحانُ بِي الابسى لتلا يطعون في وادي الكشيب لبضيا
 فسبحانُ بِي الابسى ويطيرون بخاصين الروح الى مقام الذي قدسه الله عن الكفر
 في ممالك الانسا فسبحانُ بِي الابسى وتحت كون في الهواكطير العز
 في جبروت اللعا فسبحانُ بِي الابسى ويطعون بالاسرار في بحج الانوار
 فسبحانُ بِي الابسى وانقطعوا منازل التمهيد حتى وصلوا الى مقام التوحيد في مركز
 الهدى فسبحانُ بِي الابسى واراودا ان يصعدوا الى مقام الذي جعله الله

فوق مراتبهم اذا اطروهم شهاب الدرى من سكان ملكوت اللعافسبحان بى الابهى
وسمعوا سخن الكبريا عن در اسراروق الغيب فى مكن السنافسبحان بى الابهى بان
يا ملائكة انحط ارجعوا بهؤلاء الى موافقهم فى ناسوت الانسافسبحان بى الابهى لانهم
ارادوا ان يطيروا فى هوار الذى طارت فيه اجته الوركافسبحان بى الابهى لمن
يحرك فيه سفائن الطنون ولا ائذوه اولى النهى فسبحان بى الابهى اذا حبرحت
حورية الروح راسها عن غرفات الاعلى فسبحان بى الابهى اشارت بطرف جها
الى ملائكة القدا فسبحان بى الابهى اسرقت انوار جيعها من الارض الى السماء
ربى الابهى ووقع اسراق الجمال على اهل الشراب فسبحان بى الابهى اذا اهترت
هياكل الوجود عن قبور العنا فسبحان بى الابهى ثم نادى بمن الذى ماسمعه اذن^{السمع}
فى ازل القدا فسبحان بى الابهى فالتت تائه من لم يكن فى قلبه رويح ابحت

من النسي العراقي النور فسبحان بّي الابهي لن يقدر ان يصعد الى روف
 السما في هذا الجبروت القصوي فسبحان بّي الابهي اذ امرت جارية من جواريمها
 فسبحان بّي الابهي فحالت انزلي من قصور البقا على شكل الشمس في هذا الفضاء
 ربّي الابهي ثم النسي السيم فيما اسروده في سريره سرتهم الاضحى فسبحان بّي الابهي
 فان وجدت رايح التميم عن غلام الذي تترفي سرادق النور من ايادي اشقياء
 فسبحان بّي الابهي اذ تصحى في نفسك لتطلع بذلك كل من سكن في عرفات
 الفردوس من بهياكل العنا فسبحان بّي الابهي وينزلن كلهن عن غرف البقا
 ربّي الابهي يقبلن اجلهم وايدهم لما طاروا في هوار الوفا فسبحان بّي الابهي لعل
 يحدن رويح المحبوب عن قميص بنو لار فسبحان بّي الابهي اذ اشرفت حورية العز
 عن اقب العرفات كما شراق وجه الغلام عن اقب الردا فسبحان بّي الابهي فزلت

بطراز اشرفت السموات وما فيها فسبحان ^{بني} الابهى وحركت في السماوات اعظم
 كل الاشياء في اراضي القدس والسناسبحان ^{بني} الابهى فلما بلغت الى المعاقم ^{ميت}
 كخط الاستواء في قطب البلد فسبحان ^{بني} الابهى ثم استنشقت منهم في زمان
 الذي ما يجري عليه حكم الابد ولا ذكر الا انها فسبحان ^{بني} الابهى وما وجدت منهم
 ما ارادت بهذا من قصص العجا فسبحان ^{بني} الابهى ثم صاحمت وضجيت وحيت
 الى معانها في قصر اعمر فسبحان ^{بني} الابهى ثم تكلمت بكلمة سرية خفية تحت لساننا
 الروحى فسبحان ^{بني} الابهى فنادت بين ملائكة الاصلى وحوريات البعاسبحان ^{بني} الابهى
 فانه ما وجدت من هؤلاء المدعين من نسائم الوفا فسبحان ^{بني} الابهى فانه ^{الغلام} سقى
 في ارض الغربة وحيدا فريدا بين ايادي الفسقا فسبحان ^{بني} الابهى في لاهوت اخونا
 وبعد ذلك اصخرت في نفسها بصريح الذي اصخرت وترزلت اهل ملائكة الاصلى

فسبحان ربی الذی تردی بردار السودا و وقعت علی التراب و ماتت کائنات
 و عیت و اجابت من دعا فی لاهوت العارفین من خلقها من جوهر النجا
 اذا اخرج من الغرفات حوریات الی ما وقعت علی جمالهن عیون احد من اهل
 جنان الانسا فسبحان بنا الاعلی جمیع علیها و جسدنا مسطور و حقه علی السراب
 الغبر ان سبحان بنا الاعلی فلما شهدنا عالمنا و علمنا حرقا من قصص العلام
 رؤسنا و شققنا شایهنا و لطمنا علی وجوهنا و بدلنا عیشنا و کمین بعیننا و ضربنا
 بایدین علی خدودنا و بدامن مصائب النحی الانحی فسبحان بنا العالی الاعلی

بوجع الحارسی العراقی

چون اهل فلک الهی باذن علاج قدسی در سفینه قدمی با سبی از اسما تشبیه نمود
 بر بحر اسما روان گشتند و قطع مراحل تحدید نمودند که شاید بمن بهت سلطان

تفهید بشاملی توحید در آیند و از جام تحریر بنوشند باری با عانت ربانی ان
 فلک صمدانی بر آب حکمت روحانی حرکت مینمود و سیر می فرمود تا مقامی
 رسیدند که اسم ساکن از اسم مجزبی سبقت گرفت و غالب شد لذا اسفیه و
 سکون یافت و از حرکت ممنوع گشت در این وقت حکم محکم ربانی از سماره
 لایزال نازل شد و ملاح بقا مامور گشت که حرفی از کلمه اخفی بر اهل فلک تعلیم نماید
 تا با عانت غیبی از وادی حیرت نفسانی بگذرند و بفضای باوایی وحدت
 روحانی در آیند و بعاف بقای جان و تقای حضرت جان وصل شوند و چون اهل
 کشتی بکلمه دوست معنوی فاکر گشتند فی الفور بر معنی گشودند و در هوای قدسی
 پرواز نمودند و بفضل الهی در جهت سبحانی از عقبات نفس و هوای درکات غفلت
 و عمی گذشتند و در اینوقت نسایم رضوان از کمن رحمن بر هیاهویشان وزید و بعد از

طیران در هوای قرب الهی و سیر مقامات معنوی در محل امن و امان دستپی
 وطن عاشقان دل نموند و سگان آن مقام بخدمت احسان قیام نموند در آن
 وقت غلمان باقی و ساقی قدسی خمر یا قوتی ابدال فرمود بقسمی سکر خمر مبارک
 الهیه و کانس حکمت صمدانیه جذب و له آورد که از هستی خود و موجودات رستند
 و بحال دوست دل بستند و قرنیه و عهد در آن مقام خوش روحانی و گلزار آرد
 رحمانی با کمال فرح و انبساط مسکن و مقروا شدند تا آنکه نسایم استخوان سبحانی و اریاح
 آستان سلطانی از سبای امر لایزال بوزید تا آنکه بحال ساقی استقال
 نموده و از وجه باقی غفلت نمودند بقسمی که طلل را شمس و اشباح را نور انگاشتند
 و قصد معارج اسم اعظم نمودند که در آن هوا طیران نمایند و بان مقعد محل وارد شوند
 و چون سربوح نمودند صرفان الهی با محک قدسی با بر سر رم ربانی برایشان

نازل شدند و چون اریاح غلام معسومی است تمام نمودند جمیع را منع نمودند و بعد
 واقع شد آنچه در لوح محفوظ مسطور گشت پس ای ساکنان بساط حب الهی
 و ای شایران خمر حمت صمدانی قرب جمال دست ابد و جهان تبدیل نمایند
 و از لقای او بقای ساقی نبرد آید و از خمر علم و حکمت او بخرم جمل و غفلت دل
 ببنید لب محل ذکر محبوبست او را آب کشف نیل آید و دل منزل اسرار با
 است او را بتوجه اشیا فانی مشغول ندرید آب حیات از کور جمال سبحان جز
 نه از مطهر شیطان باری این غلام فانی در منتهی مقام حب دوستان الهی
 را بیدان نصیح احدیه و جوهر حکمت سلطان صمدیه متذکرینماید که شاید نفسی قدم مرد
 و مردانی علم نمایند و از قمیص غفلت و شهوت بیرون آید و چون جمال منیر دست
 پاک و منیر و مقدس در ارض حب و انقطاع و در ارتفاع سیر نماید اقلای بقدر

از انوار صبح حسین و ظهور یوم حسین اخذ نمایند که ظاهر و باطن خود را متحد نمایند
 از علو تجرید و سمو توحید و تشریح کبری و تقدیس عظمی که ششم حال سعی طبع
 و اهتمام طبع نمایند که اسرار باطن مخالف اعمال ظاهر و افعال ظاهر معارض
 اسرار باطن نباشد از انفاق جان در بسیل جان که ششم با اتفاق عدل و
 انصاف بر نفوس خود قیام نمایند آخر یعنی قمیص حرص و آمال نفسانی از ثوب
 تقدیس ربانی بر حج میدهمید و نغمه غنایب بقار بصوت مسکون نماز اهل نبی
 و بغضا مبادله میکنند قبس عماتم تستبدلون انما لله و اما الیه راجعون
 ان شاء الله امید داریم که بیساکل غرباتی بطراز قدسی و شؤون الهی چون
 شمس صمدی روشن و لطیف و پاک و ظاهر ظاهر شوند لیس نه اعلی الله بعباده

هو العلي الاعلى

تلك آيات الكتاب المبين قد نزلت باسمي من حروف اسمي العزيز المقتد

المهين القدير وفيه اجرى الله ما ارحم ان فهنينا للشاربين وفيه قدر فواله اعلى

فظوبى للاكلين ان يا ائمه الله ان اسكرى بما ذكر اسمك تقا العرش

ونطق على اسمك لسان الله الملك العزيز العليم ونزل من سبح الفضل

ما تقر به عينك وارسلنا اليك رحمة من لدنا عليك وعلى الورقات اللواتي

يتحركن على غصن سدره الفردوس سجت من الله العليم المقتدر الكريم كذلك

يحقن الله من شيا بفضل ويذكر من امانه ما يشاء ويريد وانه له والذكري

العزيز بحمل والرحمة التي نزلت من غمام السجود والفضل عليك وعلى اللواتي

امن بابه تبين ولكن من القافات على الواح غر حفيظ.

هو العالم الخبير

شهد الله انه لا اله الا هو الذي اتى باحق ائمة لما لك الملكوت و سلطان البحر و
 اظهر نفسه لاثبات ما في كتب الله المهيمين القويوم هو الذي ايد عباده و امانه
 على ما سبق به ذكرهم باسمي الناطق من معاصمه المحمود يا و قسى ما امتى قبل ما ارسلته
 له من المعلوم و انقصاه في سبيلي و ذكرناك بما سبق به و ام اسرار ربك ملك
 ما كان و ما يكون البها عليك و على كل ائمة اقبلت و فازت بهذا الفبا المحموم

هو العاقر الحكيم

يا امسى و المرينه بطراز حى طوبى لك و لامته ادركت ايامى و اقبلت الى فصحى
 و اجابت اذ ارتفعت ندى و فازت بدكرى اذ اعرضت عنى امانى و
 شهدت بما نطق به لسانى و اقوت بما نزل فى كتابى يا امسى محزون مباش

از آنچه وارد شد در اول درود سخن مهدی را فدا نمودیم لامر ما اطلع به الآله
 و آن خصم در بیان حج انی جان نثار نمود و با کمال نشاط و انبساط قصد ط
 دیگر نمود هر نفسی بحسب حاجت عروج نماید دارای کل خیر بوده هست اگر تا برقم علی
 فائز شود این نعمتی است باقی و فضلی است ابدی الحمد لله فائز شد با آنچه شبه
 و مانند از برای او نیست امروز نظر بعدم استعداد اهل عالم مقام کلمه الله
 مستور است قسم با موج بحر بیان حسن که بکلمه یا اتمی معادله نمی نماید آنچه الیوم
 دیده میشود چه مقدار از امرای ارض و مملکت های عالم بحسرت اصغای یا عیدی
 و یا اتمی جان دادند و نشینند انصاری گوید الهی اگر یکبار کوفی بسته من
 از عرش بگذرد خنده من و تو مگر بر این کلمه مبارکه فائز شدی مسرور باش حق
 جل جلاله امین است امانت خود را بروح ویرکان اخذ فرمود آنچه واقع شد

بمقتضیات حکمت یالغیه بوده ان اصبری ان ربک هو الصبار العظیم حکیم
 انه لا یستع اجر الصابرين بیع اما ان ارض الیمیر سانیم و باستقامت امرنما

هو الکاشف الشاهد الامین

بده لیده فیما ینوح العلم باورد علی احرف الکتاب من لدن کل عالم بیدانا
 امرنا لکل ما بعدل الانصاف و بقوی استدرت العالمین و لکن الظالمین
 اقموا علینا و علی اصفیا الله یعلم صاحب الاشیاء و نوح به کل قلب سلیم
 انما انزلنا علیهم مائدة البیان من سما العرفان و هم نبذوا عن دراهم معرضین عن الله
 المعطى البازل الکریم قدور علینا مالا وورد علی احد من قبل شهید بذک
 قلم الله العزیز حکیم انک لا تخزن من شیء توکل فی کل الامور علی الذی فی
 خلقت الامر و خلق لاله الا هو المقدر القدر شہ اجبانی بذکری و توهمی و اقبالی

ورحمتي وغياتي وشفقتي التي احاطت من في السموات والارضين البها المشرق
من اقر بها فضلي عليك وعلى من شهد بما شهد الله مالك في اليوم البديع

هو الله العلي الاعلى

هذا الكتاب من الله الى الذي ابتدى بفضيا الوجه في ايام التي كل اتخذ ^{المعمل}
لانفسهم رباً من دون الله وكانوا من الصاغرين قل ان الله قد طهر ما حق فطوبى
للقبلين ان الذين هم اجتموعوا عن الله اولئك غفلوا عن ذكر ربهم ولعنهم ملائكة ^{تمين}
قل اسكروا ما يشهد بجهنم فوق كل شئ فان لكم بايلاء المتوهمين ان الذين كانوا
ان يشيروا جلايب النساء بيونهم ليستروا به انفسهم اذا خرجوا بستم مملوك
عجيب قل اين كنتم بايلاء الغفلة في ايام التي اضطربت نفوسكم من بد البصوة
ضعيف وان آيت رأس المنكرين قل يا ايها المحجب الى متى لا تنصف في

امر ربك ولا ترحم على نفسك وتكون من الغافلين قل تالله لو لا نفسي لكنت معدوا
 في الارض وانتم تشهدون يا شهد الله لو لموتون من المنصفين قل انسيت يا عبد
 ايام التي اذ ايدخل احدكم على محضر لطيرة وه الناس بل يسبوه بعظيم واذ ا
 رواح الامن خرجتم باسياف البغضا تسوجها الى الله الملك العزيز بحمل تالله
 ما رأيت حين الابداع احب منك ومن الذين اتبعوك من دون اذني وكا
 على مناجح الوهم لمن السالكين ان يا حيين اسمع ندا هذا الحسين حين اذ
 قام الشمع من بسينة والسنان تقار رأسه وخولى اللعنين في مقابل وجهه هويادي
 من هؤلاء المشركين يقول ما قوم لا تقتلوني باسياف البغضا ما انا الا نفس
 على بسنكم وروح محمد فقيم وجمال الله عليكم خافوا عن الله ولا تكونون بين الظالمين
 اتقوا الله ولا تسفلوا دم الذي به تضرب اركان العرش وتتقدم قوائم كرسي الرفع

قل يا قوم ما تكلمت بيكم الا على الحق و ما امرتكم الا بما نطق الروح في سري ما سكت

عز يدع ان استحيوا من الذي فدى في بسيلي ان ارحموا نفسي المظلوم الفريد كذ

كان امر العلام بين هؤلاء الانعام في هذا السجن و قصصنا لك لتكون في السجن

البنيين شريك اسمع قولي و تحبب عن اليهم كفروا بالله الذي خلق كل شي

بعت المسلمين ثم ذكر الناس بالحكمة لعل يعرفون جمال الاحدية و يقوس من ^{نفس} الدنيا

ثم اعلم باننا اذ كنا لك قبل ان تذكرني و قويتا لك لنصرة امرى السماك ما ثبتت

امرى على ابحا بلين و قدرنا لك في سماء القضا خيرا كثيرا و هذا من فضل الله عليك

لتكون من الشاكرين لغير من لدى الله على وجه الذين هم امنوا على وجه اهلك

ثم شبرا بذكر ربها انما جعلنا ما من امانا الفاضلات و اذكرنا اسمها في الواج عز

عظيم كذالك يختص الله برحمته من شيا و انه لذو فضل و رحمة يسيع

بهوانه تعالی حجت عظمه و سلطانه

مکتوب آنجناب در سخن اعظم بنظر این مظلوم رسید و اینکه سوال از حکم الله در امر معاش و معاش نموده بودید مفهومی گشت نعم ما سئلت چه که خیرش شما و سایر عباد و نگاهبانان راجع است آن ربک الهی و العظیم المحیب بسبب عظم آفرینش عرفان الله بوده و هر نفسی الیوم از عرف قمیص رحمانی بطن اصلی که مقام معرفت مطلع او امر الهیه و مشرق وحی ربانیه است فائز شد او بکل خیر فائز بوده و خواهد بود و بعد از او در این مقام اعلی دو امر از برای هر نفسی لازم و واجب است یکی استقامت بر امر الله بشانی که اگر بسبب ناس نخواهند او را از مصدر امر منع نمایند قادر باشند و امر دیگر اتباع او امر الهیه است که از معین قلم مشیت ربانیه جاری شده چه که معرفت حق تمام کامل نمی شود مگر بتبایست آنچه امر فرموده در کتاب الهی نازل

شده در سنه قبل کتاب اقدس از سما عطا مالک اسما نازل آنچه در او نازل
 شده ان شاء الله بعمل ما بن موفق شوید و اما امر معاش باید متوکلاً علی الله مشغول
 بکسب باشید آنه نازل علیکم من سما الطافه ما قدرکم الله لهو المقدر القدر رحمن
 مقصود عالم را که کتابت لدی المسجون وارد شد و از مقرر امر جواب آن نازل
 و ارسال گشت چه که این فضل بزرگی است از جانب حق اگر چه الیوم معلوم
 نیست و لکن زود است که معلوم خواهد شد قل سبحانک اللهم یا الهی انما الادی
 توجبت الیک و توکلت علیک اسألك باسمک الادی به تخرج بحر یا
 و تخرج اریاح عرفانک بان تجعلنی مؤثراً علی خدمتہ امرک و مؤیداً بذکرک و ثنا
 ثم انزل علی من سما و اهبک یا محفظنی عن ذنوبک و یفغنی فی کل عالم عن عوا
 ملک انت المقدر المتعالی المہین العظیم حکیم

هوائے تعالیٰ شانہ اکلمتہ و اہلسیان

جناب امین علیہ بہار اللہ رب العالمین تلقا، وجہ حاضر و بعنایات مشرق
ظہور فائز ذکر آنجناب نمود لہذا این لوح امنع اقدس از سما عطا، مالک سما
نازل این است آن عنایتی کہ در کتب الہی از قلم اعلیٰ مذکور و مسطور بطوبی
و لمن فایز عرفان اللہ مالک ہذا الیوم البدیع قل الہی الہی لک الحمد بما بدی
الی صراطک المستقیم و عترتی مشرق اسمک العظیم اسألك بنور امرک و
حبک و بالاسم الذی تجلبیت علی العالم و بقدرتک الی احاطت الامم بان
تجعلنی ما طعنا بذکرک و سائلک و فائما علی خدمتہ امرک مستقیما علی حبک ای بر
انا عبدک و ابن عبدک اشهد بوجدانیتک و فردانیتک و بما نطق بہ لسان
عظمتک بان تقدر لی ما قدرته لاصفیاءک الذین ما منعتہم شہات خلعتک

و اشارت من فی بلادک و نبرد العالم منقطعین الی انصت الاعمی ثم التبت لی

یا الہ الملک و الملکوت و سلطان بحیروت خیر الاخرہ و الاولی لا الہ الا انت

القوی الغالب المقدر العظیم الحکیم

ہو انتہ تعالیٰ شانہ اکملۃ البیان

یا علی علیک بہائی ذر وہ علیا و غایہ قصویٰ افق اعلیٰ مقامی است کہ ام الکتاب

ناطق و لوح محفوظ ذکر و مکمل طور بر عرش ظہورستی این است آن نہ الی کہ ادان

عالم از برای اصفاء و خلق شدہ طوبی از برای نفسی کہ حوادث عالم و سطوت ام

اور از اسم اعظم منع نمود و محروم ساخت امر و جمیع اشیا با نور توحید حقیقی مین

و منور تر حق طلبید عباد خود را از عطایش منع نماید و وجود را از ظہور جودش محروم

نسازد و کاظم عنایت متوجہ اولیا بودہ و بہت اولیا نفسی ستند کہ از ماسوی^{انہ}

فارغ و آزاد بجای محبت الهی متمسکند و بمنازل فی کتاب حاصل و برادرشانی
 مستقیمند که از برای محمدین فی محققین و خادعین مجال ذکر نبوده نیست در علم
 انا الله ساکنند و بصیرت علم اعلی زنده و سرور ایشانند عبادی که صفشان
 در کتب الهی از قبل و بعد مذکور اکثر بر بیان نوشیده اند و از حق مخموم قسمت برده
 خصوصاً عالم نزدشان احقر اطمینان باب الله ما طعنند و الی الله راجع طوبی ملک
 یا علی بما اقبلت و ما جرت و تو جهت الی ان دروت معاماً ارتفع فیه نحیف
 سدره المبارکه و خیر ما را الاحدیة و بهر زاریاح الابدیة انه ایدک و و قحک علی
 تقا وجهه و الصیام لدی باب و اصغار ندائه و مشابهة انقه اسکر الله فی اللیالی
 و الايام بهذا الفضل الذی فزت انت و ابک و من معک به فی السجین الخلم
 انه هو الفضال الکریم قل الحمد لله رب العالمین نامه های اهل قاف که از قبل بعد

بانجناب ارسال نموده اند عبد حاضر لدى الوجه عرض نمود و بشرف اصفاخانه
 انا ذکرناهم و نذکرهم و نثبیرهم بعنایتی و رحمتی و تو صمیم بنیستی للمعزین فی ایام^{سه}
 محبوب العارفين انا نذکرهم بعنایتی و نذکرهم با یاتی و نریم امواج بحر کرمی و اسرافات^{ست}
 انوار شمس فضلی ان ربک هو المقدر علی ما یشاء لا اله الا هو العزیز الحمید لذ^{رک}
 انزلنا نعمه عرفانی و مائده بیانی و اشارتد ره عنایتی لعمراته ان المظلوم نذکر الی^ا
 فی کل الاحیان و یا مریم با تظلم معاتسم من اهل الامکان ما حیرب الله انصروا
 ربکم الرحمن بالحکمة و السببان و بحمود الاعمال و الا خلاق لتیضوع منها عرف^{ضا}
 وانا المستین العظیم فی الاسما نذکر الابرار و فی اللیالی و الا ایام ما توقف قلم^{لحنا}
 طوبی لعبد انجذب من صریره و اسبل قلبه الی اققه و ویل لكل فافل یرب
 ذکر جناب سمندر علیه بهائی و قاسم و محمد علیها بهار الله نمودند نامه های ایشان

قبل فائز و بسع اسما مذکوره ہر یک بذکر حق و عنایت حق و فضل حق مرتن
 از حق یہ مطہریم ایشا زابر خط این ذکر اعلیٰ و ربہ علیا مویذ فرماید و تذکر فی ہذا المقام
 ضلع من ستمی بعد الحسین فی لوح لاج من اشمس حیاتہ ربہ العزیز البیع
 و نسأل تعالیٰ ان یتب لہما ما یغنی سجدہ و فصلہ انہ لا یغفرو شیء ولا یمنعہ امر
 یفضل ما یشاء و یکلم ما یرید و تذکر امتی الاخری الہی اخت للعقلی اقبلت و فارت
 و بشر بما تمک علی ذکرہ قلمی الذی سکر کتہ تمکرت الکائنات و تو جہت بالموجودات
 الی انوار جمی المشرق النیر ثم امتی الاخری ضلع المرحوم عبدالصمد الذی آمن
 بانہ الہمین العیوم نسأل اللہ تعالیٰ ان یغنیہ عن کل عین و کل عین یرید
 فی اہبۃ العلیا المقام الذی فیہ تنطق الذرات و خلوا و خلوا یا اہل البصا
 و اصحاب السفینۃ انکم انتم شتان تعالکم و ذکرکم و ثناکم و انقیام علی حدیثکم

والطواف في حركم قد خلقنا الله محمد مستكن ادخلوا وادخلوا وادخلوا وادخلوا

بسلام من الله ورحمة من عنده وفضل من جانبه ونور من لدنه انه هو ارحم الراحمين

والامن في السموات والارضين ومقصود ائمة العارفين ومحبوب قلوب المشايخ

البار المشرق اللامع من افق سما عفايتي عليك وعلى الذين ما منهم شيء

من الاشيا عن ملك الاسمار وفاطر السما، اقبلوا وقالوا لك الحمد يا العيب والشهد

هو الله تعالى شاء العظمة والاقدر

امر وافرقت سما ظهور ارادة حتى حل جلاله روشن ودير است ودر جمع احيان حتى

بنفسه ندای فرماید وعباد خود را باقی اعلی دعوت مینماید و لکن خلق خافله و محجوب

بل مرده و منقود مشاهده میشوند در این فجر روحانی که میس شبیه تسنیم است

گاه شده و سزار و اش حضرت بر نداشته الا من شاء الله جمع من علی الارض

از برای عرفان این یوم مبارک بوجود آمده اند منکک از او غافلند و معریب ندای
 الرحیل ایشان آگاه نناید و لکن آن آگاهی نفی نبخشند و مری از او طاهرند آنکس که از
 من دنیا دشمنانها ان اشکر ربک بما انعمک و اعطاک ما کان مستورا فی
 حجب الغیب و مسطورا فی کتب الله العزیز الجلیل بود سایر دوستان باید کمال جدا
 مبذول دارند تا بر حین استقامت فایز شوند این است وصیت حق دوستان خود
 را چه که خائنین و سارقین و مفترین بسیارند و باسم حق تاس را گمراه نموده و می نمایند
 البهار علیک و علی من فاز بقائی فی هذا السبعین العظیم انما کتبر من هذا المقام علی وجوه
 احبائی فیناک الذین نبذوا الالوام عن دراهم و عملوا بما امر و ابه فی کتاب الله علی ^{الطعم}

هو الله تعالی شأنه العظمه و الاقدار

محمد مقدس از طویرات ممکنات و شونات کائنات فبا باب حضرت مقصودی را

لاین قسز است که بیک کلمه مبارکه علیا عالم را از عدم بوجود آورد و از بدایع
 جود و کرم از سایر اشیا با کلیل امتیاز فرین فرمود و بیضا طقدس قرب خست
 خود هدایت نمود و از مابین انسان نفوسی چند را که مقدس اشونات و سبحات
 و اشارات و دلالات خلق بودند بظفرای انا الحق معبوث فرمود و هدایت
 خلق فرستاد و جمیع این نفوس مقدسه که مطاهر علوم ربانی و مطالع حکمت الهی
 بودند بیلابای لا تخصی قبل کشند و این سلسله مقدسه مبارکه عالیته تمهی شد
 بنام نسیبیا و سلطان اصفیا الادی بیج باب السماء و نطق خذیب البعأ
 علی اخصان و حه اثنا بمانطق لسان الکبری اقبل وجود الاشیا انه لا اله الا
 هو العلیم الحکیم اصلی و اسم علیه و علی الذین جعلهم الله مشارق امره و مطالع اسأه
 و مطاهر آیاته و مما بظ و حیه و مصادیر سیناته و مواقع حکمته النافذة اولئک

عباد زینوا بطراز الولاية و شر فوا من الخلیقه بالعبودية الخالصه لوجه الله
 مالک البریه سبحانک یا مجیب دعوة السائلین و اودی انفس المتحیرین اسأ
 بانیاک المرسلین الملائکه المقربین بان تؤید عبادک علی عرفان مطالع و
 و مشارق الهامک انک انت المقدر علی ما تشاء و فی قبضتک زمام الای
 لاله الا انت العظیم الحکیم و بعد مکتوب جناب که سبب هجرت و مسرت بود
 رسید نجات محبت از او استقام شدن شانه و در جمیع لیالی و ایام مذکرا
 امام مشغول باشی و حمدت از عنایات حق جل جلاله باشی الیوم سبب و علت
 رشکاری است فائز شدی این مقام لدی الله عظیم است ان شاء الله سبحانه
 مؤید شویدی انی عظمی لمن شایا ما یشار و یمنع ممن اراد ما اراد این خاندان فانی از حق
 علت عظمتی مسطلب که آنجناب در جمیع امور موفق بود و در ظل سدره عیانت

خود متعزمین فرماید آنه جواد کریم احمد له اذهورت العرش العظیم وبعذر ملاحظه
 مکتوب عالی وقتی از اوقات عرض شد فرمودید ان شاء الله باعمال طیبه و احلا
 مرضیه روحانیه موقی شوند اورا حکمت و معروف و صیبت ینمائیم باید در هیچ
 امری از امور حکمت خارج نشوند و لازمال با و ناظر باشند انتهى لہ الحمد تحت
 کما عنایت محل اخذ نمودید ان شاء الله این مقام را باسم محبوب عالمیان از
 ابصار خائنین محفوظ دارید و اینکه از ثبوت و اطمینان مرقوم داشتید این مقام
 جای شکر و شایسته حق قدیر شاید و گواه است که این عهد را برای دستان
 و آقایان مقامات بلند استقامت را همیشه طلب نموده و می نماید اوست
 کریم اوست زیم اوست علیم اوست مجیب اوست قیب توکلن علیه
 فی کل حال من الاحوال و فوضنا الامر الیه انه لہو الغفور الرحیم البها علی جناب

وعلى الذين تمسكوا بالعروة الوثقى واعترفوا بتوحيد الله رب العالمين وحمدته
مقصود العارفين ومعبود من في السموات والارضين بحج آدم في حجة عظام
١٢٩٨

بهوئين العليم

كتاب انزلناه بالحق لمن توجه الى وجه الله المهين القيوم في ايام فيا نسفت
جبال الالام واتخذ الاضطراب عبدا والذين منوا من هذا المقام المحمود حضر
كتاب واتخذناه قرآنا واحبناك بهذا الكتاب المحمود لشكر ربك وتقوم على
ذكره بين العباد انه لهم المقدر المهين على ما كان وما يكون اما ما سالت من اسم الجلام
انه نحاس اورصاص او دونهما فاعلم انه قد سمي بكل الاسماء ولكن الناس اكثرهم لا يعنون
وما كان مقصود القوم من نحاس نحاس العامة ولا رصاصهم لادبهم ان ربك
لهو العليم تخمير انما نزلنا في ذلك العلم رسائل شتى بلسان عربي فصيح ومحتملي

مبین و ارسلنا الیک ما تجد به نفسك فغیا عن کل ذمی علم رشیدان آفر
 و تعرفیه تجد علم ربک محیطاً علی من فی السموات و الارضین انما لانتخب ان
 یستعمل به احد من الاحباب بل فینبی لک و للذین آمنوا ان یعملوا بهم فیه الامام
 و کرامته و تبلیغ امره المبرم الحکیم ان حبه لهوا الا کسیر الاحلم و الا کلیل الاغصم و
 تنقلب معادن القلوب بالذنب الا بریز که لک بنیا لک ما اردت من فضل
 مولیک انه لهوا المعطى البین العظیم المحیط .

هو جوبین العظیم

کتاب انزاله الله فی سخن حکما من قبل و سمع و اجاب مولیه القدر لعمری کلما
 تظلمت من ربان عظمی یرتفع نداء الاشیاء بان الامر و الحکم لله رب العالمین
 یا عبد العلی انما سمعنا نداءک من قبل و من بعد اجیناک بهذا اللوح العظیم اذ انزلت

و شربت حق الوحی من بحر بیایه و کوس کلماته قل الهی الهی اسألك بما اودیایا
 نکتی

احمرت بها وجوه الملار الاعلی واصحاب السفینه احرار ان تحملنی طعناً باسمک

و مستقیماً علی امرک انک انت المقدر العزیز الفضال

هو المبین المبین العادل الامین

یا ایها الله انظر الی الاطلاق الاعلی معرضین بیان کفتمه اند این مظلوم از آیات نطقه بیان

احد نموده و عباد الله میدهد بگو با قوم لوجه الله میگویم حاضر شوید نزد مظلوم و سوا

نمایید آنچه بخواهید و اراده نمائید لظنهرکم الحق بگو بصد هزار عمر و ابتهاج میگویم

تا وقت باقی است در آنچه ذکر شد عمل نمائید بر خود و بر عباد مشتبیه کنسید عمر الله

ان البحر مواج بنفسه الشمس مشرقه بنور الله لا تحتاج لاشبات امره بدونه و کل امر

منوط بتصدیق و قبوله شهد بذلك کتب الله الیه من القیوم انک اذا وجدت

علاوة بياني قل الهى الهى لا تمنى عن بحر عطائك ولا من فيوضات ايامك
وقد لي ما قدرته لاصفيائك انك انت العياض الكريمة لا اله الا انت الغفور الرحيم

هو المذكور في لصحف الاول

كتاب البهار الى الامام الثاني شربن حسين الحويان في ايام الرحمن وقيل بن يعقوب
الى الله مالك الامكان يا اياى ان افرحن بكبرى ثم استقم على حتى كلك
يا مكرن صاحب الايمان لا تخبر عن جن المكاره انه قد تنمس في بحر البلاء بك
شهد مالك الاسما في اهل المعام ينوح الذرات حزنه ولكن الكثرهم في سرور البها
قد اخذتم العقلة في ايام الله سوف يوحون على انفسهم ولا يعبدون من منك
انما البهار عليك يا ايا الله وعلى من طاف حول الامر بروج وريكان

هو المشرق من افق البرهان

كتاب انزل المظلوم لمن قبل الى المقام المحمود الذي فيه ارتفع الشكر لله
 انا المهيمن القيوم قد اظهر الامر وانزل الآيات والقوم لا يفتخرون طوبى لك ومن
 وفي عبادة ويشاهد انه من المقربين في لوح محفوظ انا سمنا ذاك اجينا
 بهذا الكتاب امر من لم ياتك النيب والشهد قل الهى الهى لك محمد
 بما ذكرته وعبادك من قبلك الاعلى وانزلت لنا من سما جودك مادة المعاني
 والبيان بابك الرحمن اسالك بانوار شمس ظهورك وحفيف سدرة طورك
 بان تجعلنى فى كل الاحوال متذكرا بابائك ومنقطعاً عن دنياك لتتمسك بحبلك
 انا انت المقدر على كل شئ لا اله الا انت اعلم اعلم اذن حضور معلو است
 بمقتضيات حكمتك اكرامنا ما يد توجبه لنا ايند والانسال الله تعالى ان يكتب

لك اجر لقائه و بحضور امام مشرق آياته و مطلع ميثاته انه هو المقدر العليم الحكيم لها
 عليك و على من معك و على اوليائي هناك الذين سمعوا الله و اجابوا بآية المقدر
 المقدر

هو المشرق من افق البقار

يا محمود نذكرك المظلوم من مقامه المحمود و ميشرك برحمته الله و عنانيه لتفرح و تلون
 من انشاكرين من ايامه في باح بحر السجود و ينطق تلك الوجود لاله الا انا المقدر
 قد اهدت نفسي و ازلت ما انجذب به افئدة من في الارض و السماء الا من بعض الشا
 و انكر هذا النبأ العظيم انما ذكرناك بما كان اختم لمن اراد ان يطير في هذا الهواء الاله
 يسمع منه صفيير طير ساي الغرير البديع يا محمود عنبايت الهى فاشهدى ان شانه
 بر امرش ثابت و بذكرش ما بين عباد و ما طش باشى و سويت ميثايم ترا بكمبت ليلنا
 يظهر ما يضطرب به افئدة المعتلين جميع دوستان آن ارض الر قبل اين مظلوم تفسر

برسان دیکو یوم عزیز است و امر عظیم است تا طلب سیدنا از شبهاست معصومین و منقلبین
 محفوظ مانید در هیچ عهد و مصری حق جل جلاله باین شأن ظاهر نشود و جمع کتب
 الهی باین کلمه شهادت داده و میدهند که لعل البشر النور الرحیم البها علی اهل البها
 الذین نبذوا الا و لام و شره بوا من بد عطا که کور یقین .

هل الشرق من اهل البیان

اول امر البیان تجل جلاله بوده و هست و آخر آن استقامت بر آن طوبی لمن
 فاز بالاول و الثانی انه من اهل المعانی لدی الله رب العالمین و مقصود العارین

هل الشرق من اهل البیان

حضرت موجود کشف حجابات فرمود و غیب کنون از افق ظهور اشراق نمود
 اوست مقصودی که در جمیع کتب الهی کور و مسطور و جمیع عباد لغایش را اهل و

حضورش اطالب معذکک چون باب لغا مفتوح و نسیم وصال مرد نمرد
 کل در پیمای غفلت خافل و سپوش الامن سارا نه نفوسیکه خود را از طبقه اولی شمرد
 و در دانش و پیش خود را مقدم میدانستند از لغا محروم و از حلت خلقت ذسب
 آن محبوب امی کنیز خدا حمد کن باک اسارا که تو را مویده فرمود بر عرفان امریکه جلال
 از او محروم لغا نه بدامن فضل لا یعاد له فضل فی الابداع ان اعرفی و کونے
 من الشکرات حال از حق جل جلاله بخواه تا تو و نسا ان ارض از ردخان
 حفظ فرماید و بر امرش مستقیم دارد البها علیک و علی کل امه اقببت و فازت و شقا
 علی حب بها الفیاض العدیم .

هوالمشرق من الفضل

یا نور آنچه در عالم و نزد عالم کل فانی الا ما سارا نه و آنچه بطراز بقا مزین ذکر می است

که از قلم اعلی جاری ظاهر شود او بدوام ملک و ملکوت پانیده است کل تعین
 مبین عالمند بر فمائی دنیا و اختلاف آن معذک بشافی با دستک حسنه
 که از حق دماغه غافل و تجرب مشاهده میشوند طوبی لایک اما وجدنامه
 صعوده عرف محبتی یسند بک اهل الفردوس الاصلی فی الرقیق الابهی
 لعمر الله اگر مکنات عمل فی سبیل الله در ارض ظاهر شود کل بشر دست بویک
 وارد دوش فارغ و آرزو شوند محزون مباش از آنچه وارد شده بصبر تنگ نما
 از برای صبر اجری است جزیل عند الله رب العالمین البها علیک و علی الذین
 فازد ابایام الله و سموا ما نزل من عنده انهم من المعزین فی کتاب مبین
 قبل مظلوم متعلقان اذکر نماید و بناسنی متذکر دارد چه که شان حجابیم
 بوده هست اگر انسان بصیر حقیقت ملاحظه نماید شهادت میدهد که آنچه وارد

شود و مختص است آنانوصی الکمل بالصبر والاصطبار و نسأل الله بان يؤيد
اجبانه على ما يحب و يرضى انه للمولى الورى مالك الاخرة والاولى و منبر على
من صعد و نذر كل واحد منهما بذكري اكمل الحمد لله العز و الواحد العزيز كسيد
هو المشرق من افق سماء العطاء.

تبارك اليوم الذى فيه ظهر ما كان موعودا فى التوراه و الانجيل و فى الزبور و القران
الذى فيه انزل الرحمن ما عجزت عن ادراكه المدركون و عن احصاء معاصمه ^{المحصون}
يا طائر الارض اشبر و اذنى نفسك بما ظهر اتم الكتاب و ينطق امام وجه الاحباب
الملك و الملكوت لتدرب الارباب اياكم ان تخوفكم طنين الدباب
و لاقباع الالذين كفروا بالله مالك الرقاب هذا يوم فيه ارفع الشدا من كل اسماء
و ظهر من كان ملتوتا من الالبصار نسأل الله ان يعنى على وجوهكم ابواب جوده و يسقكم

كثيراً به الذي من شرب منه لا تخوفه سطوة كل ظالم ولا تصفه قوة كل جبار

ولا تخزئه عمل كل مسكر كقرباته مالك الامام يا امي يا سلطان نامرات اجناس

عبدته عليه بهائي بي حضرت خصن اطهر بنظر اكبر فرستاد و قرأه امام الوجه ذكرنا

بما لا تنقطع عرفه بدوام ملكوت الله العزيز القدير افرحي بهذا الفضل الاكبر انك

هو الفضل الكريم اما اردمان تذكر من سعد الى الرفيق الاعلى بعد اذ قبل الى الله

في آية طوبى له نعم يا له شهيداً اعترف بما نطق به لسان العظمة وكان صمراً

عنه صوره يشهد بذلك الملار الاعلى و اهل بيته المقام الرفيع عند ذكر اسمه من

قلمى الاعلى باح بحر العفران و باح عرف عناية ربه العفو الرحيم نسال الله ان يبرز

عليه رحمة من عنده و نعمته من لدنه انه هو الحاكم المقدر العليم الحكيم لذلك سحر

قلمى الاعلى عند ذكره فضلاً من عندنا و رحمة من لدنا انه ما من الا اله هو يفعل يا

ویکلم ما یرید و تذکر فی بذائحین جامع قبل ما بالذمی قصه المقصد الاقصی الذروره الاعلی
 و قطع الاراضی بحبال الی ان رد الفردوس الاعلی امام و جبریه مولی الوری
 و سمع نداه الاعلی و شرب من ید العطار حیث البقاء و شهاده فایز بما کان مرثیاً
 فی کتب الله رب العالمین و فاعلمه بالقبول و نزل له ما انجذبت به افئدة ^{العالمین}
 و تذکر ضلعه من مهما و القریه التي زینها الله بوجود من صعد و ظهور و لیا فی سناک
 و انا الذکر العظیم و المشفق العزیز الکریم یا عبد الله کل من اقبل مظلوم تکبیر ربان
 طوبی لعبادی و امانی الذین ما منعم شی من الاشیاء عن التوجه الی ^{یعنی} الاعلی
 امر و رام الکتاب ناطق و فصلش کل الاماطه عموده کوشرباتی ذکر او بوده و ست
 طوبی از برای نفسی که بان فاکر گشت و از آن آساید و دیل للعاقلین اسعدته
 رب العالمین .

پوشش المعطی الکریم

جوہر حمد و ثنا و ساج ذکر و بہا حضرت قیومی را سزا است کہ از حق محموم اہل
 قبور راحیات ابدی زندگی سرمدی عنایت فرمود یا عبد الباقی حضرت باقی
 می فرماید آنچه در ارض سخن در آرد شد و واقع گشت نظر مقتضیات اُفت و رحمت
 مواہب الطاف حق جل جلالہ بودہ اتھی و وقتی سکنینہ علیہا بہانی مقبول واقع
 و بطراز عز و زما فرین و لکن مظلوم دوست نہ داشتہ مع حضور و دستان الہی اغضانا
 در فقرہ تزیوج مقدم دارد و لہذا عبد اللہ علیہ بہانی و عنایتی را اختیار نمودیم و عنایت
 فرمودیم چہ کہ اب عم و ابن عم مہتہ اللہ علیہ بہانی در سبیل محبت الہی بصداقت
 عطیہ بستلی لذامحض عنایت فضل و رحمت ظاہر شد آنچه موافق ارادہ اللہ بود
 از حق جل جلالہ باید کل طلبند کہ در ارض سخن ہم ظاہر فرماید آنچه را کہ سبب اعلای

كلمه و اشراق نور امرست بهار المشرق من افق سماوى عليك و
 على الذين آمنوا بالفرد الخبير

هو المظلوم

شهد اعظم الاعلى لمن اقبل الى الله مولى الورى شرب رحيق الاستقامه من ابادى ^{الطهاره} فضل
 انه لم يولد السامع اعظم انخير البها على الذين فازوا بانوار الوجه اذ اتى الرحمن بسلاط ^{من}

هو المفرد على الاغصان

يا حسين قد ذكر المظلوم اذا حاطته الاحزان بما ورد عليه من المشين كفر و ابائته
 و آياته و اعرضوا عنه بعد اذ اتى بسلاط عظيم طوبى لوجه توجه و لقلب قبل
 و ذيل لكل غافل بيده اسلته بما جعلك فائزاً فى آياته و هذا الى صراط المستقيم
 صنع ما عهد القوم اخذاً ما نزل من قلمى الاعلى فى كتابى المبين قد ذكرت لدى المظلوم

ونزل لك هذا الفوج البديع انك اذا فرغت به اسئلا الله ربك ورب

من في السموات والارضين احفظ الفوج كما تحفظ عينيك ان ربك

هو المولى القوي القدير البها عليك وعلى من سمع ندائي وشرب حبي الوحي

من اياي عطائي وعلى كل ثابت مستقيم .

هو المقدس عما كان وما يكون

ذكر من لذيذا لمن اقبل الى الوجه وآمن بالله الفرد الخبير قد فرغت بايام الله وسمعت

ما ارتفع من الصدر المنتهي التي تنطق بين الوري وتدع الكل الى الله ^{العلمين} بت

كن مستقيماً على الامر على شأن لا تحبك شوكة الاقوياء ولا نفاق العلماء الذين

يدعون العلم وكفروا بالمعلوم او ظهر سلطان مبين قد قام المشركون من اكثر

المدائن والديار على النفاق والاعراض شهيد بذلك من عنده كتاب حفظ

سوف يمح الله اسماهم ويظهر الارض من انفسهم انه لهو المقصد القدير

هو المؤيد

مرسله جناب ملا عبدالرزاق داختم شان عليها بهار الله و جناب حاجي علي

عليه بهار الله و امه الله ربابه و ضلع مرحوم آقا حسين قلي عليه و عليها بهار الله

بتوسط محبوب فواد حضرت امين عليه بهار الله الاسبى بخادم رسيد في سنة ۱۳۰۴

بجان الله خزائن ملوك و ملكات و ديوم ظهوره مذكوره و ولدي الله مقبول نه

ولكن ضروري اراد ليا در ساحة اقدس اعلى مذكوره و بطراز قبول مزين تعالى فضله

و تعاليت عظمته و آنچه هم بطراز قبول فائز و جناب امين اخبار نمود و صنف

ان حواله شد بقرايشد بذلك كل منصف بصير و كل صادق امين.

بسم الله الرحمن الرحيم على الاسماء

ذكر من له نال من جود عرف القميص اذ اتى الرحمن سلطان احاط من في السما
 والارضين لتجذبه نفحات الوحي الى الافق الاعلى مقام الذي فيه تنطق سدرة
 المنتهى انه لا اله الا هو المستبين لعليم قد ذكر ذكرك لدى العرش ونزل لك هذا
 اللوح الحسين ان اقراءه باحسان طيور الفردوس انما تجذبك الى مقام
 تسمع النداء من كل الاشياء في ذكر هذا الافق المبارك المسير ان اذكر ربك
 على شان لا يمنعك اعراض كل عاجل ولا اعراض كل منافق ان ربك
 ينصر من نصره ويذكر من ذكره بين عباده العاقلين ان اسكراته بما ذكر
 لدى المظلوم ونزل لك ما سبق به اسمك بدوام ملكوته المتعني الرفع

هو الناطق اذ اكر في ملكوت البيان

كتاب الله ينطق انه لا اله الا انا العليم الخبير ويهدى الناس الى صراط العزيز
 طوبى لمن سمع واهل وويل للمعرضين انا انزلنا الآيات والاهلنا البيئات
 والقوم الشرهم من العافلين نبت وكتاب الله ورائهم واتبعوا كل ظالم عبث
 يا ايها البيان اتقوا الرحمن ولا تكونوا من الذين نقضوا عهد الله وميثاقه وادبروا
 ما نزل من عنده الا انهم من الاخسرين في كتاب الله العليم الخبير
 كثر البعا باسم ربك الابهى تحفظ ويعربك الى مقام تنطق فيه الاشياء
 الملك والملكوت والعظمة والبحرود لله رب العالمين كذلك انزلنا الآيات
 وارسلنا اليك لتكون من الشاكرين لا تخزن من حوادث الدنيا
 بعروة غمات ربك المشفق الغفور الرحيم

هو الناطق بالحق

قد أصبحنا اليوم فضلاً من لدى الله رب العالمين وتوجهنا الى مقام احرام
 جملناه المنظر الاكبر للبشر فلما وردنا انزلنا ما طارت به الاحجار ونادت الاشجار
 وانجبت افئدة الابرار تعالى هذا المقام الرفيع وهذا المحين الذي فيه ارتفع
 نداء الله الملك اتقى العدل المبين قد حضر كتابك وعرضه العبد الحاضر
 لدى العرش اجنالك بلوح نطق امام الوجوه الملك لله رب العالمين قد
 فازت الكرام بقدم ربها واحيتها نفحات الوصال بعد اهلكها نار الفراق كذا
 قضى الامر من لدى الله العزيز الحميد يا ايها الناظر الى افعى والمرين بطراز حيتي
 اسمع ندائي انه يحذبك ويقربك الى مقام حبه الله مطاف الملاد الاعلى
 وعائلته المقربين اياك ان يسمع ضوضاء العلماء او تحجبك شبهات الذا

انكروا حق الله وجمته واركنبوا ما نوح به كل عالم خبير نسال الله ان يؤيدك ويمد
 ينجو بالحكمة والبيان لتنصر بها امر ربك المقدر العزيز البديع الهب المسرق
 من ارق سما رحمتي عليك وعلى الذين سمعوا و اجابوا ربهم العفو الكريم .

هوانا طلق في ملكوت البيان

امروز مشرق ظهور مطلع وحی ارافق سما عنایت الهی ظاهر و باهر و لکن اهل
 ارض آزاد غافل و مجرب مگر نفوسی که بنا محبت حق جل جلاله حیات طنون
 دادا م را سوختند و از ما سوی الله فارغ و آزاد گشتند اید و ستان امروز زوری
 که جمع اسرار کتب الهی در آن ظاهر و مشهود است طوبی از برای کسی که ندیشا
 شنید و از حق محبتش آساید آنچه در دنیا موجود و غمگین مفقود خواهد شد
 چند نایاب مری فائز شوی که ذکر آن در کتاب الهی از قلم اعلی ثبت شود و فیما ^{لک}

ولمن فاز بهذا المقام العظيم قد راين لوح را بدان و مبتا به چشم حفظش نماكد
يا امرک من عنده كتاب مسين الحمد لله العزيز العظيم.

هو الناطق في ملكوت البيان

در حزب قبل تعدنا جمعی غافلین با عامه های بیضا و خضر اعباد را گمراه نموده اند
و بسر مقرر داده اند خلق بیچاره را از حق محروم کرده اند و آرایش ممنوع حال هم
بعضی از نفوس مختلفه بحال جد و جهد و گمراهی بندگان حق جل جلاله ^{عند}
قل لها معبودا مقصودا بحال عجز و ابتهال از تو مسالت مینمایم این عبدا
از سر ما عتقین حفظ فرمائی و از ظل سده سیه هستی صریقلم اعلى محروم نسازی
اشهد ان اليوم یومک و الامر امرک اسألك بصراطک المستقیم ^{لعظیم} نبال
بان تویدنی علی ما یرتفع به امرک بین عبادک انک انت المقدر علی ما ^{تشاء}

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ الْعَلِيمُ .

هوَ النَّاطِقُ فِي مَلَكُوتِ الْبَيَانِ

قد نرى ابحال تطير من آيات ربها المتعال والاشجار تتحرك من نعمات الله
ولكن القوم في غفلة وحجاب قد ارتعدت اركان العالم من خشية الله الى الامم
ولكن القوم الشرهم في مريته وشقاق قد انجذب كل الاشيا من بند املك الله
طوبى لمن سمع واقبل ودل لكل مسكر لغار انما تذكر الانام في كل الايام وما يد
الا الذين نبذوا الاوهام وتوجهوا الى الله رب الارباب طوبى لمن فاز اليوم
بانوار اسمنا الصيوم واهتم من نعمات الوحي وقام عن بين الاموات وطوبى
لمن دل مرة اخرى من آيات ربه مالك الورى وطرف في هذا الهوار الله
منعت عنه اجته الاطيار ان افرح بوج الله وشره انه يفتي لك به واهم الله

ما لك الايام البها من لذنا على اهل البهار الذين تمسكوا بالسفينه احمد
وما منقهم عن اسبيل لوم كل مسكر مكار.

هو الناظر السامع العليم الحكيم

كتاب من لدى المحزون الى الذي اراد ان يشرب كوشرا البيان من يد عطا
ربه الرحمن يسمع من هزير ارياح حديقه العرفان قد اتى من كان يظنون اني اعلم
وستور احن الابصار انا انزلنا الايات وظهرنا البيئات وامننا الكل بما نرى
به مقاماتهم بين الاخراب طوبى لسمع فاز باصغائه وبصير راسي ما ظن من اراد
رب الارباب قد حضر اسمك لدى المظلوم ذكرناك بايات لا ينقطع عنها
بدوام ملكوت الله العزيز الوهاب انك اذا فرقت باثنا قلمي الا على دست
حين الوحى من يد عطا مولى الورى قل الهى الهى لك اسجد بما تسقى كوشريا

ودللتني الى مشرق النوارك وايدتني على عرفان مظهر نفسك ومشاهدة ثمارك
 اسالك يا سابع النعم ودافع النقم باسمك الاعظم الذي به باج سحر بيانك
 امام وجوه عبادك واشرفت شمس عطائك من افق ارادتك يا تحليني
 من الذين فكرتهم في كتابك قلت وقولك اتحي رجال لا تليهم تجارة
 ولا بيع عن فكر الله اي رب انا عبدك وابن عبدك وما اردت الا اياي
 مستقيماً على امرك متمسكاً بحبل اوامرك واحكامك اي رب قدر لي ما تقر به
 اليك في كل الاحوال انك انت العني المتعال لا اله الا انت الميسم العرير الفصلا

هو الناظر السامع المشفق الكريم

انما روزمان نذكر عبدی حسین الذي فاز بذكری فی اول الايام اذ كنا مستویاً
 على عرش اللمور فی الزور اذ انه فاز باياتي وشرف بلعاني وخضع لظهورات عظمتي

وحش عند ارتفاع ندائي واجاب انطلق لسانى لسأل الله ان يؤقته ويؤيد
 على خط ما انزل له من قلم المتحرك السريع قد حضر لدى المعلوم كتاب كان فيه
 اسمك ذكرناك بهذا اللوح البديع لصيالك مسرورا بانزل لك من لدن
 منزل قديم اذا وجدت عرف عنياتى ورأيت لىلى سحرى فى قل الهى
 لك الحمد بما رتبى واشهدتنى وادعيتنى انك فى ذلك اسالك بشرق
 آياتك ومظهر بياتك ومطلع اوامرك احكامك الذى بيده اليمنى علم يفعل يا
 ويده الاخرى زمام الاشياء بان تجعلنى من الذين نصر و امرك بالحكمة
 والبيان وما خوفتهم صفوف الامكان انك انت المقعد العزيز المنان اى
 انزل من سما عطاك امطار رحمتك على اجنابك الذين بانقضاء عهدك
 ويشاقك وقاموا على خدمته امرك بين عبادك انك انت المقعد القدير بالاجابة

ہوائی اطالی اولیاء

یا عظیم نبأ عظیم آمد صراط مستقیم ظاہر شد نذا از شطر قریب مرفع گشت سبحان
 اسرار قیامت و اسرار ساعت کل مشہود و لکن قوم غافل و مجرب آفتاب حقیقت
 امام و جوہ کل من خمیر حساب و غمام مشرق و لکن عباد غافل مذہبہ توجہ نموده اند و بان
 متمسکند از فرات رحمت شیرین بغیر مستن اقبال کرده اند این است شان
 عباد یا عبد العظیم عمر اتہ نفسی کہ امام حضور تہمیر مشغول و لاجل حفظ سدرہ مبارکہ
 از ایساف ظل و بقضا ذکرش اعلی قدر مقدر و بلند نمودیم ببقاق بر جاست
 دارادہ قطع سدرہ نمود مشرکین اورا رب اخذ نموده اند اف لہم و لا اعالم ایا امواج
 بحر بیان مقصود عالمیان اندیدہ اند و یا تجلیات آفتاب حقیقت کہ عوالم
 غیب و شہود را احاطہ نموده مشاہدہ نکرده اند سبب حسیت کہ محروم و ممنوع عند العزائم

سبب اعمال و افعال بوده و هست در هم فی جوفهم ناظرًا باسم الله رب العالمین

اولیا را تعبیر برسان همچنین مستقیم را که از کوشش برسان آسائیده اند و عمل استقامت

تمسکند البها من لذلک و علی کل ثابت راسخ مستقیم

هو الناظر من افق الاهی

یا عبد الباقی جوهر عدل تحت مخالف ظلم مشاهده میشود ارحم یطلب عالم را با

نیر ظهور منور فرماید ماکل از مشتهیات نفس و هوئی مظهر شده قصد ارفق اعلیٰ نمایند

و از مالانیسغی با معنی توجیه کنند بر سمنند نار الاهی وارد شد آنچه که عشاق

به این ملکوت لباس را تعبیر دادند اولیا باید در این مصیبت کبری سبب فرج

و صبر و تسلی شوند قبل الله الموت یا افضله و لکن الناس اکثرهم لا یعلمون

اولیا و مستقیم را از قبل مظلوم تعبیر برسان و آیات منزلت مذکور در آیه مع عباده ^{المخلصین}

لا اله الا هو الفرد الواحد المقصد المهيمن على من في السموات والارضين البهايم ^{عسك}

يا اوليا الله وعزبه وعلى كل وارد اراد الرحين المختوم باسم الله يمين القويم .

هو الناظر من اقصد الاصل

امروز زینت اعلی از برای نسا ارض کلیل کلمه مبارکه یا استی بوده و سبت هر

یک از امار که باین کلمه فائز شد او از اهل فردوس اعلی در کتاب الهی مذکور طوبی لامته

فازت به باد بالعصمه التي جعلها الله طرازاً للمقبلات قولي الهی الیک الحمد

بما ذكرت اسمک فی السجین الاعظم و انزلت لهما ما لا یعاد له ذکر من الال و کما

یرب سائلک تجلیات انوار نیر ظهورک بان توید عبادک و امامک علی ما تحب

و ترضی انک انت مولی الوری و رب العرش و الثری

هو المشرق من اقص البحار

ان انظروا في صنع الله وآياته انما علمت شرق الارض وغربها ان اعتبروا
 يا اولي الابصار ان انظروا وتكفروا فيما اظهرنا سلطان من عندنا انه لهو العزيز
 التواب انما قد جعلنا العين للارض عيناً والاشجار جوارحاً والبساتين اثواباً
 والازهار ان اعتبروا يا اولي الافكار كم من صنيع نرى بتعريفنا في صنع الله كم
 من كبير يصنع خفته عنه كذلك انزلنا الآيات واهلنا ما انارت به افئدة الابصار
 يا ايها الناظر الى اقصي الاعلى ان اسمع نداء المظلوم من سبع جهات انه ينادي
 باصلي النداء ويدع الكل الى الله العتي المتعال ان اسكر ربك في العداة والعشى
 ثم اذكر آتانا الليل واطراف النهار.

فهرست
جلد پنجم
آثار قلم اعلیٰ

- ۱- اسماء و اصطلاحات
- ۲- مطالع الواح با اشاره به رؤوس مطالب و خلاصه مضامین آنها •
- ۳- مناجات‌هایی که در ضمن الواح مبارکه نازل شده است

فهرست اسما^۱ واصطلاحات (۱)

۳-۴-۷-۱۲-۱۵-۲۸-۴۱-۴۵	آیات
۶۳-۴۷-۵۰-۵۲-۵۳-۵۴-۵۵	
۵۶-۵۹-۶۲-۶۳-۶۵-۷۳-۷۴	
۷۵-۷۹-۸۳-۱۰۰-۱۱۲-۱۲۱	
۱۲۵-۱۳۱-۱۳۳-۱۳۴-۱۴۱-۱۴۷	
۱۵۱-۱۵۵-۱۵۶-۱۶۰-۱۶۸-۱۷۲	
۱۷۴-۱۸۶-۱۹۸-۲۰۹-۲۱۰-۲۱۸	
۲۲۵-۲۲۶-۲۲۷-۲۲۸-۲۲۹-۲۳۳	
۱۵۷	ابا تراب
۱۵-۳۵-۳۷-۵۶-۵۷-۶۰-۱۱۵	ابداع
۱۳۳-۱۹۱-۲۱۲	
۷۵-۷۶	ابراهیم
۸۸	ابراهیم
۱۵۳-۴۵۴	ابراهیم
۱۲۱-۱۲۴	ابن عمران (موسی)

(۱) بعضی از اسما^۱ی که در ضمن الواح آمده و تکرار شده است چون معلوم نیست که متعلق به شخص واحدی باشد به دفعات متعدد در این فهرست درج شده است .

۲۰۴-۲۰۱-۱۹۷-۱۹۳-۱۸۹

۲۱۹-۲۱۸-۲۱۲-۲۱۱-۲۰۸

۲۳۱-۲۲۸

۷۸

اسدالله

۱۲۴

اسدالله

۱۵۶-۱۵۵

اسدالله

۱۹-۱۷-۱۴-۱۰-۸-۷-۶-۵

اسم - اسماء

۴۹-۴۰-۲۹-۲۸-۲۵-۲۴-۲۳

(اسماء الله)

۶۶-۶۵-۶۴-۶۳-۵۹-۵۷-۵۶

۷۷-۷۶-۷۲-۷۱-۷۰-۶۹-۶۸

۱۰۸-۹۰-۸۶-۸۳-۸۲-۷۸

۱۲۴-۱۲۲-۱۲۱-۱۱۵-۱۱۲

۱۳۳-۱۳۰-۱۲۹-۱۲۸-۱۲۵

۱۴۷-۱۴۵-۱۴۳-۱۴۰-۱۳۸

۱۶۸-۱۶۳-۱۶۱-۱۵۶-۱۵۱

۱۸۱-۱۷۷-۱۷۶-۱۷۲-۱۷۰

۱۹۴-۱۸۷-۱۸۶-۱۸۳-۱۸۲

۲۰۵-۲۰۰-۱۹۹-۱۹۶-۱۹۵

۲۱۵-۲۱۲-۲۰۹-۲۰۸-۲۰۷

۲۲۸-۲۲۷-۲۲۶-۲۲۲-۲۲۱

٧٧_٥٩_٥٢_٤٩_٢٥_٢٤_٢٢ اسم اعظم

٢٢٨_١٥٣_١٤٧_١٤٣_٩٨

١٦٢ اسمعيل

١٦٧ اسمعيل

اشتھارد ، ارض الف

١٧٠_١٦٨_١٣٢ وشين

٣٩_٣٠_٢٧_٢٦_٢٢_١٢_١٠ اشراق ، وُشرق

٩٠_٨٢_٥٩_٤٧_٤٥_٤١_٤٠

١٠٩_١٠٧_١٠٠_٩٦_٩٣_٩٢

١٣٣_١٣٢_١٢٨_١٢٠_١١٤

١٥٧_١٥٦_١٤٤_١٤٣_١٤٠

١٧١_١٦٨_١٦٢_١٦٠_١٥٩

١٩٨_١٩٠_١٨٠_١٧٩_١٧٨

٢١٢_٢١١_٢١٠_٢٠٩_٢٠٧

٢٣٠_٢٢٨_٢٢٤_٢١٨_٢١٤

٢٣٣

٢٠٤_١٦٠_١٦_٩_٧ اطمینان

٣١_٢٠_١٦_١٥_١٣_١١_٦ اعراض ، وُعرض

٧٩_٧٣_٦٣_٦٢_٥٩_٥٤_٥٠

١٢١_١١٦_١١٥_٩٥_٩٠_٨٠

١٤١_١٤٠_١٣٠_١٢٩_١٢٧

(۵)

—۱۶۴—۱۶۱—۱۵۸—۱۵۷—۱۴۸

—۲۱۱—۲۰۷—۱۸۹—۱۸۷—۱۶۹

۲۲۲—۲۲۱—۲۱۹—۲۱۸

۲۱۸—۲۱۷

اغصان

۱۸۳—۲۰

افتتان

۱۴۸

افنان

۱۴۸ (خال اکبر)

—۴۸—۴۵—۳۵—۲۰—۱۲—۱۱—۸

اقبال , مقبل

—۶۳—۶۲—۶۰—۵۹—۵۷—۵۲—۴۹

—۷۶—۷۵—۷۴—۷۳—۷۱—۶۹—۶۴

۱۰۴—۹۰—۸۸—۸۷—۸۱—۸۰—۷۷

—۱۲۴—۱۲۲—۱۲۱—۱۱۲—۱۱۰

—۱۳۶—۱۲۹—۱۲۷—۱۲۶—۱۲۵

—۱۶۱—۱۶۰—۱۵۷—۱۵۰—۱۴۹

—۱۹۷—۱۹۰—۱۸۹—۱۸۷—۱۶۷

—۲۰۹—۲۰۸—۲۰۶—۲۰۰—۱۹۸

۲۲۶—۲۱۸—۲۱۲—۲۱۰

۱۹۴—۱۳۰

اقدس (کتاب)

۲۰۶

اکسیر اعظم

۱۳۴

الف (ارض)

۳۹

الف مکتوبه

(٦)

٢٠٣-٤

الهام

١٤

ام الالواح

١١٥-١٣٨-١٤٦-١٥٥-١٧٥

ام الكتب

١٩٦-٢١٤-٢١٦

٣٤

اعام

١٦٥

امان الله

١١٧-١٦٣-١٨٨

امانت

امه , امه الله ,

٢-٣-١٧-١٩-٢٧-٢٩-٣٠-٣٣

اماء , اماء الله

٣٤-٣٥-٣٦-٣٧-٦٠-٧١-٧٣

٧٩-٩٣-٩٨-١٠١-١٠٢-١٠٣

٦-١٠٧-١٠٨-١١٢-١١٤

١١٥-١١٧-١١٨-١١٩-١٢٩

١٤٤-١٤٥-١٥٩-١٦٠-١٦٣

١٦٥-١٧٠-١٧٥-١٨٦-١٨٧

١٨٨-١٨٩-١٩٢-١٩٩-٢٠٨

٢١٢-٢١٥-٢١٦-٢١٧-٢٢٠

٢٣٣

٣٧-١٨٣

امتحان

٤-٥-٧-٩-١٠-١٢-١٣-١٧

امر

١٨-٢٠-٢٩-٣١-٣٤-٣٧-٤٥

(۸)

۲۰۹-۱۹۶-۱۸۴-۱۵۳

۱۱۵-۷۹-۷۷-۷۵-۵۶-۱۶-۱۲

ایقان

۱۴۹-۱۴۴-۱۴۳

۱۴۸ (کتاب مستطاب)

۲۱۶ (حاجی قبل)

۷۸ باقر

۴۸ بدیع (رساله)

۴۲-۴۱-۳۲-۲۴-۱۹-۱۷-۵-۲ بصر، ابصار

۶۳-۵۷-۵۶-۵۱

۱۵۰-۲۹ بطحاء

۴ بلقیس (ملکه سبا)

۲۶-۲۴-۲۲-۱۹-۱۷-۱۵-۲ بهاء

۶۱-۵۴-۵۲-۵۰-۴۳-۴۲-۳۶

۸۶-۸۴-۷۹-۷۸-۷۱-۷۰-۶۹

۱۱۶-۱۱۴-۱۱۲-۱۱۱-۹۷-۸۸

۱۳۴-۱۳۰-۱۲۸-۱۲۴-۱۲۲

۱۴۳-۱۴۱-۱۴۰-۱۳۹-۱۳۷

۱۵۷-۱۵۶-۱۵۳-۱۴۹-۱۴۵

۱۶۷-۱۶۶-۱۶۵-۱۶۴-۱۶۲

۱۹۶-۱۹۵-۱۹۰-۱۸۷-۱۷۱

۲۰۸-۲۰۱-۲۰۰-۱۹۹-۱۹۸

۲۱۰-۲۱۱-۲۱۲-۲۱۳-۲۱۷

۲۱۸-۲۱۹-۲۲۰-۲۲۴-۲۲۷

۲۳۱-۲۳۲

بیان (کتاب مستطاب) ۴۴-۵۶-۵۹-۱۲۶-۱۴۸

۱۷۲-۲۰۷-۲۲۲

بیت الله الاعظم ۱۵۱

پرویز (خسرو) ۱۴۰

تبلیغ ۸۰-۸۴-۱۰۶-۱۷۲-۲۰۶

تجلی ۴-۸۴-۱۱۰-۱۴۹-۱۷۶-۱۹۵

۲۳۰-۲۳۲

تحدید ۱۷۷-۱۸۱

تقدیس ۱۹-۴۱-۸۵-۹۱-۱۰۳-۱۱۰

۱۱۲-۱۵۱-۱۶۳-۱۸۵

تقی ۱۵۷

تلزیه ۸۵-۹۱-۱۶۳-۱۶۵-۱۸۵

توحید - موحد ۸-۳۲-۳۷-۳۹-۴۵-۸۵-۹۱

۱۱۳-۱۵۱-۱۷۷-۱۸۲-۱۸۵

۱۹۶-۲۰۵

تبرات ۴۳-۲۱۴

جبروت ۱۹-۴۰-۴۱-۱۷۹-۱۸۶-۱۸۷

۱۹۶-۲۲۲

۱۷-۲۴-۲۶-۴۹-۶۴-۱۱۰	جمال قدم
۱۴۶	جود
۱۰-۱۶-۲۳-۲۴-۲۵-۳۰-۳۴	حب , محبت
۴۲-۵۹-۶۳-۷۶-۷۸-۸۵-۸۶	
۹۰-۱۰۱-۱۰۴-۱۰۵-۱۱۰	
۱۱۴-۱۱۶-۱۱۹-۱۲۱-۱۳۱	
۱۳۴-۱۳۷-۱۶۳-۱۶۴-۱۶۵	
۱۶۶-۱۶۷-۱۷۸-۱۸۴-۱۸۶	
۱۸۷-۱۸۸-۱۹۵-۱۹۷-۲۰۳	
۲۰۶-۲۰۸-۲۱۲-۲۱۳-۲۱۷	
۲۲۳-۲۲۴	
۲	حجاب اکبر
۲۰۵	حجر مکرم
۸۹	حروفات
۴۶	حروفات مقطعات
۸۴-۸۹-۹۷-۱۲۰-۲۲۷	حزب (احزاب)
۷۸-۱۴۹-۱۹۸-۲۳۲	حزب الله , حزب الهی
۵۶	حزب شیطان
۲۲۵	حزب قهل
۱۹۱	حسین (جمال ابھی)
۶	حسین

۱۹۱ حسین

۲۱۸ حسین

۲۲۸ حسین

۴۴ حسین قبل علی (جمال ابھی)

۲۲۰ حسین قلی (آقا)

۶۷ حظیرة القدس

۱۲۱-۱۱۳-۶۲-۵۷-۴۶-۳۴-۱۰ حکمت

-۱۴۴-۱۴۳-۱۳۳-۱۳۱-۱۲۲

-۱۷۱-۱۶۷-۱۶۴-۱۵۳-۱۴۷

-۱۹۵-۱۹۲-۱۸۹-۱۸۴-۱۸۲

-۲۰۹-۲۰۴-۲۰۲-۱۹۸-۱۹۶

۲۲۹-۲۱۰

۶۱ حمید، عبدالحمید

۲۰۲ خاتم النبیا

۲۲۰-۲۰۵-۲۰۳-۱۳۴-۱۳۰ خادم (میرزا آقا جان)

۲۲۶-۱۴۲ خشية الله

۱۷۰ خورشید

۱۹۱ خولی

-۱۱۵-۶۱-۵۳-۵۰-۳۱-۱۳

خیر

-۱۹۲-۱۸۸-۱۴۴-۱۳۸-۱۳۵

۲۱۴-۱۹۶-۱۹۳

ذات حروف السبع (رب اعلیٰ وجعل ابھی) ۴۴

ذکر اعلیٰ (رب اعلیٰ) ۴۶

رباہ ۲۲۰

رحیق ، رحیق مختوم ۱۸-۲۴-۲۶-۳۳-۶۳-

۲۷-۸۳-۹۱-۱۰۲-۱۱۶-۱۲۷-

۱۲۹-۱۴۱-۱۴۲-۱۴۳-۱۴۹-

۱۵۰-۱۵۱-۱۶۸-۱۹۷-۲۰۱-

۲۰۷-۲۰۸-۲۱۶-۲۱۷-۲۱۸-

۲۱۹-۲۲۴-۲۲۷-۲۳۲-

رحیم ۶۲

روح (حضرت مسیح) ۷

روح القدس ۱۷۳

روم ۴۷

زبور ۲۱۴

زوراء ۲۲۸

سبا ۱۸۳-۴

ستارہ ۱۶۳

سجن ، سجن اعظم ، اُخرب البلاد ، اُخرب الدیار

۲-۳-۶-۱۷-۳۰-۳۱-۳۵-۳۶-

۳۷-۳۸-۴۹-۵۱-۵۴-۵۷-۶۰-

۶۵-۶۷-۶۹-۷۳-۷۴-۷۵-۸۱-

—۱۱۳—۱۱۰—۱۰۷—۱۰۲—۹۷—۸۹

—۱۳۵—۱۲۶—۱۲۵—۱۲۴—۱۲۳

—۱۶۴—۱۶۲—۱۶۱—۱۶۰—۱۳۹

—۲۰۱—۱۹۷—۱۹۳—۱۹۲—۱۷۰

۲۳۲—۲۱۷—۲۰۶

—۷۶—۷۴—۷۰—۶۴—۳۷—۲۳—۲

سدره

—۱۳۰—۱۲۸—۱۱۷—۸۷—۸۴—۸۱

—۲۰۳—۱۹۸—۱۹۷—۱۸۶—۱۳۶

۲۳۰—۲۲۵—۲۲۱—۲۱۹—۲۰۹

۴۷

سر (ارض)

۲۲۷—۲۰۷—۱۹۹

سفینه حمرا

۲۱۷

سکینه

۲۱۵

سلطان

۴

سليمان

۵۱—۲

سمع

۲۳۱—۱۹۸—۱۶۱

سمندر

۴۸

سميع

۱۹۱

سنان

۲۸

سینا

—۵۴—۵۰—۴۲—۴۱—۳۹—۲۷—۲۳

شرك , مشرك

— ۱۹۱—۱۷۲—۱۱۶—۱۰۷—۵۸

(١٤)

٢٣٠-٢١٩

١٩١

شعر

شهادات , شهود , مشهود ٤-٧-٩-٢٩-٣١-

٣٢-٥٠-٥٩-٦٥-٦٦-٧٩-٨١-

١٠١-١٢٧-١٤٥-١٤٩-١٥٥-١٦٢-

١٢٨-٢٠٠-٢٠٩-٢٣٠-

شياطين , شياطين ٦-٢٦-٣٧-٤٢-٥٦-٨٢-

١٠٩-١٧٤-١٨٤-

١٥٩

صادق

١٠

صدرا

٢١-٦٢-٧٢-٨٢-٨٣-٩٧-١٠١-

صراط

١٠٥-١٠٩-١١١-١٢٣-١٢٤-

١٢٧-١٤٧-١٤٩-١٥٠-١٥١-

١٥٤-١٩٥-٢١٨-٢٢٢-٢٢٥-

٢٣٠

٥-٤٠-١٤٠-

صفات

٤٩

طا (ارض)

٢-١١-٨٩-

طلب

٨٨-١٢١-١٢٤-١٥٧-١٩٦-

طور

٢٠٩

ظلل الغمام , ظلل السحاب ٨-١٤-١٢٥-

١٢-١٤-٥٤-٧٠-٨٧-١٠٩	ظن , ظنون
٢٢٤-١٧٨-١٦٤-١٢٠	
٢-٧-٩-٢٦-٣٠-٤٣-٤٤-٤٧	ظهور
٥٢-٥٧-٦٢-٧٢-٧٤-٧٥-٨٣	
٨٤-٩٣-٩٤-١٠٥-١٠٧-١٠٩	
١١٩-١٢٢-١٢٥-١٣٠-١٣٢	
١٣٣-١٤٠-١٤٧-١٥٣-١٥٧	
١٥٩-١٦١-١٧١-١٩٥-١٩٦	
٢٠٠-٢٠١-٢٠٩-٢١١-٢٢٠	
٢٢٤-٢٢٨-٢٣١-٢٣٢	
٢١٧	عبدالباقي
٢٣١	عبدالباقي
٥٨	عدهالحسين
١٦٤	عدهالحسين
١٩٩	عدهالحسين
١٩٩	عدهالصمد
٧٩	عدهالعلي
٨٦	عدهالعلي
٢٠٦	عدهالعلي
٥٠-٤٥	عدهالغنى
٩٨	عدهالله

(١٦)

٢١٦-٢١٥

عدالله

٢١٧

عدالله

١٥٧

عدقبل عظيم

٢٠٥-١٨١

عجمي

٤٦

عراق

١٨١-١٧٩

عراق (جعالقدم)

٢٠٥-١١٨-٩٩

عربس

٣٨-٣٠-٢٨-٢٣-٢٢-١٧-١٤

عرش

٦٦-٦٤-٥٦-٥٠-٤٩-٤٥-٤٣

٨٨-٨٦-٨٥-٨٠-٧٢-٧١-٦٧

١٢٨-١٠٨-١٠٦-٩٧-٩٣-٩١

١٤٠-١٣٨-١٣٦-١٣٤-١٣٢

١٥٦-١٥٥-١٤٦-١٤٤-١٤١

١٧٥-١٧١-١٦٢-١٦١-١٦٠

٢٢٣-٢٢١-٢٠٤-١٩١-١٨٦

٢٣٢-٢٢٨

٧٠-٦٥-٦٣-٦٢-٢٩-١٦-١٠

عرف

١٠٣-١٠٢-٨٨-٨٢-٨١-٧٥-٧٣

١٢٧-١٢٣-١١٦-١١٥-١١٤

١٩٣-١٦٢-١٥٠-١٤٣-١٣١

٢٢٧-٢٢١-٢١٥-٢١٣-١٩٨

٢٢٩

—٥١—٣٧—٢٦—١٩—١٧—١٣—١١

عرفان

—٧٨—٧٧—٧٤—٧٣—٦٨—٦٧—٥٧

—٩٨—٩٧—٩٦—٩٥—٨٨—٨٧—٨٥

—١١١—١٠٩—١٠٣—١٠١—١٠٠

—١٢١—١١٧—١١٥—١١٣—١١٢

—١٥٠—١٤٦—١٤٤—١٤٣—١٤١

—١٧٣—١٧١—١٦٦—١٦٤—١٥٩

—١٩٨—١٩٥—١٩٤—١٩٣—١٨٩

٢٢٨—٢٢٧—٢١٢—٢٠٣—٢٠١

٢٠٥—١٣٣—٩٧

عروة الوثقى

١١٦

عزيز

١٦٦

عزيز

٢٣١—٨٠—٣٠ عشق ، عاشق ، عشاق

٢٣٢—١٦٥—١١٧

عصمت

٢٣٠ عظيم ، عبدالعظيم

٥١

عقل ، خرد

٢٣٣—٢٠٦—١٥١—١٢٣—٣٤

عكا

—١٠١—٩٦—٧٤—٥٤—١٣—١٢

علم ، علوم

—١٢٩—١٢٨—١٢٦—١٢٢—١١٩

—١٨٤—١٧٢—١٧١—١٤٤—١٣٣

۲۲۷-۲۱۹-۲۰۶-۲۰۵

۱۹۱-۱۷۲-۵۶ علی (رب اعلیٰ)

۱۹۷-۱۹۶ علی

۲۲۰ علی (حاجی)

۱۵۰ علی اکبر

۱۳۳ علی اکبر (مشهدی)

۹۸ علی قبل اکبر

۱۲۰-۱۱۹ علی قبل اکبر

۱۷۴-۴۴ علی قبل نبیل (رب اعلیٰ)

۱۲۲ غایت قصوی

۲۱۵-۱۸۸ غصن اطهر

۴۷ غصن اعظم

۱۲۵ غفور (میرزا)

-۱۷۴-۱۷۳-۵۶-۴۲-۳۶-۲۹ غلام (جمال ابھی)

۱۹۲-۱۸۴-۱۸۱-۱۸۰-۱۷۹

۱۲۶ غلام علی (میرزا)

۱۵۸ غلام قبل حسین

-۵۹-۵۸-۵۰-۳۳-۳۲-۱۳-۳ غیب

-۱۰۰-۹۶-۸۱-۷۹-۶۶-۶۵-۶۰

-۱۵۵-۱۴۹-۱۴۵-۱۲۷-۱۲۶

-۲۰۱-۲۰۰-۱۷۸-۱۷۳-۱۶۲

۲۳۰-۲۱۱-۲۰۹

۱۸۱-۱۶۶-۱۱۸-۸۸

فارسی-پارسی

۱۶۳-۱۶۱-۱۵۰-۱۴۲-۱۰۷-۵۱

فواد-افئده

-۲۲۰-۲۱۶-۲۱۰-۲۰۰-۱۷۸

۲۳۳-۲۲۳

۲۳۰-۱۵۹

فرات

۷۸

فرج الله

۷۹

فرج الله

۱۷۳-۱۴۰-۴۱

فرعون-فراعنه

۲۱۴-۱۷۲

فرقان

۱۲۲

فلون

۱۹۷-۱۳۴

ق (ارض)

۱۹۸

قاسم

۱۳۵-۱۲۶-۱۲۴-۱۱۹-۸۹

قدر-تقدیر

-۴۶-۳۱-۲۸-۲۷-۲۶-۲۴-۱۷

قدم

-۱۰۵-۷۵-۶۴-۶۰-۵۸-۵۵-۴۹

-۱۴۹-۱۴۲-۱۳۸-۱۱۰-۱۰۹

۱۸۱-۱۷۶-۱۷۱

۱۹۲-۵۴-۳۱-۲۸-۱۱-۱۰

قضاء

-۲۱-۱۷-۱۶-۱۳-۱۱-۹-۲

قلب, قلوب

-۳۳-۲۹-۲۷-۲۶-۲۵-۲۴-۲۲

_ ۸۳_ ۷۷_ ۶۸_ ۵۷_ ۴۱_ ۳۶_ ۳۵
 _ ۱۱۶_ ۱۱۵_ ۱۱۰_ ۱۰۸_ ۹۱
 _ ۱۳۶_ ۱۲۶_ ۱۲۱_ ۱۲۰_ ۱۱۸
 _ ۱۶۰_ ۱۵۴_ ۱۵۱_ ۱۴۳_ ۱۴۲
 _ ۱۷۸_ ۱۷۴_ ۱۷۰_ ۱۶۷_ ۱۶۵
 _ ۲۰۸_ ۲۰۶_ ۲۰۰_ ۱۹۸_ ۱۸۹
 ۲۱۸

قلم اعلی

_ ۴۶_ ۴۵_ ۴۰_ ۳۸_ ۲۳_ ۱۱_ ۲
 _ ۸۲_ ۷۶_ ۶۸_ ۶۱_ ۵۷_ ۵۳_ ۵۰
 _ ۹۲_ ۹۰_ ۸۸_ ۸۷_ ۸۶_ ۸۳
 _ ۱۱۵_ ۱۰۵_ ۱۰۴_ ۱۰۳_ ۹۹_ ۹۵
 _ ۱۲۰_ ۱۱۹_ ۱۱۸_ ۱۱۷_ ۱۱۶
 _ ۱۳۸_ ۱۳۰_ ۱۲۵_ ۱۲۳_ ۱۲۲
 _ ۱۶۶_ ۱۶۳_ ۱۴۵_ ۱۴۲_ ۱۳۹
 _ ۲۰۹_ ۱۹۷_ ۱۹۵_ ۱۸۸_ ۱۶۹
 _ ۲۲۵_ ۲۲۴_ ۲۱۸_ ۲۱۵_ ۲۱۳
 ۲۲۷

کاف (ارض)

۱۳۴

کرمل

۲۳۰

کسری

۱۴۰

کعبه , بیت

۱۵۰_ ۸۳

—۱۳۸ —۱۳۲—۹۴—۵۵—۵۰—۴۱	کلمه , کلمة الله
—۲۰۶ —۱۷۵—۱۷۴—۱۷۲—۱۶۳	
۲۳۲—۲۲۴—۲۱۸ —۲۱۱—۲۰۷	
۱۳۲	کله دره
۸	کنائس , کنیسه
— ۸۵—۷۸ —۳۰—۲۴—۱۶—۱۳—۲	کوثر
—۱۰۳—۱۰۱—۱۰۰—۹۸—۹۶—۹۵	
— ۱۶۴ —۱۴۵—۱۴۱—۱۱۷—۱۱۳	
—۲۱۶ —۲۱۵—۲۱۱—۱۹۷—۱۸۴	
۲۳۱—۲۲۷—۲۲۲	
۱۱۰	گوهر
۵۱	لاسه
۱۵۵	لاهیجان
۱۹۹	لطفعلی
—۹۸—۹۴— ۸۹—۷۱—۶۷—۲۹—۱۸	لقاء
— ۱۴۰—۱۲۲—۱۱۸—۱۱۳—۱۰۱	
— ۱۸۴—۱۸۲—۱۷۸—۱۷۷—۱۴۲	
—۲۲۸ —۲۱۲—۲۱۱—۲۱۰—۲۰۱	
—۱۲۹—۱۲۷—۶۶—۵۳	لوح محفوظ , لوح حفیظ
— ۱۹۶—۱۸۴—۱۶۹—۱۴۱—۱۳۵	
۲۰۹	

(۲۲)

- مبشر (رب اعلیٰ) ۱۴۸—۴۴
مثلوی (کتاب) ۴۷—۴۶
مجد ۱۶۱
مجید ۴۸
مجید (حاجی) ۱۲۶
محمد (رسول الله) ۱۹۱—۵۶—۳
محمد ۱۹۸
محمد درباغی ۱۵۴
محمد رحیم ۷۴
محمد شریف ۱۵۳
محمد قبل ابراهیم ۱۵۷
محمد قبل تقی ۱۲۷—۱۲۳
محمد قبل تقی ۱۳۹
محمد قبل جعفر ۱۲۵
محمد قبل صادق ۱۵۶
محمد قبل علی ۱۴۲
محمد قبل کریم ۱۲۸
محمد قبل هادی ۱۲۷—۱۲۳
محمد یار ۱۱۱
محمود ۳
محمود ۲۱۰

مختار ۲۸

مدینه کبیره ۱۵۸

مسجد الاقصی ۲۹

مسجون (جمالقدم) ۲۶-۲۹-۳۱-۴۴-۴۹-۵۵

۵۷-۵۷-۶۰-۶۳-۹۱-۱۱۰-۱۳۵

۱۹۴

مشیت ۱۳-۱۷-۳۴-۴۰-۴۸-۵۶-۵۸

۹۰-۱۰۷-۱۱۹-۱۳۰-۱۴۴-۱۴۸

۱۹۳

مطلع ۴-۷-۱۳-۱۵-۱۸-۲۶-۳۲-۳۴

۳۵-۴۷-۵۰-۵۲-۵۳-۵۴-۶۰

۶۵-۶۷-۷۰-۷۳-۸۷-۱۰۶-۱۱۴

۱۱۹-۱۳۰-۱۳۱-۱۴۷-۱۹۳-۲۰۲

۲۰۳-۲۱۰-۲۲۴-۲۲۹

مظلوم (جمالقدم) ۶-۵۳-۶۱-۶۳-۶۵-۶۶

۷۱-۷۶-۷۷-۷۸-۷۹-۸۲-۸۴

۸۸-۸۹-۹۷-۹۹-۱۰۵-۱۰۶

۱۰۸-۱۱۷-۱۲۱-۱۲۶-۱۳۶

۱۳۷-۱۴۱-۱۴۸-۱۴۹-۱۵۱

۱۵۵-۱۵۸-۱۶۰-۱۶۱-۱۶۲

۱۶۵-۱۶۶-۱۶۷-۱۶۸-۱۶۹

١٨٧-١٩٣-١٩٨-٢٠٧-٢٠٩
 ٢١٠-٢١٣-٢١٦-٢١٧-٢١٨
 ٢٢١-٢٢٧-٢٢٩-٢٣١-٢٣٣
 ٤-١٣-١٥-٢٥-٤٣-١٠٥-١٤٠
 ١٧٤-١٨٤-٢٠٢-٢٢٨-٢٢٩
 ١٧٦-١٧٧-١٨١-١٨٢
 ٢٢٠
 ٥-٧-٨-٣١-٤٥-٧٠-٧٢-٧٤
 ٨٨-٨٩-١٠٥-١٠٨-١١٧
 ١١٩-١٢٦-١٢٨-١٢٩-١٣٠
 ١٤٧-١٥٠-١٥٦-١٦٣-١٨٧
 ١٨٩-١٩٦-٢١٣-٢١٤-٢١٥
 ٢٢١-٢٢٢-٢٢٥-٢٢٦-٢٢٧
 ٢٣١

مظهر، مظاهر

ملاح القدس

ملاعبدالرزاق

ملكوت

منظر اعلیٰ ، منظر اکبر ، منظر اللہ ، منظر کریم ، منظر انور ،
 منظر ابھی
 ١-٢-١٢-١٨-٢٠-٤٨-٥٦
 ٥٨-٦٠-٦٣-٧٩-٨٥-٨٩
 ١١٠-١١٤-١١٩-١٣٤-١٣٥
 ١٤٧-١٦١-١٦٩-٢١٥-٢٢٣
 ١٥١-١٧٧
 ٦-٩٦-١٠٤-١٢٧-١٢٨-١٥٥

موسیٰ

موعود

۲۱۴-۲۱۱

۱۲۷-۱۲۵-۱۲۴

مهدی

۲۱۵-۱۸۸-۱۳۹ (مغن اطهر) مهدی

- ۱۳۳-۱۲۸-۹۳-۸۹-۶۴-۴۶ میثاق

۲۲۹-۲۲۲-۲۱۰-۲۰۹

۲۱

میزان

۸۷-۸۴

ناسوت

۸

ناقوس

۳۳۰-۲۲۵-۲۱۰-۶۸-۳۲ نبأ , نبأ عظیم

۴۱

نبیل قبل علی

۹۵

نصاری

- ۶۳-۵۴-۵۰-۴۵-۲۲-۱۶-۹ نصره نصرت

- ۱۶۹-۱۳۳-۱۱۷-۹۸-۶۹

- ۱۹۸-۱۹۲-۱۷۵-۱۷۴-۱۷۳

۲۲۹-۲۲۴-۲۲۱

۱۲۵

نصیرا (میرزا)

۵۱

نعمه الله

- ۳۸-۲۴-۲۲-۱۷-۱۶-۱۱-۱۰ نفعات , نفعه

- ۹۲-۸۳-۷۷-۷۵-۶۷-۶۳-۴۰

- ۱۶۰-۱۵۷-۱۵۰-۱۴۲-۹۳

۲۲۶-۲۲۳-۲۲۱-۲۰۳

نفس اماره , انفس اماره ۲۵

نقض ۴۲ — ۱۲۸ — ۲۱۰ — ۲۲۲ — ۲۲۹

نقطه اولی , نقطه بیان ۴۶ — ۲۰۷

نمرود ۳

نور ۲۱۲

نورالله ۶۵

نیرآفاق (جمال ابھی) ۹۸

وجه ۱۳ — ۱۴ — ۱۵ — ۱۶ — ۲۰ — ۲۱ — ۳۹ —

۵۵ — ۵۹ — ۶۱ — ۷۰ — ۷۹ — ۸۰ — ۸۳ —

۸۹ — ۹۳ — ۱۰۱ — ۱۰۶ — ۱۱۰ — ۱۱۴ —

۱۱۷ — ۱۲۸ — ۱۲۹ — ۱۳۵ — ۱۴۶ —

۱۴۷ — ۱۴۸ — ۱۵۰ — ۱۵۱ — ۱۵۴ —

۱۵۵ — ۱۶۱ — ۱۶۳ — ۱۸۳ — ۱۹۰ —

۱۹۵ — ۱۹۷ — ۱۹۹ — ۲۰۳ — ۲۰۵ —

۲۰۷ — ۲۱۵ — ۲۱۶ — ۲۱۸ — ۲۱۹ —

۱۴ — ۱۵ — ۳۱ — ۳۵ — ۳۸ — ۵۴ — ۶۳ —

وحی

۷۰ — ۷۵ — ۷۶ — ۷۷ — ۸۳ — ۸۷ — ۹۳ —

۱۰۹ — ۱۲۱ — ۱۲۷ — ۱۲۸ — ۱۵۱ —

۱۶۰ — ۱۹۳ — ۲۰۲ — ۲۰۳ — ۲۰۷ —

۲۲۱ — ۲۲۴ — ۲۲۶ — ۲۲۷ —

ورقه ورقات , اوراق ۷۹ — ۸۸ — ۱۱۲ — ۱۱۸ — ۱۴۴ —

٢٠٣_٤٠_١٥٩_١٤٥

٦٤_٥٣_٣٤_٢٠_١٧_١٤_٨_٤

وهم , اوهام

١٢٠_١٠٩_٩٥_٨٧_٧٠_٦٩

١٥٧_١٤٨_١٤٦_١٤٣_١٣٠

٢١١_٢٠٥_٢٠١_١٩١_١٦٤

٢٢٦_٢٢٤

٩٠

هاشم

٢١٧

هبة الله

٣٣_٢٦_٢٥_١٧_١٢_٨_٢

هوى , اهواء

١٢٥_١١٣_٩٨_٧٩_٧١_٤١

١٨٢_١٧٧_١٥٩_١٤٢_١٣٠

٢٣١

١٧٧_٩١_٥٢_٢٩_٩_٨_٧

هيكل

١٨٥_١٨٢_١٧٩_١٧٨

١٣٨

يا (ارض)

١٥٠

يثرب

٨٣

يحيى

١٣٠_١١٠_٨٧_٧٧_٦٠_٤٦_٢

يقين

٢١٣_٢١١_١٣١

٩٧

يمن

يوم , يوم الله , ايام , ايام الله ٢_٣_٧_٩_١٤

- ۴۸ - ۴۵ - ۴۰ - ۳۵ - ۳۴ - ۲۴ - ۲۰
 - ۷۴ - ۷۳ - ۷۲ - ۷۰ - ۶۸ - ۶۰ - ۵۲
 - ۹۴ - ۹۲ - ۹۰ - ۸۸ - ۸۵ - ۸۲
 - ۱۰۳ - ۹۹ - ۹۸ - ۹۷ - ۹۶ - ۹۵
 - ۱۱۱ - ۱۰۹ - ۱۰۸ - ۱۰۷ - ۱۰۴
 - ۱۲۳ - ۱۱۹ - ۱۱۸ - ۱۱۵ - ۱۱۳
 - ۱۳۷ - ۱۳۵ - ۱۳۳ - ۱۳۱ - ۱۲۸
 - ۱۷۱ - ۱۶۹ - ۱۶۲ - ۱۵۹ - ۱۵۵
 - ۱۹۸ - ۱۹۲ - ۱۹۰ - ۱۸۷ - ۱۸۵
 - ۲۱۳ - ۲۱۱ - ۲۰۸ - ۲۰۶ - ۲۰۱
 - ۲۲۰ - ۲۱۹ - ۲۱۸ - ۲۱۵ - ۲۱۴
 ۲۲۵ - ۲۲۳

وعزت و قدرت را باید فرو گذاشت و به مظهر امر
روی آورد (۴

الاقدس الابهی ان استمع النداء من بریه الهدی
(خدای یکتا زمام عالم را به دست دارد و کسی
را حد اعتراض بر وی نیست ، معرضین در حکم
مردگان و پیرو شیطان و از اصحاب نیرانند ، ایمن
مظلوم از افق سجن به سوی خداد عوت می کند) ۵

الاقدس الاعظم ان یا هیکل انک بدیت بامر ربک
هیکل به امر خدا بنامش و دوره انتظار امت عیسی
بسر آمد ، او هام را فرو گذارند و از کائنات بدر آید
و به کنیسه خدا که در هیکل انسان ظاهر شد روی
آورد ، ترک اعتکاف کنند و خود را ممنوع سازند) ۷

الاقدس الاعظم شهد الله انه لا اله الا هو •
(کسی که امروزه افق اعلی توجه یافت باید علم
اخلاق بر افرازد و قلوب را مطمئن سازد •)
(نصرت در ذکروبیان است) ۹

الاقدس الاعظم الابهی ان الكتاب المکنون فی هذا الهیکل
المشهود •

(کتاب مکنون در هیکل مشهود ، ثبات و استقامت ،
حکمت در تبلیغ و در کل امور ، اجابت دعوت قبل

از طلب)

۹

الاقدم الاكبر الالهى تعالى الذى اظهر جماله العكون

(کوهساران از نور مطلع امر منور شد ، شعله تبسح

اهوا خود از او ظاهر نمايد ، ظنون خود را بسا

۱۲ ظهور مطلع علوم واگذاريد)

الاقدم الاكبر الاقدم شهد الله انه لا اله الا هو

(خدائی جز خدا نیست ، آنکه ظاهر شد مخزن

قدرت و مظهر غیب و بحر علم و سما مشیت خدا^{ست} ،

۱۳ آنکه از او اعراض کند از خدا نیست)

الاقدم الاكبر الاكبر قدامى المعاد وظهر مظهرهم مالک

الايجاد •

(خدا در سایه ابرآمد ، مالک اسماء برای اظهار

امر پروردگار خود حمل بلایا کرد ، بدکاران او را

ساحر و کذاب و مفتری خواندند ، بر امر او مستقیم

باشید ، اهل ضلال را مقهور و اهل اجابت را

۱۴ منصور خواهد ساخت •

الاقدم الاكبر الاكبر ذكر من لدنا الى الذين هم فازوا •

(به ذکر خدا آتش درد لها روشن شود که هرگز

به آب اعراض خاموشی نپذیرد ، نیکوست حال

کسانیکه روی خود به انوار روی خدا روشن کنند

وگوش به ندای او فرادارند و دهان از حلاوت
 بیان شیرین سازند و راحه نفعات از قلم اراده
 دریا بند ، معرض نه زنده است و نه بیناست ،
 " اطمینان و ایقان و استقامت به دست آورید "
 چشم جهانید ، چشمها را از زرد او هام بهبود
 بخشید ، در امر الهی اختلاف نکید ، برتری به
 ثروت و علم نیست ، بلکه از آن کسی است که بتها
 را بشکند و به دل و جان به سوی یزدان روی آورد (۱۸)

• الا قدس الامع الابهی ذکر من لدنا لمن اقبل الی الله
 (آنانکه فضیلت اقبال و لقاء و وصال را دریا بند
 به بال اشتیاق به پروا ز درمی آیند ، ثبات بر امر
 باید چنان باشد که نفاق کفار مایه لغزش نشود • ۱۸

• الا قدس الامع الابهی شهد البها لعالمک الاسماء
 (بها شهادت به خدای دهد و خدا نیز شاهد
 است که بها مظهر سلطنت و قدرت و فضل
 اوست ، ندای او برای هر گوش شنوایی است ،
 جمال او برای هر چشم بینایی است ، وجود او
 برای هر صاحب عرفانی است •) ۱۹

• الا قدس الامع الاعظم ان الله یذکر امة من امامه
 (امام الرحمن باید به جذب آیات مجذوب شود)

به ذیل رحمت تمسک نمایند ، به تقدیس و تسبیح

آراسته شوند ، به آنچه ما مورد عامل باشند) ۱۹

الا قدس الا منع الاعظم ینبغی الیوم لكل نفس ان یتفکر

(هر کس باید در امر خدا تفکر کند ، بسا کسانی که

به امر خدا اعتراف کردند و در حین امتحان اعراض

جستند ، هیچ منصفی زبان نمی بیند و هیچ مقبلی

مملوع نمی شود و هر گه نزدیکی جوید دور نمی ماند ،

اهل غفلت را نباید به حساب آورد • اینان در

دنیا و آخرت زیان کارند) ۲۰

الا قدم الاعظم ذکر من لدنا لمن ذکر مولیه •

اهل غفلت از مواظبتند ، امروز روز نصب صراط و وضع

میزان است ، قیام به خدمت باید چنان باشد

که قدمها را مستقیم دارد ، اجتماع بر شریعت

پشت کفار را بشکند • خدای خود را به بیان یاری

کن ، و قلوب را متحد ساز) ۲۱

العزیز العظیم هذا ذکر من لدنا الی الذی اراد ان یتبع

مولیه القدیم •

(پیرو شهوات نباشید ، فریفته دنیا مشوید ، آنچه

نزد شماست واگذارید و آنچه نزد خداست بخواهید

انتقام خدا از اهل ضلال شدید است ، اهل

ایمان را مقام کریمی است) ۲۲

باسم دوست یکتا عندلیب بقا برافنان سدره منتهی •
(قدر این ایام را بدانید ، از آنچه غیراوست

بگذرید ، جمال قدم ظاهر شد ، به کوی او بشتابید) ۲۳

باسم محبوب آفاق ای دوستان هرچیز مرغوب قیمتی را سارقان
از عقب بوده •

(لآلی محبت الهی را در خزائن قلوب از غارت

دزدان و شرفس اماره محفوظ دارید) ۲۵

باسم مری عالم ایادی عطای الهی کل را تربیت نمود •
(با اینکه جمیع را به ظهور اسم اعظم بشارت دادیم

از او غافل ماندند) ۲۵

بسم الذی جعله المعتدین مسجوناً فی الارض •

(آنچه از جمال قدم ظاهر ظاهر شد حجت است ،

از او اعراض کردند و به غیر روی آوردند ، خود را از

وساوس اهل شرك محفوظ دارید ، از دنیا بیهوش

سرعت بگذرید) ۲۶

بسم الله الابهی ان یا امتی لا تحزنی •

(بلا و قضا مانع سرور و انجذاب و اشتیاق من

نیست ، تو نیز حزین و مضطرب مباش ، اگر

حلاوت ذکر مراد ریایی خود را فدا کنی (۲۷

بسم الله الاعظم الاقدس ان یا مختار اسمع ندا ۱ ريك الجبار
(سینا و بطحاه و مسجد اقصی به ظهور اسم اعظم

ندامی دهند و شکر خدا می گویند) (۲۸

بسم الله الاقدس هذا لوح من لدى الغلام •

(امام الرحمن ذکر خدا گویند ، به وجه او روی

آورند و در هوای قرب او صعود کنند) (۲۹

بسم الله الاقدس الابهی ذکر من لدنا عبد الذی فـاز
با پیام الله

(بر امر ثابت باش ، مردم را به مصدروحی دعوت

کن ، بهترین اندر ز مردم را این است که آنچه

نزد شماست دستخوش فناست ، پس به ملکوت

بقا روی آورید) (۳۰

بسم الله الاقدس الابهی هذا کتاب من لدنا •

(از آنچه نزد مردم است بگسل و ندای خدا را از

شطر ابهی بشنوه جز توجه به مطلع آیات چاره ای

نیست ، غیب از زبان او سخن میگوید ، هیگسل

مشهود از نزد غیب ظاهراً آمد و حکم غیب به جمال

مشهود ثابت شد ، پیوسته بوده است و خواهد

بود ، کفار می خواهند چیزی بیایند تا بر خدا

۳۱ اعتراض کنند ، منکر من منکر غیب است)

بسم الله الاقدس الابهی یا ایها القلم اعلی •
 (امام الرحمن باید از غیر من منقطع شوند ، به
 ذکر من انس جویند ، حجاب او هام منع شان نکند ،
 بر امر من مستقیم باشند ، جزیره مصائب من جزع

نکنند با اینکه من خود در عین سرورم) ۳۳

بسم الله الاقدس الامنع العلی الابهی ان یا امام قد حضر
 کتابک •

(مردم را به حکمت و بیان متذکر دار ، حاجت به
 هیچ سؤالی نمانده است زیرا آنچه میتوان
 مذکور داشت تهییب و تفصیل شد ، استقامت کن ،
 روز توقف نیست ، به قلب خود به سوی محبوب
 روی آور ، اعراض کفارترا محزون نسازد ، اینان
 خود را در خواری و زیان کاری خواهند یافت) ۳۴

بسم الله الاقدس العلی الاعلی ان یا امتی اسمع ندائی
 (جز خدا را و گذاره غمگین مباش ، خدا ترا کافی

است) ۳۶

بسم الله الامنع الاقدس الابهی ینادی الله عن شطر السجن

(کسی را که در سجن به یاد تست یاد آور ، دنیا

را به اهلش واگذار و به مشرق وحی روی آور) ۳۷

بسم الله الامنع الاقدس العلی الاعلی هذا کتاب من لدنا

(نامه ایست به سوی کسی که به خدا روی آورد و چون به سلسبیل حیات وارد شد او را به مقدر مشرکین فرستادیم • بر آنان غالب شد و بسوی ما بازگشت • برخیزو بگو: یا قوم ، خورشید و لایست پروردگار اشراف کرد • کسی را که دون او پروردگار خود گرفته اید قدری ندارد ، مثل فرعون در برابر خداست • به مردم بگو اگر جاودانه در این جهان می مانند به دنبال شهوات خود بروند ، و گرنه از خدا بترسند ، مباد امرگ فرارسد و خود را در زیان بینند ، از آنچه بچشم خود دیدی مردم را آگاه ساز ، پرده از پیش دیدگان برگیر و به آتش محبت

۳۹

پروردگار بسوزان)

بسم الله العزيز المتعال هذا کتاب نزل من لدی العزيز

الوهاب •

(خوشا کسی که از اهل شرک و ارتیاب بگسلد پیمان خدا را در حالی که نفوس دستخوش خوف و اضطرابند نشکند • هر که در این ظهور محجوب شود یا توقف جوید ادعای ایمان او به مظلما هر قبل

۴۶

درست نیست)

بسم الله المقتدر السلطان هذا كتاب من المسجون •
 (ظهور الله قبل از جمال قدم نقطه اولی است ،
 اسم او ذات حروف سبع است ، مبشر جمال ابهی
 است)

۴۴

بسم من استقر علی عرش التوحید ای عبدالغنی بشنودای
 غنی متعال را •

(باید هر نفسی منقطعاً عن الجهات به ذکر خدا
 مشغول شود ••• به تمام جد و جهد بر نصرت
 امر قیام نماید ••• کسی که به مقام فنا فائز شود
 از اهل بقا محسوب است ••• ذکری نموده مگر
 آنکه از قلم اعلی نازل شده است ، در جمیع
 آیات نازل همت کنید ••• تفسیر حروف مقطعه
 قرآن در عراق نازل گردید ، تفکر در این تفسیر
 محبوب است ••• به غصن اعظم امر کردیم که
 آیه روم را تفسیر کند ••• در رساله بدیع که به
 اسم یکی از خدام نازل شد تفکر نمائید ••• دوران
 نزدیک و نزدیکان دور بسیارند ••• قمر الشقاق
 یافت و جمال قدم بر عرش اسم رحمن و رحیم خود
 مستوی شد ••• این زندان را سجن اعظم
 نامیدیم ، چنین نامی به زندان ارض طا که
 در آن ما را به بند و زنجیر کشید نداده نشد •••

امر خدا را به وعظ و بیان نصرت کنید (۰۰۰) ۴۵

بسم من یمشی ویبطق فی السجن یا نعمه الله از برای نعمت
مراتب لا نهاییه ۰۰۰

(اولین نعمت عقل است ، و غرض از آن عرفان
خداست ، از آن پسر، بصرو سمع و فواد و لمس و سایر
قوا • ولیکن نعمت کلیه حقیقیه الهیه نفس ظهور
است) ۵۱

بسم الباقي العليم الحكيم تبارك الذي انزل الايات •
(سلطنت و قدرت و حجت خدا با مطلع آیات او
ظا هر شد • مطلع آیات را می توان خود آیات
دانست ••• اگر مردم صاحب معرفت بودند
هر چه داشتند می بخشیدند تا شاید قلم اعلی
اسماء شان را مذکور دارد (۰۰۰) ۵۲

بسمه الدائم الباقي العظيم شهد الله انه لا اله الا هو
(ایمان به مظهر امر و نصرت او و اعراض از او ایمان
به خدا و نصرت او و اعراض از او است) ۵۴

بسمه الدائم بلازوال سبحان الذي نزل الايات •
(بلا مانع بها از آنچه خدا اراده کند نیست
چون در آغاز ورود به سجن خواستیم رسائلی به
ملوك ارسال داریم بنده ای به حضور رسید

کلمه ای به وی گفتیم ، به خود لرزید • به قدرت
 خود وی را باز گرفتیم • کلمه دیگری القاء کردیم •
 بهجت وی را فرا گرفت • روح قدرت در او میدیم
 ولوح خدا را به دست او سپردیم تا به کسی که
 خدا اراده کرده بود برساند (. . .)

۵۴

بسمه العلی الابهی سبحان الذی نزل الایات •
 (جز کسانی که خدا خواست به آیات او ایمان
 نیاوردند • اهل بیان از خدا بترسند و از کسی
 که به آیات نقطه اولی و محمد مصطفی ظاهر
 شده است اعراض نکنند . . . خوشاکسی که از
 حزب شیطان خارج شد و خود را از مکر اهل شرک
 محفوظ داشت)

۵۵

بسمه الغفور الکریم امروز روزی است که کل احباب باید بشطر
 وهاب ناظر باشند •

(در امر مظلوم تفکر کنید . . . در سجن اعظم به
 بلایای لا تحصی مبتلاست و به ذکر مالک اسماء
 مشغول است . . . به تمام همت قیام کنید و به
 هدایت مردم پردازید • خواست خود را در خوا^{ست}

۵۷

خدا فانی سازید)

بسمه القیوم علی الاشیاء قد بعثنا نوحاً من نوحات الرضوان

(دربارهٔ غیب سخن مگوئید و به خدا افترا مزید ...

غیب را هرگز نمی‌توانید شناخت ، زیرا از آنکه غیب

با او شناخته می‌شود اعراض کرده‌اید) ۵۸

بسمه المتعالی العلی العظیم طوبی لك یا امتی •

(خدا یکی است و آنکه ظاهراً هر شد مظهر اوست) ۶۰

بسمه المشفق الکریم یا امتی و یا ورقتی •

(اگر امروز یک کلمه برای کسی نازل شود او بکل خیر

فائز است ...) ۶۰

• بسمه المعتمد علی ما اراد ان الکریم یذکر عده الرحیم

(چنان باش که شوون خلق محزوبت نکند و حجاب

اهل غفلت ممنوعت نسازد • به قوت پروردگار

قوی باش و به ذکر او ناطق شو • احباء را بسکون و

وقار و بد آنچه مایه ارتفاع امر الله در دیار است

وصیت میکنیم • هر که روی آورد خود او سود می‌برد

و هر که روی برگرداند به خویشتن زبان می‌رساند) ۶۲

• بسمه المعیمن علی الاسماء ان یا قلمی الاعلی ان اذکر من

توجه الی الله •

(کسانی که به نفحات ذکر الهی متحرک شدند

و به خدا روی آوردند آنان را تائید میکنیم ...

همه چیز فانی میشود و آنچه از قلم امر نزول یابد

باقی میماند • اگر در حین نزول وحی حضور یابی
چنان مجذوب شوی که به اعلیٰ المقام پرواز کنی •
اعراض کفارترا نمکین سازد • مردم را از جام عطای
پروردگار بنوشان ••• اوهام را واگذارید و بسوی
موعودی که اینک ظاهر شده است روی آورید (۰۰۰) ۶۳

بسمه المهیمن علی الاسماء یا نور الله یدکرک مظلوم الافاق
(بوی خوش آیات مادام که اسماء الله دوام دارد
زوال نمی پذیرد) •
۶۵

بسمه المهیمن علی العالم قد حضر لدی المظلوم کتاب •
(فضل خدا محیط بر غیب و شهود است • بر امر
خدا مستقیم باش و به وی توکل کن)
۶۵

هو العزیز المحبوب ان اشکر الله بما حضرا سمک لدی العرش •
(به نام مولیٰ ناطق باش و به تقدیر لوح محفوظ
رضاده • از چیزی نمکین مشو و به ندای خدا
شادمانی کن)
۶۶

هو المنادی فی کل الاحیان قد سمعنا داءک و اجبتک •
(به رحمت خدا که بر کائنات سبقت گرفت و به فضل
او که بر غیب و شهود احاطه یافت یقین کن)
۶۶

هو المتعالی المقدس العلیم الحکیم تفکر فی فضل مولیک •
(اگر فضل مولیٰ شناخته شود چنان ابتهای جسی

حاصل آید که هرگونه حزنی را با ز دارد) ۶۷

بسمه الناطق فی ملکوت الہیان ذکر من لدنا لمن توجه الی
اللہ •

(از خانه خود بد آمد ، به خدا روی آورد ، به
لقای مظهر امر فائز شد ، سپس بازگشت تا مردم
را متذکر دارد • و بدانچه شنیده و دیده است
بشارت دهد • از باد بهاری سبکتر باشد تا اشجار
وجود را با رآور کند و دوستان را به استقامت و انقطاع
دعوت نماید •)

۶۷

بسمی الایہی قدامتی ربیع الفضل •

(نسیم رحمت خدا وزید و ارواح را زنده کرد اشیا
به ذکر خدا ندا سرمی دهند ولیکن مردم به غفلت
اندرند • خدای خود را نصرت کنید • آنچه
شعار از او با ز دارد و اگذارید •••

۶۹

بسمی الاعظم الا قدم ذکر من لدنا •

(بساط او هام را برچیدیم و بساط دیگر گستردیم
ظنون را و اگذارید و از هوی دست بردارید •••)

۷۰

بسمی الاقدس الاعظم قد حضر کتابک و فانی لقاہ ربک •
(آنچه امروز سزاوار است استقامت بر امر پروردگار

۷۱

است ••••)

بسمی الاقدس الاعظم یا امتی قد ذکر ذکرک فی محضری •
 (هیچ فضلی اعظم از این نیست که من به ذکر
 تو مألوف شوم (۰۰۰)
 ۷۲

بسمی الهاقی الدائم یا امتی قد حضر کتابک •
 (چون به عرفان مطلع آیات در حین اعراض اکثر
 خلق فائز شوی شادمان باش)
 ۷۳

بسمی الذاکروالمذکور کتاب نزلناه لامه من امالی •
 (هر که بخواد بهما نزدیک شود وی را بخود
 نزدیک سازیم (۰۰۰)
 ۷۳

بسمی الذی به اشرق نیرالبرهان هذا کتاب ینطق بافصح
 البیان •

(ابواب فضل وعطا گشوده شد ••• ندای او را
 از شطر سجن بشنوید (۰۰۰)
 ۷۴

بسمی الذی به اشرق نیرالبرهان من افق سماء البیان •
 (این لوح سراجی باشد که ترا از ظلمات برهاند
 (۰۰۰)
 ۷۵

بسمی الذی به الف الله بین قلوبه حمد مقصود عالم را •
 (خطرات نداشت ••• خوشا کسی که به اسم
 اعظم تمسک نمود ••• ذکر خدا باری برای پرواز
 است ••• خیر همه کس را می خواهیم ، با این

همه با ما عناد می ورزند (۰۰۰) ۷۷

بسمی الذی به ظهر ما کان مسطوراً فی کتب الله •
(فرج اکبر و اعظم رسید ، ولیکن هنوز از خواهش

دل خود پیروی می کنند (۰۰۰) ۷۹

بسمی العزیز المستعان قد کنا مستقراً علی العرش •
(طیر ملکوتی کتاب خدا را به منقار گرفت • گزئی
می خواست امر مولی را به شرق و غرب عالم ابلاغ
دارد (۰۰۰) ۸۰

بسمی المشرق من افق السماء قد فاکل اسم کان فی کتابک •
(از اینکه به اقبال مویذ شدی شاکریاش (۰۰۰) ۸۱

بسمی المقدس عن الاسماء قد وجدنا من کتابک عرف الخلوص
(استقامت کن به حدی که ترانتوانند از صراط
بلغزانند (۰۰۰) ۸۲

بسمی الناطق العظیم یا حی یا قیوم شاهدانک سمعت النداء •
(به گوش خود شنیدی و به چشم خود دیدی •
مناجات کن باید همه کس را به نور امر نوردارند
••• همه احزاب طالب آگاهی از این امرند) ۸۴

بنام خداوند بی مثل و مانند قلم رحمن قاصدان یمن عرفان •••
(از خواهشهای خود بگذرند و به امر او ناظر
باشند ••• به ردای تقدیس و تنزیه مزین شوند

••• به مقام توحید فائز آیند ••• منقطع باشد

۸۴ استقامت کنند ، جزا و رافانی داند (•)

بنام خداوند بینا یا عبدالعلی اسمت نیکوست •

(جمیع رابه یک ندابه افق اعلی دعوت نمود

۸۶ خوشاکسی که نداراشنید و پاسخ گفت (•••)

بنام خداوند توانا بعد از عرفان وحی الهی •

(بعد از عرفان مطلع وحی استقامت برامسراز

۸۷ اعظم اعمال است (•••)

• بنام خداوند توانا در جمیع احیان و اوان صریر قلم اعلی •

(مطالع ظنون و اوهام مانع استماع صریر قلم اعلی

است • علما از عرفان ممنوع گردیده و رجال از

علت خلق وجود خود بی خبر مانده اند و الا از نور

۸۷ الهی بی نصیب نمی شدند (•)

• بنام خداوند دانا قلم اعلی به لسان پارسی می فرماید •

(گوینده همان است که در طور سخن گفت •••

رضای خدا از عملی بهتر از سراسر جهان است •••

۸۸ همه بر استقامت مؤید باشید (•••)

• بنام خداوند دانا مظلوم آفاق اهل میثاق راندامی نماید •

(همه احزاب منتظر یوم الله بودند ولیکن پس از

ظهور اعراض جستند ••• خوشاکسی که فائز

۸۹ شد و استقامت کرد (۰۰۰)

بنام خداوند عالم دانای محبوب عالمیان می فرماید •
 (اول سبب ایمان توحید ذات خدا از شباه و
 امثال است و از آن پس عمل بد آنچه در السواح
 نازل شده است باید کرد ، تا ظاهرها ظن عین

۹۱ یکدیگر شود)

بنام خداوند مهربان جمیع ناس را به استقامت امر نمودیم •
 (اعمال مردوده برخی از کسانی که خود را به حق
 نسبت داده اند باعث اعراض بعضی از اصحاب
 شد • و حال آنکه در هر عصری موافق و منافق
 بوده است • به طرازا استقامت مزین باشید •) ۹۲

بنام خداوند یکتا اسم جود ذکر شمارا در ساحت اقدس معروض
 داشت •

(اگرچه مصائب محیط است انوار ظهور جمیع
 حوادث را از تأثیرها زمی دارد و غم را به فرح مبدل

۹۳ می سازد)

بنام خداوند یکتا به عنایت مالک اسماء به مقام اعلی الاعلی •
 (به لقای دوست فائز شدی ، پس باید به کمال
 استقامت برخدی مت امر و قیام کنی تا همه کس در
 ظل کلمه علیا جمع شوند و اختلاف نماند •) ۹۳

بنام خداوند یکتا جمیع عالم و طوایف امم منتظر ایام ظهور
بوده اند .

(با وجود انتظار ظهور بعد از ارتفاع ندام معرض

شدند . اولین اعراض را علمای عصر باعث آمدند) ۹۴

بنام خداوند یکتا حمد کن محبوب عالم را .

(چه بسیار علما که از عرفان حق محروم ماندند

و چه بسا آنان که خود را جهال می پنداشتند به

افق علم فائز شدند) ۹۵

بنام خداوند یکتا لسان متحیر که چه ذکر نماید .

(کسی که به مدارس نرفته و مباحث ندیده بود

در برابر علما و امراء ندادرداد با اینهمه از وی

غافل و محجوب ماندند . شکر کن که توجیحات

یافتی) ۹۶

بنام خداوند یکتا نامه ات در سجن اعظم وارد .

(شب و روز به ذکر حق مشغول باشید و بکمال

اتحاد به افق ظهور توجه کنید) ۹۷

بنام دوست پایند . ای عبدالله الحمد لله به بحر عنایت
رہانی .

(با وجود احتجاب تمام ناس توبه فضل او فائز

شدی . پس چشم از جهان بردار و به وی روی آور) ۹۸

بنام دوست حقیقی الیوم کل من علی الارض مکلفند •
 (امر الهی را متابعت کنید ، زیرا سبب نظم عالم
 است • عمل پاک در کتاب حفظ الهی محفوظ
 می ماند)

۹۹

بنام دوست حقیقی ان شاء الله احبای الهی از ما سوا پیش
 منقطع باشند •

(خوشاکسی که از کوثر عرفان محروم نماند • شب
 و روز آیات او را بخوانید و بکوشید تا با این آیات که
 مری غیب و شهود است انس گیرید •)

۱۰۰

بنام دوست مهربان ای امة الله حمد کن محبوب عالم را که
 از آنچه ...

(چه بسیار از عطا و عرفا و رجال و نساء محروم ماندند

۱۰۱

و توفائز شدی (...)

بنام دوست مهربان ای امة الله حمد کن محبوب عالم را که
 در سجن اعظم ...

(بکوش تا خلوت بیان را بیانی از حقیق ذکرش
 بیاشامی ... دوست حق آن است که اگر
 بفرماید نیا شام هرگز نیا شامد ... به اعمالی که
 نشان از یاقی دارد قیام کنید)

۱۰۲

بنام دوست مهربان یا امتی انی اذکرک •

اگر آنچه در سال پیشین بر من وارد آمد بازگویم
 گریه سرمی دهند • ولکن حزن من نه از اسارت
 در دست اشرار است بلکه از این است که آنچه
 می بینم شایسته یوم من نیست) ۱۰۲

بنام دوست یکتا امروز منسوب است به حق •
 (صاحب ظهور موعود مذکور در الواح است •
 خوشا کسانی که او را شناختند • ترا ذکر می کنیم
 تا شاد باشی • باد وستان به کمال اتحاد و
 محبت حرکت کن • اگر همه کسانی که خود را به
 حق منسوب می دارند نیکو عمل می کردند تمام روی
 زمین قطعه واحد بود) ۱۰۴

بنام دوست یکتا ذکر نزد مظهر ظهور مذکور •
 (قدر این یوم را بدان • به خدا ناظر باش بر امر
 او استقامت کن • اعمال تو باید سبب بقای ذکر
 تو باشد) ۱۰۵

بنام دوست یکتا کتابت لدی العرش حاضر •
 (همه باید به حکم کتاب عامل شوند و به قضای
 او راضی باشند) • ۱۰۶

بنام سلطان امکان نیکوست حال نفوسی که •••
 (خوشا کسانی که از مطلع امر الهی برات آزادی

گرفتند • با وجود انتظار ظهور از او غافل ماندند •
 روز خدمت ، روز عمل خالص و روز هدایت عباد
 (است)

۱۰۶

بنام گویندهٔ بینا یا امتی ضجیح و صریخت را در محبت الهی
 شنیدیم •

(جمیع بلا یا را برای حیات اهل عالم قبول کردیم)

اگر خواهیم زندان را به بهشت مبدل سازیم (۱۰۷)

بنام مبین الیوم باید کل لله ناطق باشند •
 (با چشم و گوش و قلب و عقل به امر خدا توجه کن ،
 و چنان متمسک شو که کسی نتواند ترا باز دارد •••
 به او هام نفوس بی تمیز خود را محبوب مساز •••
 از ظنون در گذر و جام عرفان از دست مظهر امر
 برگیر •••••)

۱۰۸

بنام محبوب آفاق ای گوهر ، جمال قدم از منظر اکبر بر توناظر •
 (دل را پاک ساز و از غیر خدا آزاد شو •)

۱۱۰

بنام محبوب عالم ای محمد یار ، حق یارت بوده •
 (چنان باید بر افروزی که جهان نیان نتوانند ترا
 خاموش سازند • مستقیم و فارغ و منقطع و مقدس
 باش)

۱۱۱

بنام محبوب عالم نامه ات به محضرا قدس فائز •

(هر که به فیض عرفان رسید باید به استقامت تمام
بر امر خدا قیام کند)
۱۱۲

بنام محبوب عالم یا ورقتی یا لمتی علیک بهائی •
(کسی که امروز توجه کند از اهل توحید محسوب
است • امروز یوم الله است • همه برای عرفان
این امر اعظم خلق شده اند • ولیکن جزای
اعمال اکثر مردم را محروم ساخت ، مگر کسانی که
از ظلمت نفس و هوا آزاد باشند)
۱۱۳

بنام محبوب عالمیان ان شاء الله بعنایت رحمانی •
(نشان لطف خدا را از آثار قلم او در باب و به بال و
پر محبت پرواز کن • و به کمال روح و روحان در
خدمت امر بکوش که شاید اهل انکار به شعور آیند)
۱۱۴

بنام محبوب عالمیان ای امة الله طرف عنایت مالک اسماء •
(نیکوست حال کسانی که دعوی استقامت داشتند
و دستخوش اضطراب گردیدند)
۱۱۵

بنام محبوب عالمیان ای عزیزان شاء الله بعنایت کریم •
(از آتش مهر خدا چنان برافروز که هیچ حجابی
ترا از راه او باز نگرداند • در راه از مستقیم همان
از شرک و اعراض محفوظ باش و بر نصرت او قیام
کن)
۱۱۶

بنام مظلوم آفاق از قبل از قلم اعلی نازل •
 (آسمان مقام انسان به دوستاره امانت و
 استقامت روشن است • نسوان راهترین موهبت
 عصمت است • امروز روز ذکر و بیان و خدمت و
 عرفان است)
 ۱۱۷

بنام مقصود عالمیان حق جل جلاله لا زال لحاظ عنایتش
 متوجه عباد و امام بوده •
 (هر که امروز ایمان آورد نام او در کتاب باقی است •
 به استقامت کبری قیام کنید و از روغویگان و
 دزدان و خائنان محفوظ مانید •)
 ۱۱۷

بنام مقصود عالمیان مکتوب آن جناب به مقررش وارد •
 (قلوب را به ذکر محبوب منوردارید اجر لقا در باره
 ش ثابت شد •)
 ۱۱۸

بنام یکتای دانا ای علی قبل اکبر بشنودای مالک قدر را •
 (بدانچه سزاواریم الله است عمل کن • اگر
 مدعیان محبت خود را در برابر خدا فنا میکردند
 جهان دگرگون میشد • گوش شنوای برابرندای
 قلم اعلی اندک است • از خدا بخواه که ظنون
 و اوهام را به یقین مبدل کند سبب اعظم ظهور
 فیض و برکت اتحاد عالم است)
 ۱۱۹

- هو الا قدس الاعظم ذكر من لدنا لمن اقبل الى الملكوت •
 (چشمها برای دیدار افاق من و گوشها برای شنیدن آیات من و دلها برای مهر من است •••
 مراعات حکمت کنید • از هر واردی مطمئن نباشید •
 هر ناطقی را تصدیق نکنید •)
 ۱۲۰

صحيفة الله المهيم القيوم هو الله تعالى شأنه العناية
 والعطاء

(سپاس خدای را که درهای علوم و فنون بگشود
 و خزائن علم خود پدیدار ساخت • در روزی که
 سرور روزها است به ذکرى که سرور جهان در
 گوشه زندان از تومی کند شاد باش • قلم تقدیر
 برای اولیای خود آنچه مایه جذب قلوب ابرار
 باشد تقریر کرد • حوادث عالم شمارا محزون
 نسازد • از نزول آیات زمین انشاق یافست و
 آسمانها منفطر شد و بلاد روشن گردید • پرهیزگار
 باشید ، درین اهل انکار و اهل غفلت مروید •
 ملك اسماء در سایه ابرها آمد ، استقامت در امر
 او را برای شما آرزو داریم • هوی و هوس شما
 را باز ندارد • فرائض را حفظ کنید • شبهات
 اهل بیان منع تان نکند • از اهل قوت و سطوت
 خائف نشوید • خدا را بسبب ظهور لوح محفوظ

شکر کنید •

۱۲۲

هو الا قدس الاعظم طوبى لامة سمعت نداء الله •
 - (خوشاکسى که ندای خدا را شنید • دانشوران
 اعراض کردند ، دلاوران از در اعتراض درآمدند ،
 روی پوشیدگان ایمان آوردند و امید است که به
 استقامت موفق شوند •)

۱۲۹

هو الا قدس الاعظم الابهى الحمد لله الذى نطق بسلطان
 مشیته •

(اهل بها آن کسانی که چون ارکان ادیان به
 لرزش درآمد او هام را فرو گذاشتند و به سوی خدا
 روی آوردند ••• سپاس خدائی را که کتاب
 اقدس از ملکوت او نازل شد ••• از مرگ پیروا
 نکنید ، از حکمت خارج مشوید ، درین فساد و
 جدال نروید ، در این صورت است که اگر ظلمی
 بر شما وارد آید در راه خداست ••• به قدرت
 وقوت ثابت باشید ، به اعمال و اخلاق مزین
 شوید ، با اتحاد و اتفاق مجتمع گردید نفوس
 غافله و اصحاب علوم موهومه مفقود خواهند شد •
 رفع اختلاف احبا سبب سرور قلب شد ، زیرا که
 اختلاف علت تضییع امر الله است •

۱۳۴

هو الا قدس الاعظم الابهى لسان الله مالك القدر ينطق فى
منظره الاكبر •

(اهل غفلت ما رابه زندان فرستادند خدا قدرت

خود ظاهرا ساخت و زندان رابه ايوان بدل فرمود •

ندای زندانی را بشنو و به امر او تمسك كن (۱۳۵

هو الا قدس الا قدم الاعظم انناشهد بانك اقبلت الى الله •

(از مقر خود به امر خدا بد را آمدی ، برو بحرا

پیمودی ، تا در بقعه نور اندای این مظلوم را

شنیدی • اينك بايد به وطن بازگردی و موجب

اشتعال نفوس و اختلاف قلوب شوی چنان بر امر

خدا مستقيم باش که اگر جميع عالم جز آنچه دیدی

و شنیدی بگویند همه را اهل او هام بدانی (۰۰۰) ۱۳۷

هو الباقي ام الكتاب يمشى ويقول •

(ام الكتاب می گوید : خدا يابه حق شهدای

يزد ، بنده خود رابه خير هردو جهان برسان) ۱۳۸

هو الباقي بعد فناء الاشياء امروز کتاب اعظم •••

(زندان به آسمان مهابت می کند ، زیرا که به

قدم مقصود مشرف است • کلمة الله ظاهر شد •

در جميع احيان از جميع اشياء ندائی شنید •

میشود که علت نجات امم است • خدا بندگان

هو الخطیب علی عرش العالم یا محمد قبل تقی عظم الله
اجرك •

(پسر تو مانند پسر من مهدی بسوی خدا شتافت
دنیادار کدورت است • محنت آن بر راحست
تقدم دارد • وفادار و چون کیعیاست • اگر دنیا
را قدری بود من از آن اعراض نمی جستم آنچه از
دنیا مذموم است اهل دنیا است ، ولكن خود دنیا
مطلع قدرت من ومظهر اسماء من است ••••) ۱۳۹

هو الذاکر الامین شهد الله فی ملکوت البیان •

(خدا یکی است • لوح محفوظ است که اینک
سخن می گوید • هر که او را شناخت خدا را شناخت
واعراض از او اعراض از خداست) ۱۴۱

هو الذاکر العزیز العظیم الحکیم حمد مقدس از ذکر و بیان •

(موت و حیات بشیروند پیراست • حیات ظاهر
دریک مقام در حکم حجاب است • چون از میان
برخیزد قرب و لقا پدید می آید • قلم اعلی کس را که
در احوال انکار اهل طغیان به شرف ایمان فائز
شد و اصنام او هام را شکست به یاد می آورد و در حق
اود عامی کند ••••) ۱۴۲

هوالذی به ماج بحرالبیان امام وجوه الادیان سبحانک
الذی اظهرالسبیل •

(جمیع اشیا می گویند که فاطمه ، رویاروی علما
وامرا ، آمد • کوشیقا ، ازقلم اعلی جربان یافت •
درصورد میده شد • اهل زمین وآسمان منصعق
گردیدند • دنیا را واگذارید • درامر خدا به
انصاف نظرکنید ••• اهل بیان را اوهام اخذ
کرده است و کتاب ایقان را به کسی که از ادراک
معنی آن عاجز است نسبت داده اند • اینان
را از اوهام حزب قبل محفوظ دارید •)

۱۴۵

هوالسامع یا علی اکبر قد خرت بانوارالملکوت •••
(چون در روزی به افق اعلی روی آوردی که
قلوب علما و اقدام عرفا مضطرب است به انوار
ملکوت فائزی)

۱۵۰

هوالسامع المحیب شهد الله انه لا اله الا هو •
(خدای یکتا دلیل را با ارسال رسل نازل کرد
وراه را روشن داشت وهمه کس را راه نمود • چنانکه
نورا را زین شرب و بطحا ، لایح شده بود)

۱۵۰

هوالسامع العجیب هذا کتاب من لدی المظلوم •
(اندارا از سمت عکاب بشنوید • خوشاکسی که به

گوش دل سخن از زبان این مظلوم بشنود ، از جام
عطای وی بنوشد ، روی به سوی بهیت اعظم کند

۱۵۱

و مناجات نماید (۰۰۰)

هو السامع المجیب یا ابراهیم علیک بها اللہ •

(خوشاکسی که به راه من هدایت کند و ندای مرا
بشنوید • به تبلیغ امر متمسک باشد • امور را به
خدا تفویض نماید • اراده خود را در اراده من فانی

۱۵۲

سازد)

هو السامع فی مقامه الا لوریا ولیا اللہ فی لاهیجان •

(۰۰۰ آنچه بر اولیا از ظلم اعدا وارد شد لوح و قلم
را بگریانید • • • مبادا این ظلم و ستم شما را از
راه حق باز دارد • • • صادق در راه خدا به
شهادت رسید • بر او پهرمه کسانی که هیچ
مانعی از تقرب به خدا ممنوع شان نداشت درود
باد • • • خوشاکسی که ترک ستمگری و تباہکاری
کند و نیکوکاری و پرهیزکاری پیش گیرد • • • وهاب
دریوم مآب آمد و مردم در جدال و شقاقند • مکلم
طور نا طق شد و مردم گرفتار غفلت و اعراضند • • • در
مدینه کبیره امانت و صدق و وفائیل شد ، ظالم
حرمت حق را ضایع ساخت • اگرچه ، او را عزیز
داشتیم و مرجع اصحاب کردیم از ما اعراض نمود ،

با دشمن متحد شد و اولیای خدا را در بهشت برین

۱۵۵

به لرزه در آورد (۰۰۰)

هو السامع من افق الظهور کتاب نازل ، راه مشهود ، آفتاب
حقیقت ظاهر •

(با وجود نزول کتاب و ظهور شمس حقیقت مردم

بی خبرند نسوانی که فائزه عرفان باشند در حکم

۱۵۹

رجالند •)

• هو الشاهد الخبير ذكرا لمظلوم احدا حباه في السجن •

(شکر باید گفت که تائید رسید و آنچه مایه اطمینان

۱۶۰

قلوب است نازل شد •)

• هو الشاهد الخبير ذكر من لدى المظلوم لمن آمن بالله •

(حزن احبا موجب تکدر ملاء اعلی است • صبور

باشند ، به ذکر و ثنای حق پردازند ، در آنچه

شلیده و دیده اند تفکر کنند ••• آنانکه صعود

کنند و در حین صعود حامل امانت الهیه باشند

به ذکر و در نزد خدا مذکورند که فنا و زوال بدان

۱۶۱

راه نیابد •)

• هو الشاهد الخبير يا امتي يا ستاره •

(خواهرم به قصد قربت به اصحاب ثروت از برادر

گذشت و منسوب او را به خانه دشمن فرستاد •

- ١٦٣ خدا همه را از حب مفرط به دنیا آزاد کند •
 هوالشاهد الخبير يا عبد الحسين اول امر •
 (آغاز امرایمان به خداست و انجام آن استقامت
- ١٦٤ بر امر او •••)
 هوالشاهد السميع يذكرك مولى العالم فى السجن الاعظم •
 (خوشا کسی که از کوشش محبت بپاشامد و حالات
 بیان را در یابد ••• اهل اعراض حدود خود را
 گرفته و اصول خدا را وا گذاشته اند ••• اشارات
- ١٦٤ قوم و شبهات کفار شطراطیه لغزش نشود)
 هوالشاهد العليم اى کنيز الهى ندايت فائز شد •
 (زنان بهائى را به تنزیه اکبر و عصمت کبری
- ١٦٥ وصیت می کنیم •)
 هوالشاهد من افقه الا على يا امان الله طوبى لك ولمن رباك •
 (قدر مرئی را باید دانست ، مقام کسی را که
 موجب فوز دیگران به نعمت بزرگ عرفان میشود
- ١٦٥ باید شناخت •)
 هوالظاهر المكنون كتاب ظهر بين الورى •
 (به حرکت قلم اعلی در صورت دیده شدیوم نشور
 پدید آمد و اهل قبوره اهتزاز آمدند ••• بر امر
 استقامت کن و به حکمت و بیان دعوت نما •••

هو الذا هر الناطق البصیر یا اسمعیل ان شاء الله به عنایت
حق فائز باشی •

(روز ریح اعظم است ، خوشا با زرگانی که این سود

رامی برد • خدادلهای همه دوستان را به زهور

۱۶۷ محبت بیاراید تا از هر اندوهی آزاد شوید •)

هو الذا هر الناطق العلیم کتاب نزل بالحق •

(کتاب نازل آیت کبری و رحیق مختوم است •••

به ذکر و ثنای خدا ناطق باش ••• در همه

احوال به استقامت ناظر شو ••• مکر شیاطین

ترا نفریید ••• اهل بغض را به خود واگذار •••

همه دوستان را از تعقیق نا عین خبر دادیم •••

اگر کسی با همه کتب بیاید و جزیه اراده خدا سخن

گوید با ورم دار ••• روز نصرت و خدمت است و

۱۶۸ نصرت امر به اعمال حسنه و اقوال متقنه است •••)

هو الذا هر من افقه الابهی یا خورشید ، آفتاب حقیقت •

(شمس حقیقت از سجن اعظم طلوع کرد • همه

کس را به حسن اعمال و اخلاق فرا خواند • خوشا

زنانی که شبهات ناس از خدا محروم شان نسازد •

جهانیان را برای عرفان حق آفریده اند و لکن

برخی از مردم مانع این عرفانند • با اینکه قربها

انتظار ظهور را داشتند خون پاک مطهر امر را

بر زمین ریختند (۰۰۰) ۱۷۰

هو العزیز هذا کتاب نزل بالحق •

(این کتاب تعلیم علم و حکمت می کند ••• به

نیوکوکاری و پرهیزکاری ماورمی دارد ، ازستم گیری

و تباہ کاری ممنوع میسازد ••• دست خدا را

از گریبان قدرت بدر آمد در برابر آیات او جدال

نکنند ••• جز خدا را ولی خود نگیرند ••• اهل

بیان از آنچه اهل فرقان با نقطه اولی کردند

اجتناب ورزند ••• امر خدا را تبلیغ نمایند •••

بر جای خود نشینند ••• به نصرت خدا

برخیزند ••• آنی آرام نگیرند ••• اگر نصرت

ما نکنند باکی نیست ، خدا ناصر ماست ••• آنگاه

که دول و ملل برخلاف ما بر خاستند روح القدس

با جنود غیب به یاری رسید ••• کسی را که مایه

ارتفاع امر خدا و علو کلمه اوست انکار مکنید ••• اگر

او را انکار نمائید چگونه به مظاهر سابقه و از آن

پس به نقطه اولی ایمان دارید (۰۰۰) ۱۷۱

هو العزیز الجمیل هذا کتاب لمن آمن بالله •

(بر آنچه وارد می شود صبور باش ، جزع مکن ،

هو العزيز المحبوب ان يا ملاح القدس فاحضر سفينة البقاء •

(رکوب هیاکل روح در سفینه بقا • - سیرایمن

سفینه به هدایت ملاح قدس در قلزم کبریا • -

طی مراحل تحدید برای وصول به مقام توحید •

توقف در غایت قصوای سیر • - تفرس از احوال

نفوس برای تشخیص استعداد اعتلاء • - حسب

غلام عراقی شرط ارتقاء نفوس • - فقدان ایمن

محبت در افئده اهل ادعا • - غربت و کربت

و وحدت غلام معنوی • - نوحه و ندبه ملاء اعلی

برتنهائی و بی کسی او • - بیان شروط محبت

وقربت : لقاء محبوب را برتر از لقاء ساقی دانند ،

خمر حکمت را بر آب ناپاک رجحان دهند ، اسرار

باقی را بر اشیاء فانی اختیار کنند ، آب حیات را

از سرچشمه یزدان جویند ، جامه غفلت و شهوت

برکنند ، کمترین پایه آنکه ظاهرو باطن خود یکی

سازند • • • و مطالبی که جزبه زبان خدا گفتن

نتوان ، و بهتر آنکه جسارت فروگذاریم و بهمین

هو العلی الاعلی تلك آیات الكتاب العین •

(از آیات کتاب عین آب حیات جاری است :

خوشاکسی که از آن نوشید • نیکوست حال کسی
 که نام او بر زبان خدا گذاشت و چشم او به فضل
 حق روشن شد • (۱۸۶)

هو العليم الخبير شهد الله انه لا اله الا هو •
 (خدائی جز خدا نیست • آنکه آمد مالک
 ملکوت و جبروت است • خویشتن را ظاهر ساخت
 تا آنچه در کتاب خداست اثبات شود •) (۱۸۷)

هو الغافر الحكيم يا امتي والعزیزه بطراز حبی •
 (خوشاکسی که ایام خدا را در کعبه افق او
 روی آورد ، به ذکر او فائز شود • در اول ورود به
 سجن مهدی را فدا کردیم • تو نیز از آنچه وارد
 شد و آنکه از دست رفت غمگین مباش • حق امین
 است ، امانت خود را به روح و ریحان بازگیرد •
 فوزه آثار قلم اعلی نعمت باقی است • سپاس
 که این نعمت ترا حاصل شد •) (۱۸۸)

هو الكاشف الشاهد الامین هذه ليله فيها ينوح القلم •
 (همه کس را به عدل و انصاف امر کردیم ولیکن بر ما
 به ستم حکم راندند • مائده بیان برایشان فرود
 آوردیم ، آن را به کنار نهادند و روی برگرداندند •
 آنچه بر ما وارد آمد از این پیش‌یه هیچکس نرسید) (۱۸۹)

هو الله العلی الاعلی هذا کتاب من الله الی الذی اهتدی
 (به پرستش عجل پرداختند و زیروردگار خود غافل
 ماندند • کسانی که روی بند زنان بر رخ میآویختند
 تا خود را پنهان دارند از یس پرده بدرآمدند
 و جام زهر به دست گرفتند • سرور این گروه چرا
 انصاف نمی دهد • چگونه آن ایام را از یاد می برند
 که از همه جا رانده میشدند اینک چون آسایش
 پدید آمد شمشیر کینه بدست گرفتند و از نگاهها
 خارج شدند • حسین در میان اشقیای گرفتار شد •
 او نفس علی و روح محمد و جمال خدا است • از
 ستمی که بر او رود ستون عرش می لرزد • از آنکه
 خود را در راه وی فدا کرد حیا کنید)

۱۹۰

هو الله تعالی جلت عظمته وسلطانہ مکتوب آنجناب در
 سجن اعظم •••

(سبب اعظم آفرینش عرفان خداست • هر که
 مطلع امر را شناخت به تمام خیر فائز شد ، بعد از
 وصول به این مقام باید استقامت بر او متابعیت
 احکام کرد • کتاب اقدس سال گذشته نازل شد
 به احکام این کتاب عامل باشید و در امر معاش
 توکل بر خدا کنید)

۱۹۲

هو الله تعالى شأنه الحكمة والبيان جناب امين عليه
 بهاء الله •

(نزول لوح درشأن اشخاص عنایت مذکوره از قلم

۱۹۵

اعلی در کتب الهیه است •)

هو الله تعالى شأنه الحكمة والبيان يا على عليك بهائى •

(غایت قصوی مقامی است که ام الكتاب در آن

ناطق است ، به ندائی که آذان عالم را برای

اصغای آن آفریده اند • خوشاکسی که عالم

وامم او را از اسم اعظم باز ندارد • امروز جمیع

اشیاء به انوار توحید حقیقی منور است • لحاظ

عنایت متوجه اولیاست • اولیا نفوس هستند که

از ماسوی الله فارغ ، به محبت الهیه متمسک

به حکم کتاب عامل ، بر امر خدا مستقیم و به

صریقلم اعلی زنده اند ••• این مظلوم اولیای

خود را پیوسته مذکور می دارند و بد آنچه مقامات

ایشان را ظاهراً سازد مأمور می کند • خدای خود

را با حکمت و بیان و اعمال و اخلاق نصرت کنید •••

خدا از هیچ شیئی عاجز نشود و هیچ امری او را

ممنوع نسازد • یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید •••

از خدا خواهم که در گذشتگان از اهل ایمان را

بیا مرزاد و در بهشت برین جای دهد • و آن

مقامی است که همه ذرات آن اهل بهاء و اصحاب
سفینه حمراراد عوت به دخول می کنند و بس

دیدارشان اشتیاق می ورزند (۰۰۰) ۱۹۶

هو الله تعالى شأنه العظمه والاقتدارا مروزافق سماء ظهور •

(آسمان ظهور از اراده خدا روشن است و لکن

خلق غافل و محجوبند • با اینکه برای عرفان

این یوم مبارک به وجود آمده اند ••• جهد

کنید تا به استقامت فائز شوید چه اهل افترا به اسم

حق مردم را گمراه می سازند (۰) ۲۰۰

هو الله تعالى شأنه العظمته والاقتدار احمد مقدس از

ظهورات ممکنات •

(خدا به يك کلمه عالم را به وجود آورد • از ما بین

انسان نفوس چند را با منشوران الحق به هدایت

خلق فرستاد • این سلسله به ظهور خاتم انبیا

پیوست • برا و بر همه مظاهر آیات خدا درود باد

••• به ذکر خدا مشغول باشید ••• به اعمال

طیبه و اخلاق مرضیه موفق گردید ••• از حکمت

خارج نشوید ••• استقامت کنید (۰۰۰) ۲۰۱

هوالمبین العلیم کتاب انزلناه بالحق •

(اوهام از اعتبار افتاد • مس و سرب و زر که در کیمیا

از آن سخن می رود و مابه دوزبان فارسی و عربی
 در این باره رسالتی نازل کردیم همان نیست که
 عامه می پندارند • دوست نداریم که هیچ يك
 از دوستان ما بدین کاری پردازند بلکه باید در
 تبلیغ امرهمت گمارند • حب اوست که اکسیر

اعظم است و معادن قلوب را زرناب می کند • (۲۰۵)

هوالمبین العظیم کتاب انزلہ اللہ فی سجن عکا •

(همین که کلمه ای از لسان عظمت ظاهر میشود

جمع اشیا ندا سر میدهند که حکم از خداست) (۲۰۶)

هوالمبین المنصف العادل الامین یا ایها الناظرالی الافق
 الاعلی •

(اهل اعراض مرا بر خود و بردیگران مشتبه نکنند

در حضور مظهرها مر حاضر شوند تا ببینند که آفتاب

به خود تابان است و اثبات او محتاج امر دیگری

نیست و از آن پس آیات او را مقتبس از نقطه بیان

نشانند • (۲۰۷)

هوالمذکور فی الصحف الاولی کتاب البهائم الی الاماء •

(زنان بهائی به یاد من شاد باشند و بر حسب من

استقامت کنند • صاحب ادیان در حیرت غوطه

وراست ولیکن اکثر مردم به غفلت اندرند بر حال

۲۰۸ خود خواهند گریست وینا می نخواستند یافت

• هوالمشرق من افق البرهان كتاب انزل المظلوم
(امراظهارشد وآيات نزول یافت • خوشاکسی

۲۰۹ که وفا بر عهد و میثاق کند)

• هوالمشرق من افق البقايا يا محمود يذكرك المظلوم
(جزکسانی که نقض میثاق کردند همه دلها
کجذب من شدند • ثابت باش و به حکمت رفتار

۲۱۰ کن)

• هوالمشرق من افق البیان اول امر

۲۱۱ (اول امر ایمان است و آخر آن استقامت)

• هوالمشرق من افق البیان حضرت موعود کشف حجابات فرمود
(موعود ظاهر شد همه در انتظار وصال بودند
ولیکن دچار غفلت شدند • خواص رجال از طبقه
اولی از لقای او محروم ماندند و عاکن که تو و

۲۱۱ سایر نسوان بر امرش استقامت کنند)

• هوالمشرق من افق الفضل یا نور آنچه در عالم

(با وجود علم به فنای دنیا چنان بدان تمسک
جستند که از حق غافل ماندند ••• اگر پاداش
عمل خیر مشهود می بود همه به سوی دوست روی
می آوردند ••• از مصیبت محزون مباشید

۲۱۲ شأن بددگان تسلیم است)

• هوالمشرق من افق سماء العطاء تبارك اليوم

(موعود تورات وانجیل وزبور و فرقان آمد ...

ام الكتاب ظاهر شد ... از کوشریان بنوشید

تا سطوت ستمگران شمارا نترساند ... خوشا

کسانی که از توجه به افق اعلی ممنوع نشوند ...

۲۱۴ ذکر او کوشریا قی است)

• هوالمشفق الکریم جوهر حمد و ثنا و سازج ذکر و بها ...

(اهل قبور از حریق مختوم حیات ابد یافتند ...

۲۱۷ اغصان را بردیگران مقدم نمی داریم)

• هوالمظلوم شهد القلم الاعلی

۲۱۸ (اقبال و استقامت)

• هوالمغرد علی الاغصان یا حسین قد ذکرک المظلوم

(احزان احاطه یافت ... خوشاکسی که روی

۲۱۸ آورد و وای بر آنکه در غفلت زیست)

• هوالمقدس عماکان و مایکون ذکر من لدنا

(بر امر استقامت کن ... مشرکین به نفاق و اعراض

قیام کردند • اسما و انفس شان محو خواهد شد) ۲۱۹

• هوالموید مرسله جناب ملا عبدالرزاق ...

(گنجینه های شهریاران مقبول نشدولکن خردلی
 که ازدوستان رسید پذیرفتیم وبه بینوایان

بخشیدیم) • ۲۲۰

هوالمهیمن علی الاسماء ذکرمن لدنا •

(نفحات وحی جمیع اهل عالم رابه افق اعلی
 جذب می کند • اذکارو الواح رابه لحن طیور
 فردوس تلاوت کن • خداکسی را که یاوراو باشد

واورابه یاد آوردیاوری ویادآوری می کند) • ۲۲۱

هوالمناطق الذاکرفی ملکوت البیان کتاب الله ینطق •••

(آیات راناازل کردیم ••• پشت سر نهادند و
 به دنبال ستمگران رفتند ••• وپیمان شکن

باشید ••• ازحوادث دنیا محزون نشوید •••) • ۲۲۲

هوالمناطق بالحق قد اصبحنا الیوم فضلاً من لدی الله •

(به جای دیگری روی آوریم ، آیاتی نازل کردیم
 که سنگها به پرواز آمدند و درختان ندا سردادند
 کرمل به نفعه وصال زنده شد از آن پس که بسه
 آتش فراق سوخته بود • وضوای علما شمارا باز
 ندارد ••• به حکمت و بیان موبد باشید تا به

نصرت امربرخیزید) • ۲۲۳

هوالمناطق فی ملکوت البیان امروز مشرق ظهور •••

(مطلع وحی ظاهر شد ، مردم غافل ماندند ، جز نفوسی که از او هام و ظنون روی گردان شدند ...
 جمع اسرار کتب آشکار شد ... خوشاکسی که ندای خدا را شنید)

۲۲۴

هوالمناطق فی ملکوت البیان درحزب قبل تفکر نما •
 (درحزب قبل تفکر کن • زعمای غفلت مردم را در سقر مقرر دادند)

۲۲۵

هوالمناطق فی ملکوت البیان قد نری الجبال تطییر •
 (کوهها از جذب آیات در پیروا زود رختان در جنبش است ولیکن مردم در پیس پرده غفلتند ... خوشا کسی که نفحات وحی او را از گور بندر آورد ، ولادت تازه یابد و در این هوا به پروا زآید)

۲۲۶

هوالمناظر السامع العظیم الحکیم کتاب من لدی المحزون •
 (همه را بد آنچه مایه ارتفاع مقامات باشد امر کردیم ...)

۲۲۷

هوالمناظر السامع المشفق الکریم اناناردنان تذکر •
 (آنکه به ذکر من فائز شد و به لقایم تشریف جست از خدا خواهی که به حفظ آثار قلم اعلی موفق باشد ...)

۲۲۸

هو الناظرالی اولیائہ یا عظیم نباء عظیم آمد •

(نباء عظیم آمد • اهل غفلت از آفتاب حقیقت

اعراض کرد ندوبه ذره روی آورد ندکسی که در

حضورم به تحریر اشتغال داشت به نفاق برخاست

۲۳۰ ••• سبب این حرمان افعال و افعال است)

هو الناظر من افق الابهی یا بعد الباقی جوهر عدل •

(جوهر عدل در زهر چنگال ستم گرفتار است •••

امید آنکه همه کس از هوی و هوس رها شوند و قصد

افق اعلی نمایند ••• در مصائب سبب تسلیت

۲۳۱) باشید)

هو الناظر من افقه الاعلی امروز زینت اعلی •

(عصمت زهروزان است • خوشا زنی که به عصمت

۲۳۲) فائز شود و خدا او را کنیز خود بنامد •)

هو النور المشرق من افق البقاء ان انظروا فی صنع الله •

(آیات شرق و غرب را احاطه کرد ••• در صنع

خدا تفکر کنید ••• ندای مظلوم را از سجن عکا

که دعوت به سوی خدا می کند بشنوید و سپاسگزار

۲۳۳) باشید •)

فهرست مناجاتهای که در ضمن

الواح مبارکه نازل شده است

—————

- ۱- لك الحمد يا الهى بما عرفتنى مظهرا مرك ومطلع آياتك
۴
- ۲- اى رب اقبلت اليك بوجهى
۶
- ۳- يا الهى انقلبى بنور اسمك الابهى
۲۳
- ۴- يا الهى لا تجعلنى محروماً
۲۹
- ۵- سبحانك اللهم يا الهى فاجعل حياتى اسمك
۳۰
- ۶- اى رب انا الذى سمعت نداءك
۵۹
- ۷- سبحانك اللهم يا الهى انا الذى حركتنى ارياح الطافك
۶۴
- ۸- يا الهى ايدنى على ذكرك
۷۲
- ۹- لك الحمد يا مقصود العالم
۷۵
- ۱۰- الهى الهى لك الحمد بما ايدتنى
۷۶
- ۱۱- الهى الهى عرفك دلتى اليك
۸۱
- ۱۲- يا الهى اسالك باسمك الذى به فاح عرف رحمتك
۸۲
- ۱۳- لك الحمد يا الهى بما انزلت على من سحاب رحمتك
۸۳
- ۱۴- يا الهى ومحبوبى اسالك باسمك الذى سخرت به الايات
ت
۱۱۲

- ١٢٥ — لك الحمد يا مولى العالم بما ذكرتنى
- ١٢٦ — اسالك يا مولى البشران تقدرلى
- ١٢٧ — لك الحمد يا مولى الورى بما انزلت لى آياتك
- ١٢٨ — الهى الهى اسالك بنور امرك ونارسدرتك
- ١٤٤ — سبحانك اللهم يا مسخر الا رباح ومنزل الالواح
- ١٤٦ — يا مالك الاديان لك الحمد بما هديتنى
- ١٥١ — يا مالك الامم ومظهر العالم اشهد بتوحيد ذاتك
- ١٥٢ — لك الحمد يا مقصود العالم ومحبوب الامم
- ١٥٤ — لك الحمد بما جعلتنى ناطقاً بذكرك
- ١٥٧ — لك الحمد يا الهى بما هديتنى الى افق ظهورك
- ١٥٩ — الهى الهى نجنى بجودك وخلصنى بفضلك
- ١٦٠ — الهى الهى انامة من امائك وورقة من اوراقك
- ١٦١ — لك الحمد بما هديتنى واحببتنى
- ١٦٢ — الهى الهى اسالك بتقديس ذاتك
- ١٩٤ — سبحانك اللهم يا الهى انالذى توجهت اليك
- ٣٠ — الهى الهى لك الحمد بما هديتنى الى صراطك
- ١٩٥ — المستقيم
- ٢٠٢ — سبحانك يا مجيب دعوة السائلين
- ٢٠٧ — الهى الهى اسالك بدماء اولياك
- ٢٠٨ — الهى الهى لا تمنعنى عن بحر عطاك
- ٢٤ — الهى الهى لك الحمد بما ذكرتنى وعما دك من قلمك
- ٢٠٩ — الاعلى

- ٢٢٥ ٣٥- الها معبودا مقصودا به كمال عجز وابتهاال
از تو مسألت مينمايم .
- ٢٢٧ ٣٦- الهى الهى لك الحمد بما سقيتنى كوثر بيانك
- ٢٢٩ ٣٧- الهى الهى لك الحمد بما اريتنى واشهدتنى
واسمعتنى .
- ٢٣٢ ٣٨- الهى الهى لك الحمد بما ذكرت امتك .